

๔๙/๑๘๒๘)

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์สังคม
อำเภอครีสต์สังคม จังหวัดนครพนม

มุกิดา หมื่นดวง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางมุกิตา หมื่นดวง แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรีประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอนวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ นิกรพิทายา)

ประธานกรรมการสอนวิทยานิพนธ์
(ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

.....
(อาจารย์ ดร.ศักดิ์พงศ์ หอมหวล)

กรรมการ
(ผู้แทนทรงคุณวุฒิ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิรินทร์ สุทธิศัย)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัคติ โพธิสิงห์)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาตรีประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุภาพร ยุภาศ)

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สนิท ตรีเมืองชัย)

คณะกรรมการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

.....
(คณะกรรมการบัณฑิตวิทยาลัย)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง : การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม
อำเภอคลีฟ์สังคม จังหวัดนราธิวาส

ผู้วิจัย : นุทธา หมื่นดวง **ปริญญา รป.m. (รัฐประศาสนศาสตร์)**

กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิศัย ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัคดี โพธิ์สิงห์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม 2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย และ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม อำเภอคลีฟ์สังคม จังหวัดนราธิวาส กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายชื่อของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม อำเภอคลีฟ์สังคม จังหวัดนราธิวาส จำนวน 373 คน ได้มาโดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยสูตรของ Taro Yamane และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตรฐาน ประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98 และใช้การสัมภาษณ์จากกลุ่มตัวอย่างคือผู้นำชุมชน และสุ่มจากประชาชนที่มาติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม จำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบ t-test (Independent sample) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One Way ANOVA) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า

1. การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังคม อำเภอคลีฟ์สังคม จังหวัดนราธิวาส โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่าอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ค้าน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ค้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก

ไปน้อยดังนี้ ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ด้านการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ด้านสารนิเทศ และด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ตามลำดับ

2. ประชาชนที่มี ระดับการศึกษา อารชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ จำกัดน้อยลง จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ จำกัดน้อยลง จังหวัดนครพนม ต้องขยายเขตเสียงตามสาย ให้ ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีจุดบริการอินเตอร์เน็ต มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ตามหมู่บ้าน และส่งเสริมความรู้ การประชาสัมพันธ์แก่ผู้นำชุมชน

TITLE : The Public Perception Concerning the Public Relations of Sisongkhram
Sub-district Municipality, Sisongkhram District, NakornPhanom province

AUTHOR : Mutita Muendoung   **DEGREE :** M.P.A. (Public Administration)

ADVISORS :	Asst. Prof. Dr. Watcharin Sutthisai	Chairman
	Asst. Prof. Dr. Pakdee Phosing	Committee
	Asst. Prof. Wittaya Charoensiri	Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY, 2015

ABSTRACT

This research aimed to study and to compare the public perception concerning the public relations of Sisongkhram sub-district municipality, Sisongkhram district, Nakorn Phanom province classified by their gender, education, occupation, perception channel, community, and including study the useful suggestion about the solving approach. The sample was 373 people living in the area of Sisongkhram sub-district municipality, Sisongkhram district, Nakorn Phanom province; they were sized by Yamane Method and selected by simple random sampling. The instrument was the five rating scale questionnaire with 0.98 of reliability. The statistics were frequency, percentage, mean, standard deviation, *t*-test (independent sample) and *F*-test (One Way ANOVA), and the qualitative data were analyzed by the content analysis.

The research results were found as follows;

1. The public perception concerning the public relations of Sisongkhram sub-district municipality, Sisongkhram district, Nakorn Phanom province as overall were at high level, considering each aspect was at high level for six aspects, and moderated level for two, sorting mean from highest to lowest; the national and local culture publication, the municipal news publication, the publication and supporting of the municipality-provincial and government policies, the study-analysis-research-planning about publishing, the collection of statistics about

the public relations using, the publishing of the annual municipality operations results, the information, and the publishing of the municipality annual academic performance respectively.

2. The public perception concerning the public relations of Sisongkhram sub-district municipality, Sisongkhram district, Nakorn Phanom province classified by their gender, education, occupation, perception channel, community were different by statistical significant at 0.05

3. The useful suggestion about the solving approaches was found that; increase the internal audio system covering all areas, make an available of internet service, make an information board in all villages, promote the knowledge about the public relations for community leaders.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ ด้วยได้รับความอนุเคราะห์และกรุณาจากหลาย ๆ ท่านที่ช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัชรินทร์ สุทธิพิชัย อาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก เป็นอย่างสูงที่กรุณาให้คำแนะนำ ชี้แนะ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ดังเดิมที่นักขอมาก่อน การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงสำเร็จสมบูรณ์ ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัคติ พิธีสิงห์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิทยา เจริญศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่คุยให้คำแนะนำ จนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สาวลักษณ์ นิกรพิทยา ผู้แทนบุณฑิตวิทยาลัย ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.ศักดิ์พงษ์ หอมหวาน ผู้ทรงคุณวุฒิสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะ และคำปรึกษา รวมทั้งตรวจแก้ไขข้อบกพร่องของการวิจัยในครั้งนี้ให้มี ความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ นางสาวนวรัตน์ ลิจิวน ปลัดเทศบาลตำบลศรีสังคม นางสาวณัฐ์ คำหา ครุวิทยานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม และนายอภิลักษณ์ เคนไชยวังศ์ รองคณบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสังคม ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชิญช่วยตรวจสอบ แก้ไข และปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อให้มีความถูกต้องและครอบคลุมทางด้านเนื้อหา ภาษา และการวัดผลประเมินผล

ขอขอบพระคุณ นายยุทธนา เรืองรบูรณ์ นายกเทศมนตรีตำบลศรีสังคม นางสาว นวรัตน์ ลิจิวน ปลัดเทศบาลตำบลศรีสังคม นางอักษร แก้วจันทร์ หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาล พ.จ.อ.เบญจรงค์ นราครี หัวหน้าฝ่ายแผนงานและงบประมาณ เทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอ ศรีสังคม จังหวัดนครพนม ที่กรุณาช่วยเหลือในทุก ๆ เรื่อง ทั้งยังอนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล แบบสอบถามในพื้นที่

ขอขอบพระคุณผู้นำชุมชน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนในพื้นที่เขตเทศบาลตำบล ศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ที่ได้กรุณาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการ วิจัย ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต รุ่นที่ 12 ที่แนะนำและเป็นกำลังใจให้กัน และกันตลอดมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อธี คุณแม่เรือนแก้ว ต่อมจันทร์ บุพารีของผู้วิจัย ที่เป็น ผู้สนับสนุนหลักอย่างเป็นทางการในทุก ๆ เรื่อง พร้อมทั้งให้กำลังใจให้ผู้วิจัยตลอดมา ขอขอบคุณ นายยุวน หมื่นดวง สามีของผู้วิจัย ที่คอยให้กำลังใจ อยู่ดูแลและสนับสนุนในทุก ๆ เรื่องมา โดยตลอด

สารบัญ

หัวเรื่อง

หน้า

บทคัดย่อ.....	ก
ABSTRACT.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ก
สารบัญ.....	ก
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภาพ.....	ท
 บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	2
ขอบเขตการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
 บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้	7
แนวคิด ทฤษฎี การประชาสัมพันธ์	11
พระราชนิรภัยศูนย์ดิจิทัลข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมาย	23
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกป้องท้องถิ่น.....	28
บริบท เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	43
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	51

หัวเรื่อง	หน้า
บทที่ ๓ วิธีการดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	56
การวิเคราะห์ข้อมูล	56
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	57
บทที่ ๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	59
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
บทที่ ๕ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	148
สรุปผลการวิจัย.....	148
อภิปรายผล.....	152
ข้อเสนอแนะ.....	159
บรรณานุกรม.....	163
ภาคผนวก.....	170
ภาคผนวก ก แบบสอนงานงานวิจัย	171
ภาคผนวก ข ค่าความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	178
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	181
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์	184
ประวัติผู้วิจัย.....	188

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ชื่อหน่วยบ้านและผู้นำชุมชน.....	37
2 สัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	53
3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาร์ชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย.....	60
4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวม และรายด้าน.....	62
5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี.....	63
6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี.....	64
7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ ข่าวสารของเทศบาล.....	65
8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล.....	66
9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น.....	67
10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์.....	68

ตารางที่

หน้า

11	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านงานรวบรวม ข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์.....	69
12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านงานสารนิเทศ	70
13	ผลผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้าน.....	71
14	ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี โดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ระดับการศึกษา	74
15	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี โดยรวม จำแนก ตามระดับการศึกษา	76
16	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามระดับการศึกษา ..	77
17	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตาม ระดับการศึกษา	78
18	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ ข่าวสารของเทศบาล จำแนกตามระดับการศึกษา.....	79
19	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตาม ระดับการศึกษา	80

20	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท่องถิน จำแนกตามระดับการศึกษา.....	82
21	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษาวิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา	83
22	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา ...	84
23	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา	85
24	ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ	86
25	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตามอาชีพ.....	88
26	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามอาชีพ.....	90
27	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามอาชีพ	92
28	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม อำเภอคลื่นสิงค์ราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสาร ของเทศบาล จำแนกตามอาชีพ.....	93

29	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สันบสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามอาชีพ.....	95
30	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และห้องถิน จำแนกตามอาชีพ.....	96
31	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษาวิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามอาชีพ.....	98
32	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามอาชีพ.....	99
33	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ จำแนกตามอาชีพ	101
34	ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามช่องทางการรับรู้	102
35	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	105
36	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามช่องทางการรับรู้... ..	108
37	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	111

ตารางที่

หน้า

38	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	114
39	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	117
40	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	120
41	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	123
42	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูล สถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	126
43	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ จำแนกตามช่องทางการรับรู้.....	129
44	ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชุมชนที่สำคัญอยู่.....	131
45	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตามชุมชนที่สำคัญอยู่.....	133
46	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม อำเภอคลื่นศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามชุมชนที่สำคัญอยู่..	134

ตารางที่

หน้า

47	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	136
48	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	137
49	แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	138
50	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	139
51	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	140
52	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่.....	141
53	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ	142
54	จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม.....	144

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่

หน้า

1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	51
------------------------------	----

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การประชาสัมพันธ์ ถือว่าเป็นศาสตร์และศิลป์ เป็นช่องทางสื่อสารที่สำคัญในการเผยแพร่นโยบาย กิจกรรมของหน่วยงาน ข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนทราบ และเมื่อประชาชน มีส่วนรับรู้ในการดำเนินงานแล้วก็จะให้การสนับสนุน โดยเฉพาะกลุ่มที่การพัฒนา การประชาสัมพันธ์ มีส่วนสำคัญในการยกระดับขององค์กร บุคลากร ตลอดจนประชาชนในพื้นที่ ให้ได้รับทราบข้อมูลความเคลื่อนไหวต่าง ๆ ของหน่วยงาน ส่งผลให้เกิดความรู้สึกที่ดี มีส่วนร่วม ในกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างชื่อเสียงและสร้างครั้งชา ส่งผลให้ การดำเนินงานขององค์กร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

งานประชาสัมพันธ์ มีลักษณะงานที่มีความรับผิดชอบสูง ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนเรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยรวมรวมข้อคิดเห็นของประชาชน หรือ

ปัญหาข้อข้อข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล เพื่อเสนอแนะฝ่ายบริหาร พิจารณา วางแผน วางแผนและดำเนินการตามที่ได้รับมอบหมาย ประเมิน วิธีการปฏิบัติงาน ประชาสัมพันธ์ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับนโยบายของประเทศ ตลอดจนการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง

การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ถึงนโยบาย การดำเนินงานรวมถึงโครงการต่างๆ ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับทราบ ซึ่งเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ที่เน้นการบริหารราชการ ให้โปร่งใสโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร ผ่านสื่อบุคคล สื่อลายลักษณ์อักษร สื่อภาพ/เสียง มีการจัดเสียงตามสาย เพื่อเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสาร ในแต่ละหมู่บ้านและมักจะพบปัญหาว่าเสียงตามสายที่ประกาศผ่านหมู่บ้านนั้น ได้รับฟังไม่ชัดเจนหรือไม่ทั่วถึง

จากการประเมินผลการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอ ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ด้าน ทำให้พบปัญหาอุปสรรค จากการปฏิบัติงานหลายประการ ดังนี้ ประการแรก ประชาชนมักตอบว่าการประชาสัมพันธ์ไม่ ทั่วถึง ควรประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ ประการที่สอง เทศบาลมีสื่อประชาสัมพันธ์หลายประเภท เช่น แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ รายงานกิจการเทศบาล อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์

เตียงตามสาย รถประชาชนพันธ์ หนังสือแจ้งเวียน โทรคัพท์ ระบบออนไลน์ แต่รายภูรก์มักบอกว่าไม่สามารถที่จะเข้าถึงหรือรับข่าวสารได้อย่างทั่วถึงและรวดเร็ว การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ลุคน้อยลง จึงทำให้กูบมองว่าการประชาชนพันธ์ข่าวสารนั้นไม่ทั่วถึง ประชาชนจึงไม่สนใจมาร่วมกิจกรรมของเทศบาล

ด้วยเหตุผลดังกล่าว นี้ และในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นนักวิชาการประชาชนพันธ์จึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาถึงระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม และศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาช่องทางการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ด้าน เพื่อนำผลจากการวิจัยนำไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม ให้ตอบสนองความต้องการของประชาชนในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชน ต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม
- เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยอยู่
- เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม

สมมติฐานการวิจัย

- การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาชนพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก
- ประชาชน ที่มีเพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ต่อการประชาชนพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดของการวิจัยครั้งนี้ โดยปรับปรุงจากกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม, 2557) จำนวน 8 ด้านประกอบด้วย

- 1.1 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี
- 1.2 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี
- 1.3 ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล
- 1.4 ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล
- 1.5 ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น
- 1.6 ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์
- 1.7 ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์
- 1.8 ด้านสารนิเทศ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงปริมาณ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายภูรของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 5,337 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลศรีสังคราม ณ เดือนมิถุนายน 2557) โดยใช้สูตร ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane. 1973:727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 372.11 คน ในการวิจัย ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 373 คน

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเชิงคุณภาพ

เพื่อให้ได้รายละเอียดครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้วิจัยดำเนินการโดยสัมภาษณ์ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชนและสุ่นจากประชาชน ที่มาติดต่อราชการเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ด้าน

3. ตัวแปรของ การวิจัย

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของประชาชน จำแนกเป็น

3.1.1 เพศ

3.1.2 ระดับการศึกษา

3.1.3 อาชีพ

3.1.4 ช่องทางการรับรู้

3.1.5 ชุมชนที่อาศัยอยู่

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 8 ค้าน คือ

3.2.1 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี

3.2.2 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี

3.2.3 ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล

3.2.4 ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล

3.2.5 ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น

3.2.6 ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์

3.2.7 ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์

3.2.8 ด้านสารนิเทศ

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาวิจัย ระหว่างเดือน มิถุนายน - ธันวาคม 2557

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การรับรู้ หมายถึง การ ได้ฟัง ได้ดู ได้ยิน ได้อ่าน ข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ของประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายชื่อของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ตามลักษณะงานประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 8 ค้าน ประกอบด้วย

1.1 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปีของเทศบาลตำบลศรีสังคราม หมายถึง การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม และผลงาน

ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ตามนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้หน่วยงานราชการและประชาชนได้รับรู้

1.2 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ได้แก่ โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน การชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ โครงการรณรงค์ดีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โครงการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล

1.3 ด้านเผยแพร่ข่าวสารของของเทศบาล หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมต่างๆ ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ โครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด โครงการลานบุญล้านธรรมใส่บาตรทุกวันวันพระ โครงการเทศบาลประสานใจผู้สูงวัยอบอุ่น (เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและเบี้ยความพิการ)

1.4 ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล หมายถึง การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ของส่วนราชการต่าง ๆ ประกอบไปด้วย เทศบาลตำบลศรีสังคราม ที่ว่าการอำเภอศรีสังคราม จังหวัดครพนม และโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล

1.5 ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น หมายถึง งานประเพณีต่างๆ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีแห่งเรืออโກพรมฯ งานประเพณีลอยกระทง งานประเพณีไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองย่าເກອຄວີສັງຄຣາມ

1.6 ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ โดยรวบรวมข้อมูลเห็นของประชาชน หรือปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อเสนอแนะฝ่ายบริหาร พิจารณา วางแผนดักเก็บที่ปรับปรุงและแก้ไขระเบียบวิธีการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมและสัมพันธ์ กับนโยบาย ของประเทศ ได้แก่ การรับเรื่องราวร้องทุกข์ การปรับปรุงเสียงตามสาย ตู้รับพัง ความคิดเห็นของประชาชน มีการวางแผนในการประชาสัมพันธ์

1.7 ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ หมายถึง งานรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ สถิติด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถิติด้านประชากรและหมู่บ้าน สถิติด้านงานส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม สถิติด้านอุบัติเหตุจราจร

1.8 ด้านสารนิเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร แหล่งความรู้ที่มีการบันทึกไว้เพื่อนำมาเผยแพร่และสามารถตีบคืนได้ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย รถประชาสัมพันธ์ หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ ระบบไลน์

2. การประชาสัมพันธ์ หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อบุคคล สื่อลายลักษณ์ อักษร สื่อภาพ/เสียง การจัดเติมตามสายของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

3. เทคโนโลยีแบบ หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตitechical พ.ศ. 2496 มีฐานะเป็นนิติบุคคล ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง เทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

4. ผู้นำชุมชน หมายถึง กำหนดทำงานครีสต์ฟอร์ด (หมู่ 4) ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 6 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7 ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 8

5. ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายฉุกรของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

6. เพศ หมายถึง เพศของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศชาย และเพศหญิง

7. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างผู้ต้องแบนสอบตามที่จบการศึกษาสูงสุด

8. อาชีพ หมายถึง การประกอบอาชีพประจำบ้านของกลุ่มตัวอย่าง

9. ชุมชนที่อาศัยอยู่ หมายถึง ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 1 หมู่ 4 หมู่ 6 หมู่ 7 หมู่ 8 ที่อยู่ในเขตเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

10. ช่องทางการรับรู้ หมายถึง ช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายฉุกรของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม ได้แก่ ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย รถประชาสัมพันธ์ หนังสือแจ้งเดียน โทรศัพท์ ระบบออนไลน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

2. เปรียบเทียบประชาชน ที่มีเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ ชุมชนที่อาศัยอยู่ แตกต่างกัน มีการรับรู้ที่แตกต่างกัน ของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

3. เสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาช่องทางการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีแบบครีสต์ฟอร์ด อำเภอศรีสังกրាយ จังหวัดนครพนม

บทที่ 2

เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มาใช้เป็นกรอบในการศึกษา ประกอบด้วย

1. แนวคิดและทฤษฎี กีวักกับการรับรู้
2. แนวคิด ทฤษฎี การประชาสัมพันธ์
3. พระราชนูญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมาย
4. แนวคิดและทฤษฎีกีวักกับการปกครองท้องถิ่น
5. บริบทเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
7. กรอบแนวคิดในการวิจัย

แนวคิดและทฤษฎีกีวักกับการรับรู้

การรับรู้เป็นการเปิดโอกาสสู่การเรียนรู้ โดยจะนำไปสู่ทัศนคติ ความเชื่อ ซึ่งจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการรวบรวมแนวความคิดกีวักกับการรับรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความหมายการรับรู้

กรองเก้า ออยสุข (2541 : 37) นิยามการรับรู้ว่า เป็นกระบวนการที่แต่ละคนรวบรวมข้อมูลและความเข้าใจต่อสิ่งที่เขามองเห็น ได้ยิน หรือรู้สึก

บัณฑิต แห่งวัฒนา (2548 : 7) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่เกิดภายในตัวของแต่ละบุคคล และการรับรู้เกิดขึ้นกับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัว โดยการสัมผัส การเห็น การได้ยิน

การรู้สึก การได้กลิ่น การสัมผัส ซึ่งสิ่งเร้าเหล่านี้จะผ่านทางประสาทสัมผัส แล้วแปลงออกมายังการตอบสนองต่อสิ่งต่าง ๆ

วันชัย มีชาติ (2548 : 36) กล่าวถึงการรับรู้ว่า ธรรมชาติการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ นั้น จะกระทำโดยผ่านกระบวนการของการรับรู้เสมอ ทั้งนี้ เพราะพฤติกรรมที่บุคคลจะเป็นเรื่องของการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ซึ่งแต่ละคนจะตอบสนองต่อ

สิ่งแวดล้อมอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับว่าเขารับรู้ถึงสิ่งแวดล้อมที่มีต่อเขาอย่างไรบ้าง การรับรู้จะเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกประการหนึ่งในการเข้าใจพฤติกรรมของมนุษย์และพฤติกรรมองค์การ

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (อ้างถึงใน วันชัย มชาติ. 2548 : 37) ให้ความหมายของ การรับรู้ คือ กระบวนการตีความสิ่งเร้าจากการสัมผัสของอวัยวะต่าง ๆ ทั้งนี้ต้องอาศัย ประสบการณ์เดิม หรือการเรียนรู้และการคิด

เปริเมิกา ปลาสุวรรณ (2549 : 8) กล่าวว่า ความหมายการรับรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ การสัมผัสระหว่างอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมาย แห่งการสัมผัสนั้น ๆ

สุคaphร กุณฑลนุตร (2549 : 83) กล่าวว่า การรับรู้ (Perception) หมายถึง การที่บุคคล ตอบสนองต่อข้อมูลหรือสิ่งต่าง ๆ รอบตัวและตีความหมายสิ่งเหล่านั้นออกมานมูญมีการรับรู้ อย่างเป็นกระบวนการ (Process) กล่าวคือ การสัมผัสดังรอบตัวโดยอวัยวะต่าง ๆ เช่น ตา หู จมูก และอื่น ๆ แล้วสมองตีความหมายออกมายจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ผ่านมาในชีวิต ทำให้การรับรู้ของมนุษย์ในสิ่งเดียวกันอาจแตกต่างกันได้

อดุลย์ ชาตรุรงค์ (2550 : 199) ได้ให้ความหมายของการเข้าใจ หรือการรับรู้ (Comprehension or Perception) ว่าเป็นการแปลความหมายข่าวสารทันทีที่ผู้บริโภคทำการเลือก และนุ่งความสนใจไปที่ตัวกระทุ้น กระบวนการรับรู้จะถูกรวบตัว นุ่งไปที่การจัดรูปแบบ (Organizing) จัดรวมเป็นหมวดหมู่เป็นจำพวก (Categorizing) และทำการแปลความหมายข่าวสาร ที่เข้ามาสู่ความนึกคิด

สตีเฟ่น พี โรบินส์ (Stephen P. Robbins. 1986 ; อ้างถึงใน มหาวิทยาลัยธรรมธิราช. 2538 : 204) ได้ให้คำจำกัดความของการรับรู้ไว้ว่า “การรับรู้ หมายถึง กระบวนการซึ่งบุคคลจัดรูปแบบและตีความสิ่งที่มาระบบทrough กระบวนการสัมผัสด้วยที่จะให้ความหมายตามความเป็นไปของสภาพแวดล้อม

ชาโรลด์ ดับเบิลยู เบอร์แมน (Harold W Berkman. 1986 : อ้างถึงในมหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมธิราช. 2538 : 204) ได้ให้ไว้ว่า “การรับรู้ หมายถึง หนทางซึ่งบุคคล รวบรวม ดำเนินกระบวนการและตีความข้อมูลจากสภาพแวดล้อม” ซึ่งคำกล่าวโดยสรุปแล้วการรับรู้จึง หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดย ทางตา หู จมูก ลิ้น หรือสัมผัส ในการรับการ กระตุ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอก ในลักษณะ รูป รส กลิ่น เสียงหรือสัมผัส แล้วส่งผ่านไปยัง สมองมีการจัดระบบ และตีความแปลความหมายสิ่งเร้าเกิดความหมายที่เป็นที่เข้าใจของผู้บริโภค แล้วเก็บสะสมไว้ในความทรงจำ หรือมีปฏิกริยาตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมนั้น

มอริสัน (Morison. 1996 : 45) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ลูกค้าได้ใช้ประสานสัมผัสทั้ง 5 ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การชิมรส การสัมผัส และการได้กลิ่นในการรับรู้ถึงการบริการและข้อมูลส่งเสริมการขายหรือบริการของธุรกิจ

ชิฟแมน และ คานุก (Schiffman & Kanuk. 2000 :162) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การรับรู้ เป็นกระบวนการซึ่งแต่ละบุคคลได้รับการเลือกสรร จัดระเบียบ และตีความหมายข้อมูลเพื่อที่จะสร้างภาพที่มีความหมายเป็นภาพรวมขึ้นมา

เคริน, ชาร์คเดลี่ และรูเดลวัสด (Kerin, Hartley and Rudelius. 2003 ; อ้างถึงใน ปฏิภาณลัญชานนท์. 2548 : 94) ได้กล่าวไว้ว่า การรับรู้ (Perception) เป็นกระบวนการที่แต่ละบุคคลเลือกสรร (Selects) จัดระเบียบ (Organizes) และตีความ (Interprets) เกี่ยวกับสิ่งกระตุ้น (Stimulus) โดยอาศัยประสานสัมผัสทั้งห้า เพื่อสร้างภาพที่มีความหมายของมา

จูดิธ กอร์ดอนและคณะ (Judith Gordon et al. 1999 ; อ้างถึงใน วันชัย มีชาติ. 2548 : 37) สรุปว่า การรับรู้ คือความเข้าใจ หรือมุมมองที่มนุษย์มีต่อสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

สตีเฟ่น พร็อบบินส์ (Stephen P. Robbins. 1993 ; อ้างถึงใน วันชัย มีชาติ. 2548 : 37) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลใช้จัดและอธิบายความรู้สึก ตลอดจนความหมายของสภาพแวดล้อม

จากความหมายข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่บุคคลตอบสนองต่อสิ่งที่เกิดจาก การกระตุ้น โดยอาศัยประสานสัมผัสทั้ง 5 ประกอบกับประสบการณ์หรือความรู้เดิม เพื่อใช้ในการเลือกรับ จัดระเบียบ และแปลความหมายของข้อมูลที่ได้รับตามความเข้าใจของแต่ละบุคคล แล้วเก็บสะสมไว้ในความทรงจำ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

เทพพนม เมืองmann และสวิง สุวรรณ (2540 : 23-24 ; อ้างถึงใน กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ. 2547 : 7) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม สถานการณ์ ความต้องการและหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล

สุภารดี คุหาทอง (2533 : 33 ; อ้างถึงใน กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ. 2547 : 7) แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อาชีพ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน

บัณฑิต ผ่าวัฒนา (2548 : 8) สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ แบ่งออกได้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ติ่น ผิวหนัง เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ทัศนคติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการ ความสนใจ ความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยทางค่านิยมสั่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีความซับซ้อน สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำอยู่ ๆ เป็นต้น

ดังนี้ สามารถถกถ่วงได้ว่า การรับรู้คือว่าเป็นกระบวนการเปลี่ยนหมายจาก การสัมผัสการรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสนใจต่อสิ่งเร้า ซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้ นอกจากนี้การจะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับ สิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น วัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์ที่ผ่านมา

3. กระบวนการรับรู้

บัญฑิต เพ่าวัฒนา (2548 : 8) กล่าวว่า กระบวนการรับรู้ ประกอบด้วย

1. อาการสัมผัส หมายถึง อาการที่อวัยวะสัมผัสกับสิ่งเร้าที่ผ่านมา และเข้า กระทบกับอวัยวะที่รับสัมผัสกับสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้คนเราได้รับรู้ภาวะแวดล้อมที่อยู่รอบตัว แล้ว เกิดปฏิกิริยาตอบสนองขึ้น

2. การเปลี่ยนหมายจากอาการสัมผัส สิ่งสำคัญที่จะช่วยแปลความหมายได้ดี และถูกต้องนั้น คือ สดปัญญา การสังเกต การพิจารณา ความสนใจ ความตั้งใจ และคุณภาพของ จิตใจในขณะนั้น

3. ความรู้หรือประสบการณ์เดิม ได้แก่ ความคิด ความรู้ ความเข้าใจ และการ กระทำการของผู้รับรู้ในอดีตที่จะต้องประกอบด้วยความถูกต้อง ความแน่นอน ความชัดเจน รวมทั้ง มีปริมาณข้อมูลมากพอ หรือมีความรอบรู้ในหลาย ๆ ด้าน

วันชัย มีชาติ (2548 : 38) กล่าวเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้ ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ คือ

1. การถูกกระทบจากสิ่งเร้า ได้แก่ การมีปราภภภารณ์ เหตุการณ์ หรือ สภาพแวดล้อมต่าง ๆ เกิดขึ้นและมากระทบที่ผู้รับรู้ ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มให้เกิดการแสดงพฤติกรรม ตอบโต้สิ่งเร้า หรือสถานการณ์ การรับรู้และการแสดงออกของผู้รับรู้อาจผ่านการเลือกของตนเอง ทั้งนี้เพราะปราภภภารณ์ทางการบริหารมีมากมาย ไม่สามารถรับรู้ได้หมด ผู้รับรู้จะมักเลือกรับรู้ เนพาะบางสิ่งเร้า หรือบางสถานการณ์เท่านั้น

2. การบันทึกประภูมิการณ์ เป็นการบันทึกประภูมิการณ์ที่เกิดขึ้น ในແບ່ງຂອງ
ຂໍ້ເທິ່ງຂອງประภูมิการณ์ ໂດຍອາຫັນປະສາທສັນພັດຮັບຄວາມຮູ້ສຶກຈາກສິ່ງເຮົາອັນເປັນການຮັບຮູ້ທາງ
ສົ່ງການບັນທຶກ ประภูมิการณ์ຈີ່ນອູ່ກັບຄວາມສາມາດຂອງປະສາທສັນພັດຂອງແຕ່ລະນຸ້ມຸກຄົດຕ້ວຍ

3. การຕີຄວາມສິ່ງເຮົາ (Interpretation of stimulus) ເປັນຂັ້ນຕອນໃນການຕີຄວາມສິ່ງ
ເຮົາທີ່ຮັບຮູ້ມາຈາກຂັ້ນຕອນທີ່ຜ່ານມາ ໂດຍມູ່ງອືບຢາຍຄວາມໝາຍຂອງສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຮົາມີ
ຕ່ອປະກົມການທີ່ເກີດຂຶ້ນນີ້ ການຕີຄວາມນີ້ເປັນກະບວນການທາງຈິຕົວທີ່ຍັງແຕ່ລະນຸ້ມຸກຄົດ ຜົ່ງອານີ້
ປັບປຸງຂໍ້ເຫັນມີອີຫີພລຕ່ອການຕີຄວາມດ້ວຍ ເຊັ່ນ ກາຣີຢັນຮູ້ ກາຣກລ່ອມເກລາທາງສັງຄົມ ດ້ວຍນິຍົມ
ວັດນະຮຽມ ແລະຄວາມຄາດຫວັງ ລາຍ ຂອງນຸ້ມຸກຄົດທີ່ຮັບຮູ້ປະກົມການ

4. ຈ່າວສາຮ່ອນກັບ (feedback for clarification) ເປັນການພິຈານປະກົມການທີ່
ທີ່ເກີດຂຶ້ນແລະທີ່ເຮົາຕິດຕາມ ໂດຍໃຫ້ນີ້ຈະເກີຍກັບຄວາມຮູ້ສຶກທີ່ເຮົາມີຕ່ອປະກົມການທີ່ເກີດຂຶ້ນດ້ວຍທີ່
ໃນຕ້ານຄວາມເຊື້ອ ທັນຄົດ ແລະດ້ວຍນິຍົມທີ່ມີຕ່ອສິ່ງທີ່ຮັບຮູ້ໃນຂັ້ນນີ້ຈະເປັນເຮືອງການຮັບຮູ້ປະກົມການ
ຕ່າງໆ ອ່າງເທິ່ງ

5. ປັບປຸງຕີຄວາມສຸດທ້າຍຂອງການຮັບຮູ້ ໂດຍຜູ້ຮັບຮູ້ຈະແສດງພຸດທິກຣມ (behavior reaction response)
ເປັນຂັ້ນຕອນສຸດທ້າຍຂອງການຮັບຮູ້ ໂດຍຜູ້ຮັບຮູ້ຈະແສດງພຸດທິກຣມ ໂດຍຕອບຫຼຸດຕອບສັນອອກຕ່ອສິ່ງເຮົາທີ່ເຂົ້າ
ມາກະທບ່າງຈີ່ການແສດງພຸດທິກຣມ ໂດຍຕອບນີ້ສະຫຼຸບຄວາມຮູ້ສຶກ ດ້ວຍນິຍົມແລະກາຣີຢັນຮູ້ຂອງຜູ້ທີ່ຮັບຮູ້
ແລະແສດງພຸດທິກຣມ

ຕັ້ງນີ້ ສາມາດສຽບໄດ້ວ່າ ກະບວນການຮັບຮູ້ ສາມາດຈຳແນກອອກປະກອບ 2 ປະກາດ
ທີ່ທໍາໄດ້ເກີດການຮັບຮູ້ໄດ້ແກ່ ສິ່ງເຮົາກາຍນອກ ໝາຍຖື່ງ ລັກນະຫຼຸດສົມບົດຂອງສິ່ງເຮົາທີ່ມາກະທບ່າງ
ປະສາທສັນພັດຂອງນຸ້ມຸກຄົດ ແລະສິ່ງເຮົາກາຍໃນ ໝາຍຖື່ງ ຄວາມສັນໄຈ ຄວາມຄົດ ຄວາມຕ້ອງການ ແຮງຈຸງໃຈ
ກາຣຄາດຫວັງທີ່ມີຢູ່ໃນຈິຕົວໃຈຂອງນຸ້ມຸກຄົດໃນພະທີ່ມີການຮັບສັນພັດເກີດຂຶ້ນແລະສົມອອກຈະເກີດການຕີຄວາມ
ຈີ່ຈະແປດຄວາມໝາຍອອກມາເປັນການຮັບຮູ້

ແນວຄົດ ຖ່ານ ກາຣປະສັນພັນ໌

1. ຄວາມໝາຍຂອງກາຣປະສັນພັນ໌

ກາຣປະສັນພັນ໌ ເປັນຈານທີ່ຂ່າຍສ້າງເສັ່ນຄວາມເຫົ່າໃຈອັນດີຮ່ວ່າງອອກຄົດກັນ
ກຸລຸ່ມປະຫຼາມທີ່ເກີຍຂໍ້ອັນດີກັນອອກຄົດນີ້ ງາ ເພື່ອໄຫ້ເກີດທັນຄົດທີ່ດີຕ່ອງຄົດແລະ ເກີດກາສັນບັດສູນ
ຮ່ວມມື່ອໃນການດໍາເນີນງານ ຈີ່ມີນັກວິຊາການແລະຜູ້ເໝີວ່າຫຼຸດທາງກາຣປະສັນພັນ໌ໜ່າຍທ່ານໄດ້ໄໝ້
ຄວາມໝາຍຂອງກາຣປະສັນພັນ໌ໄວ້ດັ່ງນີ້

ຮະເດັ່ນ ທັກຍາ (2531 : 51) ໃຫ້ຈຳຈັດຄວາມວ່າ ກາຣປະສັນພັນ໌ ຄື້ອ ກາຣກະທຳ
ຫຼືອກິຈກຣມຂອງອົງຄົກທີ່ທໍາຕ່ອງເນື່ອງແລະອ່າງມີແພນ ໂດຍມີປະໜາມຕີເປັນແນວຮຽກຫຼັກສູາ ເພື່ອໄຫ້

ประชาชนกลุ่มเป้าหมายเกิดความนิยมชมชอบ เสื่อมเสียศรัทธา ความเชื่อ ความไว้วางใจต่อองค์กร

พล โภ นฤคด เดชประดิษฐ์ (2533 : 150) กล่าวถึง การประชาสัมพันธ์กับความมั่นคงของชาติว่า ความมั่นคงของชาติเป็นปัจจัยสำคัญในการที่จะทำให้ชาตินี้ฯ ดำรงความเป็นเอกราช ความเป็นปึกแผ่น ความมีศักดิ์ศรี และเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาให้ประเทศในรัฐนี้ฯ มีความสมบูรณ์มั่งคั่งยิ่งฯ ขึ้น สมดังคำกล่าวที่ว่าประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมั่งคั่ง ความมั่งคั่งของชาติจะเกิดขึ้นได้ เมื่อทุกฝ่ายในชาติ ทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายอุตสาหกรรม ตลอดจนประชาชนโดยทั่วไป มีความเชื่อใจอันดีต่อกัน มีความคิดเห็นตรงกันในทุกเรื่องที่เป็นเกียรติภูมิ ผลประโยชน์ของประเทศชาติ และประชาชน แนวทางในการพัฒนาประเทศ ตลอดทั้งสังคมจิตวิทยาในเรื่องต่างๆ และให้ความร่วมมือ สนับสนุน เพื่อสร้างความมั่นคงและมั่งคั่งให้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว งานเหล่านี้ คือ งานในหน้าที่การประชาสัมพันธ์ของรัฐนั่นเอง

วิรัช อภิรัตนกุล (2549 : 21) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความเชื่อใจอันดี (Good Relationship) ระหว่างองค์กร สถาบัน กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อหวังผลในความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชน

เสรี วงศ์มณฑา (2543 : 1) ได้กล่าวว่า การประชาสัมพันธ์ คือ การกระทำการทั้งสี่ ทั้งพยายามทั้งปวงที่เกิดจากการวางแผนล่วงหน้าในการสร้างความเชื่อใจกับสาธารณะที่เกี่ยวข้อง เพื่อก่อให้เกิดทัศนคติและภาพพจน์ที่ดี อันจะนำไปสู่สัมพันธภาพที่ดี ระหว่างหน่วยงานและสาธารณะที่เกี่ยวข้อง ก่อให้เกิดการสนับสนุนและความร่วมมือเป็นอย่างดี

วิจิตร อาวะกุล (2541 : 17) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ว่า การประชาสัมพันธ์ หมายถึง ความพยายามของสถาบันที่จะแสวงหาความสัมพันธ์ ความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชน ตลอดจนดำเนินการทั้งหมดที่ดีของประเทศต่อสถาบันให้คงอยู่ต่อไปเพื่อให้ประชาชนยอมรับ สนับสนุน ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามกระบวนการนโยบาย วัตถุประสงค์ และความเคลื่อนไหวของสถาบันหรือหน่วยงานนั้นฯ

เรืองกิตติ์ เหลืองศกุลทอง (2542 : 8) ได้ให้ความหมายของการประชาสัมพันธ์ คือ การเสริมสร้างความสัมพันธ์ และความเชื่อใจอันดี (Good Relationship) ระหว่างองค์กร สถาบันกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง ให้เกิดความนิยมเลื่อมใส ศรัทธาและให้ความร่วมมือตลอดจนสนับสนุนหน่วยงานในที่สุด

วินิ_MT_พรรษ_ ตั้งจิตเพิ่มความดี (2543 : 4) ได้สรุปไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ คือการติดต่อสื่อสารระหว่างหน่วยงาน หรือองค์กรและกลุ่มประชาชน โดยมีเป้าหมายเพื่อสร้างความเชื่อใจอันถูกต้องในอันที่จะสร้างความเชื่อถือ ศรัทธา และความร่วมมือ ตลอดจนความสัมพันธ์ที่ดีซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานของหน่วยงานนั้นฯ บรรลุเป้าหมาย

สมาคมการประชาสัมพันธ์แห่งสหรัฐอเมริกา (The Public Relations Society of America ย่อว่า PRSA) (1970 : 12) ได้ให้คำจำกัดความของการประชาสัมพันธ์ไว้ว่า การประชาสัมพันธ์ เป็นอาชีพที่ให้บริการผลประโยชน์อย่างถูกต้องตามกฎหมายแก่บรรดาลูกจ้าง และผู้ว่าจ้าง อาชีพการประชาสัมพันธ์จึงมีวัตถุประสงค์พื้นฐานอยู่ที่ความเข้าใจร่วมกันและความร่วมมือกันระหว่างกลุ่มต่าง ๆ และสถาบันสังคม

นิวัฒน์และสกอตต์ (Newsom and Scott. 1987 : 52-53) มีทักษะหลาย ๆ ด้านด้วยกัน หากแต่ยังต้องมีพลังแห่งความคิด (Brainpower) เพื่อการสร้างสรรค์และแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ให้ลุล่วงไปด้วยดี สิ่งนี้เองที่เป็นงานท้าทายต่อการประชาสัมพันธ์

คัทลิปและเซนเตอร์ (Cutlip and Center. 1978 : 8 - 9) ให้คำจำกัดความว่า การประชาสัมพันธ์ คือการติดต่อสื่อสารและการสื่อความหมายทางด้านความคิดเห็นจากองค์การ สถาบันไปสู่กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและประชามติที่ประชาชนมีต่อองค์การสถาบัน ด้วยความพยายามอย่างจริงใจ โดยมุ่งที่จะสร้างผลประโยชน์ร่วมกันและช่วยให้สถาบันสามารถปรับตัวเองให้สอดคล้อง กลมกลืน (Harmonious Adjustment) กับสังคมได้ ฉะนั้น การประชาสัมพันธ์จึงถูกนำมาใช้ในลักษณะความหมาย 3 ประการด้วยกัน คือ

1. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างองค์การสถาบันกับกลุ่มประชาชน
2. วิธีการท่องค์การสถาบันใช้เพื่อสร้างความสัมพันธ์
3. ภาพและสถานภาพแห่งความสัมพันธ์นั้น ๆ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การติดต่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ขององค์กรสถาบันนั้น ๆ ด้วยความพยายามในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ด้วยสื่อหรือวิธีการที่เหมาะสมเพื่อให้กลุ่มประชาชนเป้าหมายเกิดทัศนคติมีความเข้าใจอันดีต่อภาพพจน์ที่ต้ององค์กรสถาบัน ยอมรับด้วยความครתทราและเกิดการสนับสนุนและให้ความร่วมมือเป็นผลให้การดำเนินงานขององค์กร สถาบัน บรรลุวัตถุประสงค์

2. วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

อนันต์ธนา อังกินันท์ และ เกื้อภูล คุปรัตน์ (2532 : 290) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. อธิบายหรือชี้แจง ในกรณีที่ประชาชนมีปัญหาใด ๆ นักประชาสัมพันธ์จะต้องทำหน้าที่ตอบปัญหาต่าง ๆ จนกระทั่งหายข้องใจและเกิดความเข้าใจในทางที่ถูกต้อง
2. แตลงข่าว ในกรณีที่สถาบันหรือหน่วยงานมีข่าวที่เกี่ยวข้องกับประชาชน และเป็นเรื่องที่ประชาชนโดยทั่วไปควรทราบ นักประชาสัมพันธ์ก็ควรนำข่าวนั้น ๆ ออกมายกแพร่
3. โฆษณาเผยแพร่ หากหน่วยงานมีสิ่งที่ค้นพบใหม่ ๆ หรือมีข้อแนะนำต่าง ๆ

ที่ควรให้ประชาชนได้รับทราบ ก็ต้องนำสิ่งนี้ออกมายเปย์เพร'

4. ให้ความรู้ เพื่อยกระดับให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจอันดีขึ้น การให้ความรู้อาจ จะอยู่ในรูปของวารสาร การอบรม ฯลฯ

5. การซักจุ่งใจ เพื่อเกลี่ยกล่อมบุคคลในหน่วยงาน และประชาชน โดยทั่วไปให้มีการสนับสนุนการทำงานของหน่วยงานเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่น

6. ให้บริการ หน่วยงานจะอยู่ได้ก็ด้วยการให้ความสนับสนุนของประชาชน เป็นหน้าที่ของหน่วยงาน โดยทั่วไปที่จะต้องให้บริการต่อสังคมในรูปแบบต่าง ๆ

7. สร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจ โดยขัดความเคลื่อนแคลลงต่าง ๆ อันพึงจะเกิดขึ้น และสร้างความศรัทธาผ่านไว้วางใจให้แก่ประชาชน

ลักษณะ สะเตวน (2540 : 8) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจ เพย์เพร' และชี้แจง สร้างความนิยมให้สาธารณะ ได้รับรู้ถึงบทบาท นโยบาย เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ขององค์กร ซึ่งสาธารณะนั้นประกอบด้วย สมาชิกขององค์กรและประชาชนนอกองค์กร

2. เพื่อสร้างชื่อเสียง และป้องกันชื่อเสียงขององค์กร และสร้างความสัมพันธ์ อันดีให้องค์กรเป็นที่รู้จัก ได้รับความไว้วางใจ ยกย่อง ศรัทธา โดยการแสดงเจตนาaramณ์ที่ถูกต้อง ตามบรรทัดฐานของสังคม

3. เพื่อแสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากประชาชน ถ้ามีการประชาสัมพันธ์ให้กลุ่มประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจ ก็ย่อมได้รับความร่วมมือและสนับสนุน ขณะนี้ การตรวจสอบและประเมินผลความคิดเห็นของประชาชนย่อมมีความสำคัญต่อองค์กร

วิรช อกิริตนกุล (2549 : 151) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์การประชาสัมพันธ์ของสถาบันต่าง ๆ มีดังนี้ คือ

1. เพื่ออธิบายถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงานและประเภทของการดำเนินงานธุรกิจของหน่วยงานนี้ ๆ ให้กลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้องได้รับทราบ

2. เพื่ออธิบายให้ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการ (Management) ได้ทราบถึงทัศนคติ ประชามติหรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน

3. เพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าและค้นหาจุดบกพร่องต่าง ๆ เพื่อป้องกันปัญหาอย่างมาก ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน

4. เพื่อให้ประชาชนยอมรับ ซึ่งถ้าเป็นหน่วยงานธุรกิจภาคเอกชน ก็เพื่อให้ลูกค้า ยอมรับในบริษัทของตน รวมทั้งยอมรับในผลิตภัณฑ์และบริการ

5. เพื่อทำหน้าที่ขัดปัญหาอย่างมากต่าง ๆ ภายในหน่วยงาน

6. เพื่อแนะนำบริการ หรือฝ่ายจัดการให้สามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องเพื่อความเจริญ ก้าวหน้าและชี้อี้เสียงที่ดีของหน่วยงาน

วิจตร ขาวกุล (2541 : 47) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ที่นำไปของการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. เพื่อสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับองค์กร
2. เพื่อสร้างความนิยมชมชอบ เดื่อนไปศรัทธาจากประชาชน พนักงาน ฯลฯ
3. เพื่อป้องกัน แก้ไขความเข้าใจผิดความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้น
4. เพื่อดำเนินการรักษาความสัมพันธ์ เชื่อมโยงกับกลุ่มต่าง ๆ ไม่ให้เสื่อมคลาย และเกิดความเชื่อถือตลอดเวลา
5. เพื่อกระตุ้นเพิ่มพูนความสัมพันธ์ เพิ่มขวัญกำลังใจในหมู่ประชาชนพนักงาน หุ้นส่วน ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกกลุ่มอยู่ตลอดเวลา
6. เพื่อให้บริการค้านสาธารณประโภชน์ ผลประโยชน์ ที่เป็นธรรมแก่สังคม
7. เพื่อสร้างความเชื่อมั่นไว้วางใจ เชื่อถือได้จากประชาชน มั่นคง แก่พนักงานและประชาชน

อดัม, แซม (Adam, Sam 1977 : 18-20) ได้กล่าวถึงความมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ มี 3 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างความนิยมให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชน เพราะความนิยมจากประชาชนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงาน และการอยู่รอดของหน่วยงานการได้รับความนิยม ศรัทธาด้วยแรงสนับสนุนจากประชาชน จึงเป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก ที่หน่วยงานต้องคำนึงถึง และให้ความสนใจเป็นพิเศษ จึงต้องมีการประชาสัมพันธ์ในลักษณะ ปลุกเร้า เผยแพร่ และการดำเนินงานรวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ให้ประชาชนรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้าใจอันดี

2. การประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกัน และรักษาชื่อเสียง ชื่อเสียงของหน่วยงานเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะหากมีความเสียหายเกิดขึ้น ประชาชนจะขาดศรัทธาและความนิยม หน่วยงาน ก็จะดำเนินงานไปด้วยความยากลำบากและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการได้ การป้องกันและรักษาชื่อเสียงของหน่วยงาน จะต้องกระทำดี มีความซื่อตรงให้บริการด้วยดี บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อสังคมส่วนรวม เปิดเผยคุณความดี มีการเผยแพร่ข่าวสารสู่ประชาชนอย่างต่อเนื่อง

3. การประชาสัมพันธ์เพื่อความเข้าใจอันดี การสร้างความเข้าใจอันดีเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการที่หน่วยงานจะบริการและดำเนินงานให้เกิดผลดี ประชาชนต้องเข้าใจความมุ่งหมายน้อยนาน และแผนการดำเนินงาน ตลอดจนวิธีการอย่างถูกต้อง การสร้างความเข้าใจอันดี ก็คือ

การให้ประชาชนได้ทราบข่าวสารข้อมูลจากหน่วยงานด้วยความเป็นจริงต่อเนื่องอย่างมีธรรมาภิบาลเต็มที่ ซึ่งการสร้างความเข้าใจอันดีนี้ จะต้องกระทำการทั้งประชาชนทั้งภายในและภายนอกหน่วยงาน คือ

3.1 การประชาสัมพันธ์ภายใน (Internal Public Relations) คือการสร้าง

ความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลภายในสถาบัน ให้มีความรักใคร่กันและเกลียดชังกัน รวมทั้งการสร้างข่าวดี และความรักใคร่ผูกพันของรักกันดีต่อหน่วยงาน หากการประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรไม่มีประสิทธิภาพ จะมีผลสะท้อนต่อความสัมพันธ์ภายนอกด้วย ถึงที่จะช่วยให้การสร้างความสัมพันธ์ภายนอกได้ดีนั้นก็ต้องการพูดจา การใช้สื่อพิมพ์ภายนอกองค์กร เช่น จดหมายข่าว วารสารภายในหนังสือเวียน เป็นต้น

3.2 การประชาสัมพันธ์ภายนอก (External Public Relations) คือ

การสร้างความเข้าใจอันดีกับประชาชนภายนอก กลุ่มต่าง ๆ เช่นประชาชนทั่วไป ประชาชนที่เกี่ยวข้องกับองค์กร รวมทั้งประชาชนในบริเวณใกล้เคียง เพื่อให้ประชาชนกลุ่มดังกล่าวมีความรู้ ความเข้าใจในตัวสถาบัน และให้ความร่วมมือด้วยดี

จากวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ ดังกล่าว สรุปว่า การประชาสัมพันธ์มี จุดประสงค์ที่สำคัญ เพื่อชี้แจง บอกเล่า เพย์เพร์ ให้ความรู้ และชักจูงให้บุคคลผู้รับข้อมูลเกิดความเชื่อถือและศรัทธา เกิดการตอบสนองนำมาซึ่งผลประโยชน์และความสำเร็จสู่องค์กรหรือสถาบัน

3. การวางแผนการประชาสัมพันธ์

เจฟกินส์ แพรงก์ (Jefkins, F. 1980 : 45 ; ข้างล่างใน เรื่องกิตต์ เหลืองสกุลทอง. 2548 : 56) ได้อธิบายขั้นตอนการวางแผนงานประชาสัมพันธ์ว่าประกอบด้วยการจัดทำแผน 6 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสำรวจสถานการณ์ เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการหาข้อเท็จจริงในเรื่องต่าง ๆ เช่น ปัญหาการดำเนินงานขององค์กร สภาพปัญหาที่องค์กรเผชิญอยู่ ข้อคิดเห็นของกลุ่มประชาชน ในองค์กร และนอกองค์กรแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคต สภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่อาจส่งผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กร ผู้วางแผนงาน ประชาสัมพันธ์จะต้องนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ ประเมินสภาพปัญหา และสภาพการณ์ของ องค์กร เพื่อประโยชน์ในการกำหนดวัตถุประสงค์ของแผนงานประชาสัมพันธ์ และหาแนวทาง ในการแก้ปัญหา โดยคำนึงถึงอุปสรรคผลได้ผลเสียและผลตามมาในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ ขั้นตอนการวิเคราะห์และการสำรวจสถานการณ์ขององค์กร จึงเป็นขั้นเตรียมการลงมือวางแผนที่ จำเป็นยิ่ง

3.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ เป็นการตั้งความคาดหมายในสิ่งที่คาดหวังจะให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงในอนาคต การกำหนดวัตถุประสงค์จึงเป็นกิจกรรมที่ต้องใช้การคาดการณ์

ส่วนหน้าและการตัดสินใจเพื่อเต็มผลในอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นป้าหมายหลักของการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ในองค์กรนั้น

3.3 การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ผู้วางแผนงานประชาสัมพันธ์ได้มีโอกาสศึกษาลักษณะต่างๆ ของกลุ่มเป้าหมายทั้งลักษณะทางประชากร (Demographics) และลักษณะทางจิตวิทยา (Psychographics) เพื่อใช้ประโยชน์ในการวางแผนกิจกรรมและการวางแผนการใช้สื่อการประชาสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงานประชาสัมพันธ์

3.4 การกำหนดกิจกรรมและสื่อที่ใช้ เมื่อผู้วางแผนงานสามารถกำหนดวัตถุประสงค์และกลุ่มเป้าหมายได้แล้ว ผู้วางแผนงานจำเป็นต้องกำหนดประเภทและชนิดของกิจกรรมและสื่อที่จะใช้โดยการพิจารณากำหนดกิจกรรมและสื่อที่จะใช้จัดทำแผนงานและโครงการอย่างสมบูรณ์ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติการนำแผนนั้นไปดำเนินการประกอบด้วยรายละเอียดของขั้นตอนการดำเนินงาน บุคลากรที่รับผิดชอบระยะเวลาดำเนินงานและบประมาณค่าใช้จ่ายตามกิจกรรมที่กำหนดในแผน เป็นต้น

3.5 การกำหนดงบประมาณ กิจกรรมกำหนดงบประมาณจะช่วยให้ผู้วางแผนงานประชาสัมพันธ์สามารถประเมินการได้ว่าการดำเนินตามกิจกรรมซึ่งกำหนดไว้ในแผนงานนั้น ต้องใช้งบประมาณดำเนินการเพียงไรเพื่อให้กิจกรรมประชาสัมพันธ์สามารถดำเนินไปในกรอบของงบประมาณที่ตั้งไว้ได้

3.6 การประเมินแผนงานประชาสัมพันธ์ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้วางแผนงานประชาสัมพันธ์ได้มีโอกาสสำรวจแผนงานของตนเพื่อปรับปรุงให้แผนงานสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น การประเมินงานประชาสัมพันธ์ประกอบไปด้วย การประเมินสิ่งแวดล้อมที่อาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานตามแผน ประเมินศักยภาพของหน่วยงาน ประเมินความถูกต้องของข้อมูลที่ใช้ประกอบการวางแผน ตลอดจนประเมินกลยุทธ์ที่กำหนดไว้เพื่อผลตามวัตถุประสงค์ของแผน นอกจากนี้ยังต้องประเมินกระบวนการทั้งกระบวนการของวางแผนว่ามีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงไร มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันเพื่อดำเนินไปตามเป้าหมายขององค์กรหรือไม่ และท้ายสุดคือต้องประเมินผลผลิตคือตัวแผนงานประชาสัมพันธ์ว่ามีการกำหนดรายละเอียดในส่วนต่างๆ ได้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงไร เพื่อปรับแผนงานก่อนนำไปสู่การปฏิบัติต่อไป (อรุบล ภู่บัวเพื่อน. 2535 : 27 – 29)

จะเห็นว่าการวางแผนประชาสัมพันธ์จะต้องมีขั้นตอนที่ชัดเจน เพราะการวางแผนคือการสร้างกรอบในการปฏิบัติ ฉะนั้นกรอบที่เกิดขึ้นมาจากการสำรวจสถานการณ์ จะได้ข้อมูลที่เป็นจริง และมีการตั้งวัตถุประสงค์ในการดำเนินการด้วยการคาดหวังจะสามารถกำหนดทิศทางการดำเนินงานได้แน่นอน และการกำหนดกลุ่มเป้าหมายตลอดจนกิจกรรมที่เชื่อมโยงในระบบ สามารถปฏิบัติได้ตามกระบวนการและแผนที่กำหนดไว้ ก่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผลได้เป็นอย่างดี

4. ความสำคัญของนโยบายต่อการวางแผนการประชาสัมพันธ์

นโยบายมีความสำคัญต่อการวางแผนการประชาสัมพันธ์ ดังนี้ (จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ. 2544 : 82–83)

4.1 นโยบายจะช่วยให้ผู้บริหารงานทราบว่าจะทำอะไร ทำอย่างไร และใช้ปัจจัยใดบ้างช่วยให้ผู้บริหารและผู้วางแผนมีความมั่นใจในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้ เพราะนโยบายเป็นทั้งแผนงาน เครื่องชี้ทิศทาง และหลักประกันที่ผู้บริหารทุกระดับทุกชั้นจะต้องยึดถือ

4.2 นโยบายจะช่วยให้บุคลากรทุกระดับชั้นในองค์กรหรือหน่วยงาน ได้เข้าใจถึงภารกิจของหน่วยงานต้นสังกัด รวมทั้งวิธีการที่จะปฏิบัติการกิจให้ประสบผลสำเร็จ และยังช่วยให้การประสานงานระหว่างหน่วยงานเป็นไปได้่ายั่น

4.3 การมีนโยบายทำให้เกิดเป้าหมายในการปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทำให้สามารถใช้ทรัพยากร ได้อย่างมีประสิทธิภาพและตามศักยภาพ โดยเฉพาะบุคลากร

4.4 นโยบายจะช่วยสนับสนุนส่งเสริมการใช้อำนาจของผู้บริหารให้เป็นไปโดยถูกต้อง และมีเหตุผล อันจะนำมาซึ่งความเชื่อถือ ความจริงรักภักดี และความมั่น้ำใจในการปฏิบัติงานของผู้ได้บังคับบัญชา

4.5 การมีนโยบายจะช่วยให้เกิดการพัฒนาผู้บริหาร เพื่อการที่จะแสดงเจตใจขององค์กร ให้ประจักษ์แก่ประชาชน จะต้องนำเจตใจงามหรือนโยบายขององค์กรมาพัฒนา หรือนำมาสู่การปฏิบัติให้เป็นสิ่งที่ทุกคนสามารถเห็นหรือสัมผัสได้ ทำให้เกิดการพัฒนาผู้บริหารงานให้รู้จักใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติการกิจหน้าที่ของตน

4.6 นโยบายที่ชัดเจนจะช่วยส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้บริหารแต่ละระดับ และแต่ละบุคคลกล้าที่จะตัดสินใจ เพราะทุกคนทราบถึงขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบที่ตนของสามารถตัดสินใจได้

4.7 นโยบายจะทำหน้าที่เป็นโครงร่างที่จะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร ระดับต้นและเป็นตัวช่วยให้ผู้บริหารระดับสูงสามารถมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้กับผู้บริหารระดับต้นเหล่านี้ ให้ตรงกับความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง จากคำจำกัดความหมายและความสำคัญของนโยบาย จะเห็นได้ว่าการวางแผนนโยบายไม่ได้จำกัดเฉพาะอยู่แต่ผู้บริหารระดับสูง แต่เพียงระดับเดียว แต่การวางแผนนโยบายจะมีในทุกระดับของการบริหารตั้งแต่ระดับล่างจนถึงระดับสูง ก้าวถือนโยบายในการปฏิบัติงานที่เป็นกิจวัตรประจำวันสามารถกำหนดได้โดยผู้บริหารระดับล่าง ในขณะที่การปฏิบัติงานเป็นไปในลักษณะที่ไม่ใช่กิจวัตรหรืองานประจำ แต่เป็นงานที่ต้องมีการใช้การตัดสินใจที่สูญเสียความรับผิดชอบของผู้บริหารในระดับหนึ่งขึ้นไป จนถึงผู้บริหารในระดับ

สูงสุดขององค์กร ซึ่งจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อตน นโยบายสำคัญ ๆ ยังมีผลต่อการดำเนินงาน ทั้งหมดขององค์กร

ในการวางแผนการประชาสัมพันธ์ การวางแผนจะมีความแตกต่างกันอยู่บ้างทั้งนี้ขึ้นอยู่ กับลักษณะของหน้าที่และวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งองค์กรนั้น อย่างไรก็ได้โดยหลักการและ ขั้นตอนในการวางแผนการประชาสัมพันธ์นั้นก่อตัวโดยสรุปดังนี้

สุพิน ปัญญามาก (2526 : 32–33) กล่าวว่า สิ่งที่จะต้องยึดเป็นหลักในการกำหนดแผน ประชาสัมพันธ์มี 4 หลัก คือ

1. ต้องยึดหลักแนวคิดของการประชาสัมพันธ์ แนวคิดของการประชาสัมพันธ์มีมาก แต่แนวคิดที่น่าจะนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ ก็คือแนวคิดที่ว่า “การประชาสัมพันธ์ เป็นความ พยายามที่มีแผนในการที่จะมีอิทธิพลเหนือความคิดเห็น ของสาธารณะที่เกี่ยวข้อง โดยการ กระทำสิ่งที่มีคุณค่าต่อสังคม เพื่อให้สาธารณะเหล่านั้นมีทัศนคติที่ดีต่องค์กร เพื่อเกิดผลให้ องค์กรนั้นได้รับการสนับสนุนและร่วมมือที่ดีจากสาธารณะในระยะเวลาและต่อเนื่องกันไป” จากแนวคิดนี้ การประชาสัมพันธ์จะมีองค์ประกอบ 7 อย่าง คือ

- 1.1 เป็นความพยายาม คือการกระทำที่ไม่มีที่สิ้นสุด
  - 1.2 เป็นการดำเนินงานที่มีแผน
  - 1.3 เป็นการปฏิบัติต่อสาธารณะที่เกี่ยวข้อง
  - 1.4 เป็นการกระทำที่มีคุณค่าต่อสังคม
  - 1.5 เป็นการกระทำให้เกิดทัศนคติและภาพพจน์ที่ดี
  - 1.6 เป็นการหวังผลว่าจะได้รับความร่วมมือตามแผน
  - 1.7 เป็นการกระทำต่อเนื่องระยะเวลา
2. ต้องยึดหลักลำดับขั้นของแผน ลำดับขั้นของแผน มีดังนี้
    - 2.1 ขั้นรับรู้
    - 2.2 ขั้นเข้าใจ
    - 2.3 ขั้นยอมรับ
    - 2.4 ขั้นร่วมมือ
    - 2.5 ขั้นสนับสนุน

เป้าหมายปลายทางของงานประชาสัมพันธ์ คือ ต้องการให้เกิดการร่วมมือสนับสนุนจาก สาธารณะ ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์นั้น ขั้นแรกเริ่มจะต้องทำให้สาธารณะได้รับรู้แล้ว เกิดความเข้าใจในเหตุการณ์ หรือการกระทำขององค์กรนั้นๆ ก่อน แผนประชาสัมพันธ์ ก็จะต้องดู ว่าวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานแต่ละงานนั้นต้องการจะให้บรรลุถึงข้างไหน

3. ยึดถือแผนขององค์กร องค์กรแต่ละองค์กรจะต้องมีแผนไว้ญี่ปุ่นมากจะเรียกว่า แผนหลัก แผนรวม แผนแม่บทหรือแผนวิชาการ แผนเหล่านี้อาจเป็น แผนระดับกระทรวง หรือ ระดับกรม แผนประชาสัมพันธ์ ต้องคำนึงการให้สอดคล้องกับแผนหลักดังกล่าว เพื่อให้การ ดำเนินงานสามารถดำเนินไปด้วยความราบรื่น ได้รับความร่วมมือจากสาธารณะระดับสูงจะต้องมี แนวโน้มฯและแผนการประชาสัมพันธ์ขององค์กรนั้น ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนรวม นอกเค้าโครง จุดหมายปลายทางที่จะไป ปกติแผนระดับนี้จะเป็นแผนระยะยาวเหมือน ๆ กับแผนขององค์กร จากนั้น ก็จะมีแผนปฏิบัติการประชาสัมพันธ์ซึ่งอาจจะเป็นแผนการประชาสัมพันธ์ในระดับ แต่ละกอง หรือแต่ละงาน ซึ่งจะมีลักษณะบอกรายละเอียดของกิจกรรมที่จะต้องปฏิบัติ ซึ่งส่วนมาก จะกำหนดเป็นปี

4. ต้องคำนึงถึงวงจรงานประชาสัมพันธ์ คือ

4.1 การประเมินสถานการณ์ โดยสถานการณ์ต่างๆ จะต้องนำมาใช้ในการจัดทำ แผน ทั้งหมดเด่น สำคัญ

4.2 การวางแผน เพื่อกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ

4.3 การปฏิบัติการ เป็นการปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดในแผน

4.4 การประเมินผล ประเมินว่าได้ผลตามที่กำหนดไว้หรือไม่มีปัญหาในทาง ปฏิบัติ

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ 2544 :104 – 122) กล่าวถึงหลักในการวางแผนการ ประชาสัมพันธ์ ดังนี้

1. ความเข้าใจในสถานการณ์และสภาพปัญหา อาจทำโดยการศึกษาภาพลักษณ์ ขององค์กร การสำรวจประชาชน การวิเคราะห์เนื้อหาข่าวสาร โดยใช้วิธีการหาข้อมูลจากการศึกษา เอกสารสิ่งพิมพ์การคาดคะเน การวิจัย

2. กำหนดวัตถุประสงค์แผนงานของการประชาสัมพันธ์ เพราะจะทำให้ทราบ แนวทางความเป็นไปได้ที่จะดำเนินการให้สำเร็จ และความเป็นไปได้ที่จะสามารถวัดประเมินผล การดำเนินการของแผนได้ แบ่งเป็นวัตถุประสงค์เพื่อชี้แจงให้ข้อมูลและเพื่อสร้างแรงจูงใจ

3. การกำหนดกลุ่มประชากรเป้าหมาย โดยแบ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายในองค์กรและ นอกองค์กร และอาจแบ่งย่อยได้อีกหลายกลุ่มตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ ลักษณะทางด้าน จิตวิทยาและพื้นที่อยู่อาศัย

4. การเลือกใช้สื่อ และเข้าถึงกลุ่มประชากรเป้าหมาย ผู้วางแผนต้องคำนึงถึง ความครอบคลุมกลุ่มประชากรจำนวนมากหรือน้อยเพียงใด ซึ่งมีผลต่อการจัดทำเนื้อหา รูปแบบการ นำเสนอให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ โดยการใช้สื่อบุคคลและสื่อมวลชน

5. การกำหนดงบประมาณ จะต้องพิจารณาถึงการเลือกใช้สื่อที่ครอบคลุม กลุ่มเป้าหมายให้ได้ผลมากที่สุดและประหยัดที่สุด ค่าใช้จ่ายผู้ทำหน้าที่ด้านการประชาสัมพันธ์ทั้งภายในและภายนอกองค์กร ค่าใช้จ่ายด้านสำนักงาน ค่าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องโสตทัศนูปกรณ์ และค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด

6. การประเมินและติดตามผลงาน ผู้ประเมินจะต้องมีการกำหนดวิธีการประเมิน เพื่อทราบถึงวัตถุประสงค์ของการประเมิน แนวทางและขอบเขตของการประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล การติดตามผล บุคลากรและทรัพยากรที่ต้องการใช้ในการประเมิน

จะเห็นได้ว่าการวางแผนการประชาสัมพันธ์ มีความสำคัญต่อการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ และชุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ ที่สามารถก่อให้เกิดผลสำเร็จในด้านการ ดำเนินงาน การใช้งบประมาณที่เหมาะสม ทั้งยังเป็นการดำเนินงานที่มีขอบเขตเหมาะสมกับเวลา ได้เป็นอย่างดี

5. หลักการประชาสัมพันธ์

การประชาสัมพันธ์ เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์อันดีระหว่าง ประชาชนกับสถาบัน โดยมีความนุ่งหมายที่จะสร้างความร่วมมือร่วมใจเป็นอันเดียวกัน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าและความอยู่รอดของสังคม ดังนั้น ในการ ดำเนินงานประชาสัมพันธ์จะถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหาร หรือเป็นส่วนหนึ่งของการจัดการ ให้งานต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความราบรื่น จึงจะต้องมีหลักการทั่วไปเป็นแนวในการปฏิบัติการ ซึ่ง นักวิชาการได้เสนอแนวคิดไว้ดังต่อไปนี้

ถักษณ statsethin (2540 : 155) ได้เสนอแนวคิดหลักการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. สถาบันจะต้องดำเนินถึงความรู้สึกของประชาชน การกระทำใด ๆ ก็ตาม องค์กรจะต้องดำเนินถึงความพอใจหรือไม่พอใจของประชาชนเสมอ
2. ในการดำเนินการประชาสัมพันธ์นั้นต้องมีคุณลักษณะต่อสาธารณะทาง
3. “ไม่ผุ่งแต่ผลประโยชน์ขององค์กรแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น องค์กรจะต้องมี ความรับผิดชอบต่อสังคม
4. การให้ข่าวสารกับประชาชนนั้นข่าวสารจะต้องมีเหตุมีผล เพื่อให้ประชาชน ได้ใช้ความรู้และความคิดในการช่วยตัดสินใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย
5. การรายงานข่าวสารต่างๆ จะต้องดึงอุบัติฐานของความเป็นจริง และ มีความจริงใจในการปฏิบัติต่อประชาชน ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนเกิดความไว้วางใจ มีความรู้และ เข้าใจองค์กรได้อย่างถูกต้อง

วิรช อกิริฒนกุล (2549 : 145) ได้ให้หลักการประชาสัมพันธ์ไว้ดังนี้

1. การนออกกล่าวหรือชี้แจงเผยแพร่ให้ทราบ เป็นการบอกกล่าว ชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงานและผลงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนความเคลื่อนไหวขององค์กร

2. การป้องกันและการแก้ไขความเข้าใจผิดซึ่งมีความสำคัญมาก เพราะการป้องกันไว้ก่อนย่อมมีผลดีกว่าที่จะต้องมาทำการแก้ไขในภายหลัง

วิทย์ ศิริวงศ์ยานนท์ (2504 : 2-3) กล่าวถึงหลักสำคัญในการประชาสัมพันธ์ ควรปฏิบัติตามดังต่อไปนี้ คือ

1. ต้องมุ่งประโยชน์ส่วนรวมเป็นใหญ่และเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการประชาสัมพันธ์

2. ต้องรู้จักไขข่อง空ลุ่มต่าง ๆ เนื่องจากงานประชาสัมพันธ์เป็นงานประสานดังนั้น การที่จะรู้จักไขข่อง空ลุ่มต่าง ๆ จะช่วยให้การประสานเป็นไปอย่างเรียบร้อยและราบรื่น

3. ต้องรู้นิยามของรัฐบาล หรือองค์กรที่ตนเป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ อย่างชาติซึ่งนับเป็นเรื่องสำคัญ

4. ต้องรู้เทคนิคของเครื่องมือ สื่อประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เพื่อสามารถนำไปใช้ให้ได้ประโยชน์มากขึ้น

5. ต้องยึดหลักความจริง ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นหลัก ข้อนี้สำคัญมากถ้าเราประชาสัมพันธ์โดยไม่ใช้ความจริง หรือมีความซื่อสัตย์สุจริตแล้ว สุดท้ายที่ได้รับก็คือความไม่ได้รับความเชื่อถือจากสาธารณะ

6. ต้องปฏิบัติงานติดต่อกัน สม่ำเสมอ ดังนั้น การทำงานจึงต้องมีแบบแผนและเป็นกระบวนการ ที่ได้วางแผนไว้แล้วอย่างดี จึงจะบรรลุเป้าหมาย

7. ต้องเปิดเผยไม่มีเงื่อนงำ ต้องเปิดเผยข้อมูลตึงต่าง ๆ อย่างตรงไปตรงมา

8. บุคลากรที่ทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ตลอดจนอุปกรณ์การประชาสัมพันธ์ ต้องมีคุณภาพสูง

9. การประชาสัมพันธ์ ต้องมุ่งให้เข้าถึงผู้มีอิทธิพลในสังคมเป็นประการแรก ผู้มีอิทธิพล คือผู้ที่มีความคิดหลักการย่านหรือการกระทำที่เป็นที่น่าเชื่อถือของคนหมู่มาก

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการตามกฎหมาย

1. ความเป็นมาของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

ผู้ว่าจังหวัดได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถสรุปความเป็นมาได้ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ. 2547 : 3 ; อ้างใน มติสภ. เมื่อสูงกูล. 2552 : 12)

แนวความคิดที่จะให้มีกฎหมายรับรองสิทธิของประชาชนไทย ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ของราชการ ได้มีการเคลื่อนไหวและการเรียกร้องจากนักวิชาการและสื่อสารมวลชนมาเป็นลำดับตึ้งแต่ก่อนที่จะเกิดกรณีเหตุการณ์พฤษภาคม 2535 และภายหลังจากเหตุการณ์ดังกล่าว รัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน ซึ่งให้ความสำคัญกับการมีกระบวนการบริหารงานที่โปร่งใส ได้ให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อยกร่างกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการขึ้น โดยคณะกรรมการจัดทำร่างกฎหมายนี้ เป็นการดำเนินการร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กับอาจารย์มหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการจัดสัมมนาปรับปรุงร่างกฎหมาย หลายครั้ง ทำให้แนวคิดในกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการแพร่หลายออกไปอย่างกว้างขวาง ทุกรัฐบาลที่ผ่านมาสนับสนุนให้มีกฎหมายนี้ ไม่ว่าจะเป็นรัฐบาลนายชวน หลีกภัย รัฐบาลนายมหินทร์ ศิริประภา และรัฐบาลพลเอกชวลิต ยงใจยุทธกระบวนการพัฒนาทางความคิด ได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับ ดังจะเห็นได้จากการแก้ไขรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2534 ในปี พ.ศ. 2538 โดยได้มีการบัญญัติในมาตรา 48 ทวิว่า บุคคลมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบถึงตน ซึ่งแม้ว่าจะแสดงถึงความก้าวหน้าในการคุ้มครองสิทธิ แต่ก็ยังเป็นบทบัญญัติที่มีขอบเขตที่แคบไปกว่า หลัก “สิทธิได้รู้” ตามความมุ่งหมายของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ซึ่งได้ประกาศเป็นกฎหมายในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 10 กันยายน 2540

2. วัตถุประสงค์หรือเจตนาการณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถสรุปได้ดังนี้

เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมือง ได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสเป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องเปิดเผยหรืออาจไม่เปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหาย

ต่อประเทศชาติหรือประโยชน์ที่สำคัญ ของเอกชน ทั้งนี้เพื่อเป็นการคุ้มครองการลูกถ้าสิทธิ์ส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

3. ประโยชน์และคุณค่าของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ได้ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนหลายประการ ดังที่ผู้ศึกษาได้สรุปไว้ดังนี้

ประการแรก เป็นการช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจการของรัฐและของส่วนรวม ซึ่งหมายถึง โอกาสการรับรู้ข้อเท็จจริงในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่เป็นค้านรูปธรรม เป็นภาคปฏิบัติจริงที่เสริมต่อการรองรับสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ ทำให้ประชาชนได้รับรู้ถึงจุดอ่อน จุดแข็ง ที่มีอยู่ในกระบวนการทำงานของหน่วยงานของรัฐในทุก ๆ ด้าน ซึ่งการรับรู้เช่นนี้จะทำให้ประชาชนได้รับรู้ข้อเท็จจริง ที่ถูกต้อง ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นที่จะให้ข้อแนะนำต่อการปฏิบัติงานต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐ เกิดการตื่นตัวในการเรียนรู้ในวงกว้าง ประชาชนจะเชื่อมั่นมากยิ่งขึ้นถึงคุณค่าหรือความสำคัญ ของประชาชน ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านต่าง ๆ ของรัฐบาลมากยิ่งขึ้น

ประการต่อมา คือ มีส่วนช่วยในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือค่านิยม การดำเนินงาน จากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐให้มุ่งสู่ความเชื่อมั่นในหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผล หลักความโปร่งใส และเป็นแรงผลักดันสำคัญที่ทำให้เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐจะต้องเกิด ความตื่นตัว และปรับปรุงพัฒนาตนเองและหน่วยงานอย่างมาก ทั้งในเรื่องความสำเร็จหรือผลการ ดำเนินงาน หรือประสิทธิผลในการดำเนินงาน ที่จะต้องอยู่ต่ำกว่าค่าตามที่ได้กำหนดไว้ ให้ได้ว่าการดำเนินงาน เป็นไปตามเป้าหมาย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ตรงตามวัตถุประสงค์ได้มากน้อยเพียงใด รวมทั้ง การทำงานนั้นได้ดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ในแง่การใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐจะต้องปรับสภาพการทำงานให้อยู่ในสภาพ โปร่งใสสามารถ ตรวจสอบได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ยังเป็นส่วนที่ช่วยส่งเสริมและพัฒนาระบบการเมืองและระบบ การบริหารของประเทศให้มีความโปร่งใส กล่าวคือ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะช่วย ให้ฝ่ายการเมืองสามารถกำกับตรวจสอบการทำงานของข้าราชการทั้งในเรื่องประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล และความโปร่งใสได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถมีข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอในการที่จะ เสนอแนะหรือมาตราการเพื่อปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมทันเวลา ในด้านของ ข้าราชการประจำคงมีเครื่องมือด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะทัดทานไม่ให้ฝ่ายการเมือง ดำเนินการหรือสั่งให้ดำเนินการในเรื่องที่ไม่ถูกต้องได้ซึ่งในที่สุดจะเกิดการพัฒนาระบบการ บริหารและการปฏิบัติงานทั้งฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำไปในทิศทางที่ถูกต้อง

และประการสุดท้าย ช่วยให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการพิทักษ์สิทธิของตนจากการที่ประชาชนได้รู้ถึงการใช้อำนาจของรัฐในกรณีต่างๆ ทำให้ประชาชนมีโอกาสพิเคราะห์ได้ว่า กรณีของตนซึ่งเป็นเรื่องที่คล้ายคลึงกันจะเกิดผลเช่นใด ทำให้สามารถดำเนินการเพื่อพิทักษ์รักษาสิทธิของตน โดยถูกต้อง

4. หน้าที่และวิธีดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการสามารถกระทำได้ 3 วิธีการ กล่าวคือ

วิธีการแรก สามารถกระทำโดยการนำข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่กำหนดไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งประเภทของข้อมูลข่าวสารที่ต้องนำลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษาประกอบด้วย โครงสร้างและการจัดองค์กรในการดำเนินงาน สรุปอำนาจหน้าที่ที่สำคัญและวิธีดำเนินงาน รวมถึงสถานที่ติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารหรือคำแนะนำในการติดต่อกับหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ยังประกอบด้วย กฎ ระเบียบ ฯลฯ ที่มีผลบังคับใช้ คำสั่ง หนังสือเวียน ระเบียบแบบแผน นโยบายหรือการตีความ และยังรวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

ส่วนวิธีการที่สองในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ สามารถทำโดยการนำข้อมูลข่าวสารตามที่กฎหมายกำหนด ไปร่วมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบเมื่อใดก็ได้ (Public Inspection) ประกอบด้วย ผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็น殃แล่และคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยคดี นโยบายและการตีความ แผนงาน โครงการและงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่กำลังดำเนินการ ตลอดจนคู่มือหรือคำสั่งที่เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งมีผลกระทบถึงสิทธิหน้าที่ของเอกชน สิ่งพิมพ์ที่ได้มีการอ้างอิงในราชกิจจานุเบกษา สัญญาสัมปทาน กฎระเบียบ ฯลฯ หรือมติคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายหรือโดยมติคณะกรรมการตีและรวมถึงข้อมูลข่าวสารอื่นตามที่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนด

ในส่วนของวิธีการในการจัดการข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบนั้น เริ่มจากจะต้องมีสถานที่เฉพาะสำหรับประชาชนสามารถใช้ในการตรวจสอบและศึกษาได้โดยสะดวก ซึ่งควรจัดสถานที่ให้สมควรตามกำลังบุคลากรและงบประมาณที่มีอยู่ของหน่วยงาน ในกรณีที่มีสถานจำกัดหรือมีความจำเป็นอื่นในเรื่องสถานที่ หน่วยงานอาจจัดแยกข้อมูลข่าวสารบางส่วนไปเก็บไว้ต่างหากหรือให้บริการณ สถานที่แห่งอื่นก็ได้ แต่ต้องมีเจ้าหน้าที่ของรัฐอำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารที่แยกเก็บไว้ที่อื่นมาให้ประชาชนตรวจสอบ และในการเข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของประชาชนนั้น หน่วยงาน

ของรัฐจะต้องกำหนดครรภ์เป็นปฎิบัติเพื่อรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อยหรือความปลอดภัยของหน่วยงานของรัฐ โดยคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนประกอบด้วย การจัดเก็บข้อมูล จะต้องจัดทำครรชนี้ของข้อมูลข่าวสารที่มีรายละเอียดเพียงพอให้ประชาชนเข้าใจวิธีการค้นหาได้โดยสะดวก เช่น หมวดหมู่และชื่อเรื่องของข้อมูลข่าวสาร ไว้ที่ห้องสมุดของหน่วยงานอื่นหรือเอกสารที่ตั้งอยู่นอกสถานที่นั่น นับว่าเป็นการจัดทำข้อมูลข่าวสารที่มีรายละเอียดเพียงพอให้ประชาชนสามารถค้นหาได้ แต่สถานที่นั่นประชาชนทั่วไปต้องสามารถเข้าไปใช้ได้โดยสะดวกด้วย และประชาชนมีสิทธิขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องด้วย โดยที่หน่วยงานของรัฐจะวางหลักเกณฑ์เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามความเห็นชอบของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลที่ไม่สมควรเปิดเผย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการลบหรือตัดตอนหรือดำเนินการโดยประการหนึ่ง ประการใด ที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ไม่สมควรเปิดเผยดังกล่าว ก่อนนำมารวบรวมไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ต่อไป

และวิธีการสุดท้าย สามารถทำได้โดยการเปิดเผยหรือจัดทำข้อมูลข่าวสารของราชการให้กับประชาชนที่มาขอเป็นการเฉพาะราย ซึ่งมีหลักปฏิบัติที่สำคัญ คือ การจัดข้อมูลข่าวสารให้ตามที่มีผู้มาขออ่านคำขอ กับหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเรื่องใดก็ตาม ซึ่งรูปแบบการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนตามวิธีนี้ มีลักษณะเป็นการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ขอเป็นรายกรณีที่มีความแตกต่างกันขึ้นกับความต้องการของแต่ละคน จึงอาจถือได้ว่าเป็นการจัดข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนเป็นการเฉพาะราย และหน่วยงานของรัฐจะต้องจัดทำข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชน ในเวลาอันสมควร ข้อมูลข่าวสารที่ขึ้นมาหากไม่มีข้อจำกัดในเรื่องที่จะขอร้อง อะไรมีไม่เข้าข่ายเว้นที่จะไม่เปิดเผยตามที่กฎหมายกำหนด ก็ถือเป็นหน้าที่ของรัฐจะต้องจัดทำให้ทั้งสิ้น การปฏิเสธไม่ให้ข้อมูลข่าวสาร สามารถทำได้เฉพาะเมื่อขอจำนวนมากหรือขออย่างรีบโดยไม่มีเหตุอันควร ในส่วนของการดำเนินการเพื่อจัดข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนเฉพาะราย อาจมีปัญหาในการดำเนินการในบางกรณี จึงได้มีแนวทางเพื่อการดำเนินการในกรณีนั้น ๆ ดังต่อไปนี้

กรณีแรก หากข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้มาขอ มีสภาพที่อาจบุบถลายได้จ่ายหน่วยงานของรัฐจะขอขยายเวลาในการจัดทำให้หรือจะจัดทำสำเนาให้

กรณีที่สอง ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดทำให้กับประชาชนตามคำขอนี้ โดยหลักการแล้วต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพพร้อมที่จะให้ ไม่ใช่ให้หน่วยงานไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้ เพื่อมิให้การจัดทำข้อมูล

ข่าวสารนี้เป็นการเพิ่มภาระแก่หน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์แก่ผู้ขอเชิญพำนัยบังคับเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่ขอนั้นมิใช่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และ เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิและเสรีภาพสำหรับผู้นั้นหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดทำข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้ และในกรณีสุดท้าย หากมีผู้ขอข้อมูลข่าวสารได้ แต่ในขณะนั้นไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ขอ และถ้าหน่วยงานของรัฐเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐอยู่แล้ว หน่วยงานของรัฐนั้น ๆ จะจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่มีผู้ขอขึ้นใหม่ก็ได้

อย่างไรก็ตี ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการลบหรือตัดตอน หรือดำเนินการโดยประการใดประการหนึ่งที่ไม่เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในส่วนที่ไม่สมควรเปิดเผยดังกล่าว ก่อนที่จะเปิดเผยหรือจัดทำข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อไป

5. ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐห้ามมิให้เปิดเผย หรืออาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประเภทแรก เป็นข้อมูลข่าวสารที่ห้ามมิให้เปิดเผย โดยเป็นข้อมูลที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ หน่วยงานของรัฐจะต้องไม่เปิดเผยโดยไม่มีข้อยกเว้นให้ไปใช้คุลยพินิจซึ่งน้ำหนักแต่อย่างไรทั้งสิ้น

ประเภทที่สอง ข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งห้ามมิให้เปิดเผย หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐสามารถใช้คุลยพินิจมีคำสั่งห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารดัง ต่อไปนี้ ข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ หรือความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศไทย รวมทั้งข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายต้องประستิทิกาฟหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด นอกจากนี้ยังรวมถึงข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด แม้กระทั่งข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายงานแพทย์ หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าวสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตลอดจนข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อมูลข่าวสารอื่นๆที่มีการกำหนดในพระราชบัญญัติเพิ่มเติม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่น (Local Government) ถือเป็นรูปแบบหนึ่งที่เป็นพื้นฐานการพัฒนาประเทศและการปกครองในระบบประชาธิปไตยและมีความสำคัญต่อการปกครองและการบริหารราชการแผ่นดิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนท้องถิ่นที่มีสภาพปัจจัยทางสังคมวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ และทรัพยากรธรรมชาติที่แตกต่างกัน ทำให้การพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมีความหลากหลาย ทำให้การรวมทั่วประเทศ ย่อมไม่สามารถตอบสนองความต้องการหรือแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ รวมถึงการเรียกร้องของประชาชนชุมชน ท้องถิ่นที่ต้องการมีส่วนร่วมในการปกครองและพัฒนาท้องถิ่นของตนเองมาอย่างยาวนาน ทำให้รัฐบาลในหลายประเทศ ได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองแบบรวมศูนย์อำนาจจากกลาง มาสู่การปกครองแบบการกระจายอำนาจ (Decentralization) มากขึ้นเพื่อให้สิทธิแก่ชุมชนในการตัดสินใจ ดำเนินการกิจของท้องถิ่นและถือเป็นสถาบันสำคัญต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบบ มีส่วนร่วม

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่นในการปกครองระบบประชาธิปไตย มีการจำแนกรูปแบบออกเป็นหลายประการซึ่งรูปแบบที่ประเทศไทยใช้เป็นแนวทางในการปกครองและกำหนดโครงสร้างการปกครองสามารถแบ่งพิจารณาได้ดังนี้

1. ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองท้องถิ่นในรูปของการปกครองตนเองเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับ อย่างมากกับแนวคิดและทฤษฎีในการกระจายอำนาจ (Decentralization) ได้มีนักวิชาการ ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

นคrinท์ เมฆไตรรัตน์ และคณะ (2547 : 22) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึงการปกครองซึ่งราชการส่วนกลาง ได้มอบอำนาจในการปกครองและบริหารกิจการงาน ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในขอบเขตอำนาจหน้าที่และพื้นที่ของตนที่กำหนดไว้ตาม กฎหมาย โดยมีความเป็นอิสระตามสมควร ไม่ต้องอยู่ในบังคับบัญชาของส่วนราชการส่วนกลาง ราชการส่วนกลางเป็นเพียงหน่วยคοภกับคูแลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจการไป ด้วยความเรียบง่ายหรืออีกนัยหนึ่งการปกครองส่วนท้องถิ่นคือการกระจายอำนาจของราชการ ส่วนกลางเพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ได้ปกครองตนเองตามระบบประชาธิปไตยซึ่งเป็น อิสระต่างหากจากการปกครองของส่วนกลางที่ให้อำนาจแก่ประชาชนในท้องถิ่น ได้ปกครองตนเอง

วุฒิสาร ตันไชย (2546 : 1) ให้ความหมายว่า การปกครองท้องถิ่น คือการปกครอง ที่รัฐบาลกลางหรือส่วนกลางได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นซึ่งเป็นองค์กร

ที่มีสิทธิตามกฎหมาย มีพื้นที่และประชากรเป็นของตนเอง ประกาศสำคัญองค์กรดังกล่าวจะต้องมีอำนาจอิสระ(Autonomy)ในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม การมอบอำนาจจากส่วนกลางมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองตามเจตนาของตน ของการปกครองในระบบประชาธิปไตยไม่ว่าจะเป็นการมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาตัดสินใจ การตรวจสอบการทำงานและร่วมรับบริการสาธารณะต่างๆ อย่างไรก็ตาม เมื่อว่าการปกครองท้องถิ่นจะมีอิสระในการดำเนินงานแต่ยังคงอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐบาลกลาง

สมคิด เลิศไพฑูรย์ (2547 : 4-5) อธิบายว่าการปกครองคือการให้คนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองกันเองกล่าวอีกนัยหนึ่งคือการปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจปกครอง (Decentralization) ที่หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจปกครองให้องค์กรปกครองอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์กรปกครองส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างภายใต้กำกับดูแลของรัฐ

โภวิทย์ พวงงาม (2550 : 2) การปกครองท้องถิ่นเป็นระบบการปกครองที่เป็นผลสืบเนื่องมาจากการกระจายอำนาจทางการปกครองของรัฐและโดยนัยนี้จะเกิดองค์การทำหน้าที่ปกครองท้องถิ่นโดยคนในท้องถิ่นนั้น ๆ องค์การนี้จัดตั้งและถูกควบคุมโดยรัฐบาล แต่ก็มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและควบคุมให้มีการปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายของตนเอง การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นได้ท้องถิ่นหนึ่งจัดการปกครองและดำเนินการบางอย่าง โดยดำเนินการกันเองเพื่อบำดความต้องการของตน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ มีเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนเลือกตั้งขึ้นมาทั้งหมด หรือบางส่วน ทั้งนี้ มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน แต่รัฐบาลต้องควบคุมด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสม จะปราศจากการควบคุมของรัฐหากไม่ เพราะการปกครองท้องถิ่นเป็นสิ่งที่รัฐทำให้เกิดขึ้น

โภวิทย์ พวงงาม (2550 : 1-5) การปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้คนในท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองกันเอง กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ การปกครองตนเองโดยประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีพื้นฐานจากหลักการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ที่หมายถึง การที่รัฐมอบอำนาจการปกครองให้องค์กรอื่น ๆ ที่ไม่ใช่องค์กรส่วนกลางจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

โภวิทย์ พวงงาม (2550 : 13) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์กรหนึ่งมีพื้นที่อาณาเขตของตนเอง มีประชากรและมีรายได้ตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยมีอำนาจและมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชนซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหารและปกครอง

ตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและการปกครองตนเองโดยผ่านตัวแทนที่มาราชการเลือกตั้ง เช่น การมีสภากล้องถั่นเป็นต้น

บุญยิ่ง ประทุม (2551 : 12) การปกครองส่วนท้องถั่น คือรากฐานของการปกครองในระบบประชาธิปไตยซึ่งมีแนวความคิดที่จะให้คนในท้องถั่นมีอิสระในการปกครองตนเองรวมทั้งต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญคือพื้นฐานที่ชัดเจนถูกต้องตามหลักกฎหมายมีการเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถั่นและมีความเป็นอิสระในการบริหารทั้งงานคนและบประมาณแต่ยังอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐ

ร็อบสัน และ วิลเลียม เอ (Robson and William A. 1953 : 574) ได้ให้ความหมายว่า “การปกครองส่วนท้องถั่นเป็นหน่วยการปกครองซึ่งรัฐได้จัดตั้งขึ้นให้มีอำนาจปกครองตนเอง มีศิทธิตามกฎหมายและต้องมีองค์กรที่จำเป็นในการปกครองเพื่อการปฏิบัติหน้าที่ให้สมความมุ่งหมายของการปกครองท้องส่วนท้องถั่นนั่น ๆ”

คลาร์ก และ จอห์น เจ (Clark and John J. 1957 : 87-89) นิยามว่า การปกครองท้องถั่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่มีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการให้บริการประชาชน ในเขตพื้นที่หนึ่งพื้นใด โดยเฉพาะและหน่วยการปกครองดังกล่าวจะมีอำนาจและจะอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

อลโลเวอร์ และวิลเลียม (Holloway and William V. 1959 : 101-103) นิยามว่า การปกครองตนเองของท้องถั่น หมายถึง องค์กรที่มีอาณาเขตแน่นอนมีประชากรตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้มีอำนาจในการปกครองตนเองมีการบริหารงานคลังของตนเองและมีสภากล้องถั่นที่มีสมาชิกได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน

ชาดี และเอมิลเจ (Sady and Emil J. 1967 :574) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การปกครองท้องถั่นเป็นหน่วยการปกครองทางการเมืองที่อยู่ในระดับต่ำลงมาจากการชาติหรือระดับมหัศจรรย์และรัฐ (ในกรณีที่ประเทศเป็นสหพันธรัฐหรือรัฐรวม) ซึ่งก่อตั้งโดยกฎหมายและมีอำนาจอย่างเพียงพอที่จะทำกิจกรรมในท้องถั่นโดยตนเอง รวมทั้งอำนาจเก็บภาษีหรือการให้แรงงานเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้หน้าที่ของหน่วยงานดังกล่าวนี้อาจจะได้รับการเลือกตั้งหรือจากการจัดสรร (แต่งตั้ง) ขึ้นมาโดยท้องถั่นก็ได้”

วิท และแดเนียล (Wit and Daniel. 1967 : 101 - 103) นิยามว่า การปกครองท้องถั่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจหรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถั่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถั่นได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกันทั้งหมด หรือเพียงบางส่วนในการบริหารท้องถั่นตามหลักการที่ว่าถ้าอำนาจการปกครองมาจากประชาชนในท้องถั่นแล้วรัฐบาลของท้องถั่นก็ย่อมเป็นรัฐบาลของประชาชนโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ดังนั้น

การบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีองค์กรของตนเองอันเกิดจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลกลาง โดยให้องค์กรอันมีได้เป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางมีอำนาจในการตัดสินใจ และบริหารงานภายใต้ท้องถิ่นในเขตอำนาจของตน

มองเตกุ และแฮร์ริสครัม (Mongtagu and Harris G. 1984 : 574) ให้ความหมาย การปกครองท้องถิ่นว่า “เป็นการปกครองโดยวิธีการซึ่งหน่วยการปกครองในท้องถิ่น ได้มีการเลือกตั้งผู้ที่ทำหน้าที่จะใช้ได้โดยปราศจากการควบคุมของหน่วยงานการปกครองส่วนภูมิภาคและส่วนกลาง แต่การปกครองส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศไทย ว่าได้ถูกกำหนดเป็นรัฐอธิปไตย”

กล่าวโดยสรุปการปกครองส่วนท้องถิ่นหมายถึงการปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางหรือส่วนกลาง ได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและปกครองตนเองตามเจตนาของตน การปกครองระบบอนประชาธิปไตยโดยการปกครองดังกล่าวมีชุดมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนเอง รวมถึงการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคลอาจประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่รายฎเรียกตั้งเข้ามาเพื่อปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีงบประมาณเป็นของตนเอง

2. หลักการปกครองท้องถิ่น

โภวิทย์ พวงงาม (2550 : 29) ได้ประมวลหลักการปกครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

2.1 การปกครองของชุมชนหนึ่งซึ่งชุมชนเหล่านี้อาจมีความแตกต่างกันในด้านความเจริญจำนวนประชากรหรือขนาดของพื้นที่ เช่นหน่วยการปกครองท้องถิ่นของไทยจัดเป็นกรุงเทพมหานคร เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองพัทยา

2.2 หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามความเหมาะสม กล่าวคือ อำนาจของหน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีขอบเขตพอสมควร เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยการปกครองท้องถิ่นอย่างแท้จริง หากมีอำนาจมากเกินไปไม่มีขอบเขต หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นก็จะกลายสภาพเป็นรัฐอธิปไตยเอง เป็นผลเสียต่อความมั่นคงของรัฐบาล อำนาจของท้องถิ่นนี้มีขอบเขตที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะ ความเจริญและความสามารถของประชากรในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ รวมทั้งนโยบายของรัฐบาลในการพิจารณาการกระจายอำนาจให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นระดับใดจึงจะเหมาะสม

2.3 หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีสิทธิตามกฎหมาย ที่จะดำเนินการปกครองตนเองสิทธิตามกฎหมายแบบได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.3.1 หน่วยการปักครองท้องถิ่นมีสิทธิที่จะตรากฎหมายหรือระเบียบ
ข้อบังคับต่าง ๆ ขององค์กรปักครองท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการบริหารตามหน้าที่และเพื่อใช้
บังคับประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ เช่น ข้อเทศบัญญัติ เป็นต้น

2.3.2 สิทธิที่เป็นหลักในการดำเนินการบริหารท้องถิ่นคืออำนาจในการ
กำหนดงบประมาณเพื่อบริหารกิจกรรมตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยการปักครองท้องถิ่นนั้น ๆ

4. มีองค์กรที่จำเป็นในการบริหารและการปักครองตนเององค์กรที่จำเป็น
ของท้องถิ่นจัดแบ่งเป็นสองฝ่ายคือองค์กรฝ่ายบริหารและองค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ เช่น การปักครอง
ท้องถิ่นแบบเทศบาลจะมีคณะกรรมการบริหารและสภาพเทศบาลเป็นฝ่ายนิติบัญญัติหรือ
ในแบบมหานคร คือกรุงเทพมหานคร จะมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายบริหารสภาพ
กรุงเทพมหานครเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ เป็นต้น

5. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปักครองท้องถิ่น จากแนวความคิดที่ว่า
ประชาชน ในท้องถิ่นเท่านั้นที่จะรู้ปัญหาและวิธีการแก้ไขของตนเองอย่างแท้จริง หน่วย
การปักครองท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องมีคนในท้องถิ่นมาบริหารงาน เพื่อให้สมเจตนารวมถึงและ
ความต้องการของชุมชนและอยู่ภายใต้การควบคุมของประชาชนในท้องถิ่น นอกจากนี้ยังเป็นการ
ฝึกให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจในระบบและกลไกของประชาธิปไตยอย่างแท้จริง

สรุปได้ว่าลักษณะการปักครองท้องถิ่นประกอบด้วยการเป็นองค์กรในชุมชนที่จัดตั้ง<sup>ขึ้นโดยกฎหมายส่วนกลางมีขอบเขตพื้นที่ปักครองที่กำหนดไว้ແเนื่องอนมีสถานภาพเป็นนิติบุคคล
จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายมีอิสระในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ</sup>

3. วัตถุประสงค์ของการปักครองท้องถิ่น

ช่วงศ. ฉายบุตร (2521 : 23 ; อ้างถึงใน พงศ์ชิต สาหกิจชัชวาล. 2553 : 30) ได้จำแนก
วัตถุประสงค์ของการปักครองท้องถิ่นไว้ดังนี้

3.1 ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาล เป็นสิ่งที่เห็นได้บัดว่าในการบริหารประเทศ
จะต้องอาศัยเงินงบประมาณเป็นหลัก หากเงินงบประมาณจำกัด ภารกิจที่จะต้องบริการให้กับชุมชน
ต่าง ๆ อาจไม่เพียงพอ ดังนั้นหากจัดให้มีการปักครองท้องถิ่น หน่วยการปักครองท้องถิ่นนั้น ๆ
ก็สามารถมีรายได้มีเงินงบประมาณของตนเองเพียงพอที่จะดำเนินการสร้างสรรค์ความเจริญให้กับ
ท้องถิ่น ได้ จึงเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลได้เป็นอย่างมาก การแบ่งเบานี้เป็นการแบ่งเบาทั้ง
ในด้านการเงิน ตัวบุคคล ตลอดจนเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

3.2 เพื่อสนับสนุนต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง
เนื่องจากประเทศไทยขาดกร้าว ใหญ่ ความต้องการของประชาชนในแต่ละท้องที่ยื่อมีความแตกต่าง
กัน การอรับการบริการจากรัฐบาลแต่อย่างเดียว อาจไม่ตรงตามความต้องการที่แท้จริงและล่าช้า

หน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีประชาชนในท้องถิ่นเป็นผู้บริหารท่านนี้ จึงจะตอบสนองความต้องการนั้นได้

3.3 เพื่อความประยศด้วยที่ท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความมาแตกต่างกัน สภาพความเป็นอยู่ของประชาชนก็ต่างไปด้วย การจัดตั้งหน่วยปกครองท้องถิ่นขึ้นจึงมีความจำเป็นโดยให้อำนาจหน่วยการปกครองท้องถิ่นจัดเก็บภาษีอากร ซึ่งเป็นวิธีการหารายได้ให้กับท้องถิ่นเพื่อนำไปใช้ในการบริหารกิจการของท้องถิ่น ทำให้ประยศเงินงบประมาณของรัฐบาลที่จะต้องจ่ายให้กับท้องถิ่นทั่วประเทศเป็นอันมากและแม้จะมีการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลไปให้บ้างแต่ก็มีเงื่อนไขที่กำหนดไว้รอบคอบ

3.4 เพื่อให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นเป็นสถาบันที่ให้การศึกษาการปกครองระบบประชาธิปไตยแก่ประชาชน จากการที่การปกครองท้องถิ่นเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นเลือกเข้าไปทำงานที่ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติของหน่วยการปกครองท้องถิ่นก็ตาม การปฏิบัติหน้าที่ที่แตกต่างกันนี้มีส่วนในการส่งเสริมการเรียนรู้ดังกระบวนการปกครองระบบประชาธิปไตยในระดับชาติได้เป็นอย่างดี

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นตามระบบประชาธิปไตยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้ ซึ่งหัวใจสำคัญของการปกครองท้องถิ่น คือ การมีส่วนร่วมของประชาชน (People Participation) ยังเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทำงานที่ในการบริหารจัดการสาธารณูปโภคท้องถิ่น ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ไปร่วมใส่ไว้ทุกชิ้น มีความยุติธรรม รับผิดชอบต่อสังคม และตรวจสอบได้ภายใต้บทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองทุกระดับ

4. ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่น

จากแนวความคิดในการปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนวัตถุประสงค์ทางการปกครองของรัฐในอันที่จะรักษาความมั่นคงและความพำสุกของประชาชน โดยยึดหลักการกระจายอำนาจปกครอง เพื่อให้สอดคล้องกับการประชาธิปไตยโดยประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง ความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นสามารถสรุปได้ดังนี้

4.1 การปกครองท้องถิ่นคือรากฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตย เพราะการปกครองท้องถิ่นจะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชนให้ประชาชนรู้สึกว่าตนมีความเกี่ยวพันกับส่วนได้ส่วนเสียในการปกครองการบริหารท้องถิ่นเกิดความรับผิดชอบ และ

หวังเห็นต่อไปยังอันพึงมีต่อห้องถินที่ตนอยู่อาศัย อันจะนำมาซึ่งความคร์ทราเลื่อมใสในระบบการปกครองประชาธิปไตยในที่สุด (ชูศักดิ์ เที่ยงตรง. 2538 : 6-7) โดยประชาชนจะมีโอกาสเลือกตั้งฝ่ายนิตบัญญัติ ฝ่ายบริหาร การเดือดตั้งจะเป็นการฝึกฝนให้ประชาชนใช้คุณพินิจเลือกผู้แทนที่เหมาะสม สำหรับผู้ได้รับการเลือกตั้งเข้าไปบริหารกิจการของห้องถินนั้นได้ว่าเป็นผู้นำในห้องถินจะได้ใช้ความรู้ความสามารถบริหารงานห้องถิน เกิดความคุ้นเคยมีความชำนาญในการใช้สิทธิและหน้าที่ของพลเมือง ซึ่งจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับชาติต่อไป

4.2 การปกครองห้องถินทำให้ประชาชนในห้องถินรู้จักการปกครองตนเอง หัวใจของการปกครองระบบประชาธิปไตยประการหนึ่งก็คือการปกครองตนเองมิใช่เป็นการปกครองอันเกิดจากคำสั่งเบื้องบนการปกครองตนเองคือการที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองซึ่งผู้บริหารห้องถินออกจากจะได้รับเลือกตั้งมาเพื่อรับผิดชอบบริหารห้องถิน โดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากประชาชนแล้วผู้บริหารห้องถินจะต้องฟังเสียงประชาชนด้วยวิถีทางประชาธิปไตยต่าง ๆ เช่น เมื่อโอกาสให้ประชาชนออกเสียงประชามติ (Referendum) ให้ประชาชนมีอำนาจถอนตัว (Recall) ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดความสำนึกร่วมกันในความสำคัญของคนต่อห้องถิน ประชาชนจะมีส่วนรับรู้ถึงอุปสรรคปัญหาและช่วยกันแก้ไขปัญหาของห้องถินของตน (อนันต์ อนันตภูล. 2521 : 6-7) นอกจากนี้การปกครองตนเองในรูปของการปกครองห้องถินอย่างแท้จริง หรือการกระจายอำนาจไปในระดับต่ำสุดคือรากหญ้า (Grass roots) ซึ่งเป็นฐานเสริมสำคัญยิ่งของ การพัฒนาระบบการเมืองการปกครองในระบบประชาธิปไตยความล้มเหลวของระบบประชาธิปไตยมีหลายองค์ประกอบแต่องค์ประกอบบนสำคัญยิ่งขาดอันหนึ่งหนึ่งนั้นก็คือการขาดฐานในห้องถิน (ลิกิต ธีรวศิน. 2546 : 3)

4.3 การปกครองห้องถินเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลซึ่งเป็นหลักการสำคัญของการกระจายอำนาจการปกครองห้องถินมีขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ในการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลเนื่องจากความจำเป็นบางประการ ดังนี้ (ช่วงศ์ ฉายาบุตร. 2539 : 28-29)

4.3.1 การกิจของรัฐบาลมีอยู่อย่างกว้างขวางนับวันจะขยายเพิ่มขึ้นซึ่งจะเห็นได้จากบประมาณที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีตามความเจริญเติบโตของบ้านเมือง

4.3.2 รัฐบาลมิอาจดำเนินการในการสนับสนุนความต้องการของประชาชน ในห้องถินได้อย่างทั่วถึง เพราะแต่ละห้องถินย่อมมีปัญหาและความต้องการที่แตกต่างกัน การแก้ปัญหา หรือจัดบริการ โครงการในห้องถิน โดยรูปแบบที่เหมือนกันย่อมไม่บังเกิดผลสูงสุด ห้องถินย่อมรู้ปัญหาและความเข้าใจปัญหาได้ก่อว่าผู้ซึ่งไม่อยู่ในห้องถินนั้นประชาชนในห้องถิน จึงเป็นผู้ที่เหมาะสมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องถินมากที่สุด

4.3.3 กิจการบางอย่างเป็นเรื่องเฉพาะท้องถิ่นนั้น ไม่เกี่ยวพันกับท้องถิ่นอื่น แต่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียต่อประเทศโดยส่วนรวมจึงเป็นการสมควรที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นดำเนินการเอง

ดังนั้นหากไม่มีหน่วยการปกครองท้องถิ่นแล้วรัฐบาลจะต้องรับภาระดำเนินการทุกอย่างและ ไม่แน่ว่าจะสนองความต้องการของท้องถิ่นทุกจุดหรือไม่รวมทั้งจะต้องดำเนินการเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่เกี่ยวพันกับท้องถิ่นอื่นหากได้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่นเพื่อดำเนินการเอง แล้วภาระของรัฐบาลก็จะผ่อนคลายไปรัฐบาลจะมีหน้าที่เพียงแต่ควบคุมคุณภาพเท่านั้น เพื่อให้ท้องถิ่นมีมาตรฐานในการดำเนินงานยิ่งขึ้นการแบ่งเบาภาระทำให้รัฐบาลมีเวลาที่จะดำเนินการในเรื่องที่สำคัญหรือกิจการใหญ่ๆ ระดับชาติอันเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติโดยส่วนรวมความคับคั่งของภาระหน้าที่ต่าง ๆ ที่รวมอยู่ส่วนกลางจะลดน้อยลงความคล่องตัวในการดำเนินงานของส่วนกลางจะมีมากขึ้น

4.3.4 การปกครองท้องถิ่นสามารถสนองความต้องการของท้องถิ่น ตรงเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพเนื่องจากท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน ไม่ว่าทางสภาพภูมิศาสตร์ ทรัพยากร ประชาชนความต้องการและปัญหาย่อมแตกต่างกันออกไปสู่ให้บริการหรือแก้ไขปัญหา ให้ถูกจุดและสอดคล้องกับความต้องการของประชาชนก็ต้องเป็นผู้ที่รู้ถึงปัญหาและความต้องการของประชาชนเป็นอย่างดีการบริหารงานจึงจะเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพไม่ต้องเสียเวลาเสนอเรื่องขออนุมัติไปยังส่วนเหนือขึ้นไปท้องถิ่นจะบริหารงานให้เสร็จสิ้นลงภายในท้องถิ่นนั้นเอง ไม่ต้องลื้องเวลาและค่าใช้จ่ายโดยไม่จำเป็น

4.3.5 การปกครองท้องถิ่นจะเป็นแหล่งสร้างผู้นำทางการเมือง การบริหารของประเทศในอนาคตผู้นำหน่วยการปกครองท้องถิ่นย่อมเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมืองการได้รับเลือกตั้งการสนับสนุนจากประชาชนในท้องถิ่นย่อมเป็นพื้นฐานที่ดีต่ออนาคตทางการเมืองของตนและยังฝึกฝนทักษะทางการบริหารงานในท้องถิ่นอีกด้วยในประเทศไทยผู้นำทางการเมืองที่มีชื่อเสียง เช่น นายทองหยด จิตตะวีระ, นายสุรินทร์ เทพกาญจน์ เป็นต้น ส่วนแต่ละผลงานจากการเป็นนายกเทศมนตรีหรือผู้บริหารท้องถิ่นมาก่อนจะสามารถประสบความสำเร็จเป็นนักการเมืองที่มีชื่อเสียงในระดับชาติ (วิญญา อังคณาภัย. 2518 : 98)

4.3.6 การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองการปกครองท้องถิ่นโดยยึดหลักการกระจายอำนาจ ทำให้เกิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเองทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม การดำเนินงานพัฒนาชนบทที่ผ่านมาอย่างมีอุปสรรค สำคัญบางประการ คือ การมีส่วนรวมจากประชาชนในท้องถิ่นอย่างเต็มที่ซึ่งการพัฒนาชนบทที่สัมฤทธิ์ผลนั้นจะต้องมาจาก การริเริ่มช่วยตนเองของท้องถิ่นทำให้เกิดความร่วมมือร่วมแรงกันโดยอาศัยโครงสร้างความเป็นอิสระในการปกครองตนเองซึ่งต้องมาจาก การกระจายอำนาจ

อย่างเท็จจริงมิใช่นั้นแล้วการพัฒนาชนบทจะเป็นลักษณะ “หบิบยืนยัติ หรือกึ่งหบิบยืนยัติ” เกิดความคาดหวังทุกปีจะมี “ลาภลอย” แทนที่จะเป็นผลดีต่อห้องถั่นกลับสร้างลักษณะการพัฒนาแบบพึ่งพาไม่ช่วยตนเองอันเป็นผลทางลบต่อการพัฒนาพื้นฐานระบบเศรษฐกิจไทย (ลิขิต ชีรเวคิน. 2546 : 3-4)

กล่าวโดยสรุปการกระจายอำนาจมีข้อที่พึงระวังจะได้ลายเป็นจุดวิภาควิหารส์ ซึ่งมีอยู่หลายประการดังได้กล่าวไว้แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของขอบเขตการกระจายอำนาจ และการดำเนินธุรกิจความรู้ความสามารถของประชาชนซึ่งเป็นปัญหาที่ถูกถกเถียงกันอย่างมาก และมีมานานตั้งแต่สมัยการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 กล่าวคือ ได้มีการถกเถียงถึง ความพร้อมของประชาชนต่อการปกครองตนเองมาโดยตลอดจนถึงปัจจุบันแต่จากการ分布 ของการปกครองท้องถิ่นนั้นหากจะมองรวมเป็นจุดใหญ่ ๆ แล้วสามารถแบ่งออกได้เป็นสองค้าน ก cioè ค้านการเมืองการปกครองและการบริหารกล่าว คือ ในค้านการเมืองการปกครองนั้นเป็นการปฏิรูป พื้นฐานของการปกครองระบบเศรษฐกิจไทย และการเรียนรู้การปกครองตนเองส่วน ค้านการ บริหารนั้น เป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาลและประชาชนในท้องถิ่นได้ทางตอบสนอง แก้ปัญหาด้วยตนเองด้วยกลไกทางการบริหารต่าง ๆ ทั้งในแง่ของการบริหารงานบุคคล การงบประมาณและการจัดการ เป็นต้น

บริบท เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการบริหารฯ

1. ประวัติและความเป็นมา

เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการบริหารฯ จังหวัดนครพนม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีความหลากหลายความเป็นมาจากสุขภิบาลศรีสังคม ต่อมากลับพื้นที่ 4 หมู่บ้าน คือ บ้านปากอูนหมู่ 1 บ้านปากอูนหมู่ 4 บ้านปากอูนหมู่ 7 บ้านปากอูนหมู่ 8 ต่อมากลับพื้นที่ 6 และบางส่วนของหมู่ที่ 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสังคม โดยความรวมพื้นที่หมู่ที่ 6 และบางส่วนของหมู่ที่ 7 ขององค์การบริหารส่วนตำบลศรีสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพข้อเท็จจริงของพื้นที่ และแนวเขตการปกครองของเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. ลักษณะที่ตั้ง อาณาเขตและเขตการปกครอง

เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับการบริหารฯ จังหวัดนครพนม ตั้งอยู่ทิศเหนือของ จังหวัดนครพนม มีระยะห่างจากตัวจังหวัดนครพนม 67 กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดสกลนคร 64 กิโลเมตร มีเนื้อที่ 8.3 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 5,187 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1 ของจังหวัด

นครพนม สูงจากระดับน้ำทะเล 169 เมตร พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินสูงและที่ราบลุ่ม ลาดเอียงลงสู่แม่น้ำ ลักษณะภูมิประเทศเป็นเหมือนกระทะครัว มีอาณาเขตติดแม่น้ำและลำห้วยทั้ง 3 ด้าน จากลักษณะที่ตั้งดังกล่าวทำให้ในฤดูฝนน้ำเกิดน้ำท่วมในพื้นที่ลุ่มเสื่อมและมีแม่น้ำสายสำคัญผ่าน 2 สาย คือ ลำน้ำอูนและแม่น้ำสูงคราม มีอาณาเขตติดต่อกันเขตไก่เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ จุดแม่น้ำสูงคราม

ทิศใต้ จุดห้วยโคน

ทิศตะวันออก ติดกับเขตปฐรูปที่ดิน บ้านปฐรูป

ทิศตะวันตก จุดลำน้ำอูน เขตการปกครองของเทศบาลตำบล cleric สงคราม
ครอบคลุมพื้นที่ 5 หมู่บ้าน ดังนี้

ตารางที่ 1 ชื่อหมู่บ้านและผู้นำชุมชน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อ - สกุล (ผู้นำหมู่บ้าน)	ตำแหน่ง
1	บ้านปากอูน	นายเฉลิมพล เชื้อจารย์ชิน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 1
4	บ้านปากอูน	นายสีทธิชัย วงศ์วันดี	กำนันตำบล cleric สงคราม
6	บ้านปากอูน	นางลำดาวน์ นามสี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 6
7	บ้านปากอูน	นายทวีศักดิ์ อุปชัย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 7
8	บ้านปากอูน	นางอุบล ใบภักดี	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ 8

ที่มา : แผนพัฒนาเทศบาลตำบล cleric สงคราม พ.ศ. 2556-2558

3. สภาพภูมิประเทศ และลักษณะภูมิอากาศ

จากลักษณะที่ตั้งของเทศบาลตำบล cleric สงคราม พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่เนินสูง และที่ราบลุ่มลักษณะภูมิประเทศเป็นแม่น้ำและตั้งอยู่ในบริเวณที่ราบลุ่มแม่น้ำสูงคราม สูงกว่าระดับน้ำทะเลประมาณ 169 เมตร จากลักษณะที่ตั้งดังกล่าว เทศบาลตำบล cleric สงครามได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ และลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ทำให้เกิดฤดูกาลที่ค่อนข้างชัดเจน 3 ฤดู

ฤดูหนาว ในช่วงเดือนพฤษภาคม - เดือนกุมภาพันธ์

ฤดูร้อน ในช่วงเดือนมีนาคม - เดือนพฤษภาคม

ฤดูฝน ในช่วงเดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม

ในฤดูฝน มีฝนตกค่อนข้างมาก เพาะนานอกจากได้รับอิทธิพลลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้แล้ว ยังได้รับอิทธิพลจากพายุใต้ฟุนจากทะเลจีนตอนใต้ด้วย ทำให้ปริมาณน้ำฝนในบางปีมีมากจนทำให้เกิดน้ำท่วมในหลายพื้นที่ของเทศบาล เช่น หมู่ที่ 4 ตอนบน

**4. จำนวนประชากรและจำนวนครัวเรือน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาล
ตำบลศรีสังคม ณ เดือนมิถุนายน 2557)**

ประชากรทั้งสิ้น	จำนวน	5,337 คน
จำนวนประชากรชาย	จำนวน	2,620 คน
จำนวนประชากรหญิง	จำนวน	2,717 คน
จำนวนหลังคาเรือน	จำนวน	2,190 ครัวเรือน

5. สภาพทางเศรษฐกิจ

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม มีรายได้จากการเกษตร เป็นรายได้หลัก ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ คือ การปลูกข้าว พืชผัก ผลไม้ต่าง ๆ เช่น สมุนไพร เช่น ข่า และการเลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร ไก่ โดย กลุ่มอาชีพ กลุ่มไม่固定 ประกอบส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ย 58,969 บาท/คน/ปี (ข้อมูลจาก จปฐ.ปี 2557) มีธนาคารของรัฐ จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ธนาคาร พานิชย์ จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ ธนาคารกสิกรไทย โรงแรมและรีสอร์ท จำนวน 7 แห่ง บิ๊มเน็มมัน และก้าซ จำนวน 4 แห่ง ร้านอาหารแ朋ลอด จำนวน 126 ร้าน ร้านขายของชำ จำนวน 36 ร้าน

6. สภาพสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม

ประชากรในเขตเทศบาลตำบลศรีสังคม ประกอบด้วยกลุ่มน้ำเสียงชาวไทยเชื้อสายพม่า รวมตัวกัน เช่น ไทยลาว ไทยญี่ปุ่น ไทยสิงคโปร์ และผู้ไทย อาศัยอยู่บริเวณกลุ่มน้ำเสียงรามตอนล่าง ทุกชน แห่งอยู่ร่วมกันอย่างสماโน้นที่ ชนเผ่าต่าง ๆ ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนไว้เป็นอย่างดี เช่น ไทยสี มีประเพณีทำบุญเดี้ยงผี มีวัดจำนวน 2 วัด ได้แก่ วัดศรีสมบูรณ์ อัญชิโนพันท์หมู่ที่ 4 และวัดสุการาม อัญชิโนพันท์หมู่ที่ 7 ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ขนบธรรมเนียมประเพณีส่วนใหญ่คล้าย กับท้องถิ่นอื่น ๆ ในภาคอีสาน คือ ประเพณีทำบุญช่วงเทศกาลต่าง ๆ อาทิ บุญข้าวจี (บุญเดือนสาม) บุญพระเวสสันดร (บุญเดือนสี่) ประเพณีสงกรานต์ (เดือนห้า) งานประเพณีเบ่งเรือออกพรรษา (เดือนสิบ)

7. การศึกษา

- 7.1 โรงเรียนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง อัญชิโนพันท์หมู่ที่ 4 คือ โรงเรียนบ้านปากอูน (ปากอูนพดุงวิทย์) และหมู่ที่ 6 คือ โรงเรียนเซนต์โยเซฟศรีสังคม เป็นโรงเรียนเอกชน
- 7.2 โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง อัญชิโนพันท์หมู่ที่ 7 คือ โรงเรียนสหราษฎร์ รังสฤษดิ์

7.3 โรงเรียนอาชีวศึกษาจำนวน 1 แห่ง อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7 คือวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมครีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส

7.4 ศูนย์การศึกษานอกระบบ จำนวน 1 แห่ง อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7 คือศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัชญาศักข์อาเภอครีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส

7.5 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน 1 แห่ง อยู่ในพื้นที่หมู่ที่ 7 คือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลคลีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส

8. สาธารณสุข

1. มีโรงพยาบาลของรัฐ ขนาด 60 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
2. สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ	จำนวน	1	แห่ง
3. สถานพยาบาลเอกชน (คลินิกเอกชน)	จำนวน	3	แห่ง
4. ร้านขายยาแผนเมืองบัน	จำนวน	5	ร้าน
5. อัตราการมีและใช้ส้วมครบถ้วนร่วมเรือน			

9. ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

สถานีตำรวจนครบาล	1	แห่ง
ศูนย์ EMS	1	แห่ง
ศูนย์ อปพร. (มีสมาชิก จำนวน 103 คน)	1	แห่ง

10. ข้อมูลพื้นฐาน

การคมนาคม เทศบาลตำบลคลีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส มีการคมนาคมติดต่อกับชุมชนใกล้เคียงอื่นโดยมีเส้นทางคมนาคม ดังนี้

10.1 ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2032 เป็นเส้นทางสายหลักของชาวอาเภอครีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส และเชื่อมการคมนาคมระหว่างอาเภอท่าอุเทน กับอาเภอครีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส (ช่วงผ่านชุมชนเป็นถนนคอนกรีต) มีเขตทาง 20 เมตร ผิวจราจร 8 เมตร

10.2 ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2132 เชื่อมกับทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2032 ที่หัวแยก ตลาดสดเทศบาลตำบลคลีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของชุมชนและเชื่อมการคมนาคมระหว่างอาเภอครีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส กับอาเภอนาหารี มีเขตทาง 20 เมตร ผิวจราจร 8 เมตร

10.3 ทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2147 เชื่อมทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2132 ที่สามแยกใกล้ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลคลีสต์ส่วนมหาวิทยาลัยนราธิวาส ไปทางทิศตะวันตก เชื่อมการคมนาคมระหว่างอาเภอ

ศรีสังค الرحمنกับตำบลท่าบ่อสังคograms และสามารถต่อไปปั้งอำเภออาคำสำนวย

สภาพดูน พื้นผิวภาระของทางหลวงทั้งสามสาย อยู่ในสภาพที่ถือว่าค่อนข้างดี บ้านเรือนชิดถนนอาจทำให้มีปัญหาในการขยายถนนในอนาคต ถนนในเขตเทศบาลเป็นคอนกรีตเสริมเหล็กเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ ซึ่งสามารถสร้างได้ดังนี้

1. ถนนคอนกรีต	จำนวน	63	สาย
2. ถนนลาดยาง	จำนวน	3	สาย
3. ถนนลูกกรัง	จำนวน	30	สาย

11. การโทรคมนาคม

ที่ทำการไปรษณีย์	จำนวน	1	แห่ง
โทรศัพท์สาธารณะ	จำนวน	8	ตู้

การไฟฟ้า ดำเนินการโดยสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค สาขาอยุธยา เครื่องสังคograms มีไฟฟ้าใช้ครอบทุกหลังคาเรือน ในพื้นที่เขตเทศบาลตำบลศรีสังคograms ทั้ง 5 หมู่บ้าน

การประปา ดำเนินการโดยสำนักงานการประปาส่วนภูมิภาค สาขาศรีสังคograms โดยมีแหล่งน้ำดิบได้จากแม่น้ำสังคograms และมีอ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 200 ลูกบาศก์เมตร และมีโรงกรองน้ำตั้งอยู่บ้านปากอุน หมู่ที่ 4 ตำบลศรีสังคograms ขนาดความจุ 50 ลูกบาศก์เมตร ที่ใช้ในการผลิตน้ำประปา โดยสามารถให้บริการได้ครอบคลุมพื้นที่ทั่วเขตเทศบาลตำบลศรีสังคograms ครบ 5 หมู่บ้าน

แหล่งน้ำธรรมชาติแม่น้ำ จำนวน 2 สาย คือแม่น้ำสังคograms และลำน้ำอูน ไหลมาบรรจบกัน ที่บ้านปากอุน หมู่ที่ 4 ตำบลศรีสังคograms อำเภอศรีสังคograms จังหวัดนครพนม ซึ่งแม่น้ำสังคograms ถือได้ว่าเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความหลากหลายทางชีวภาพมีความอุดมสมบูรณ์มาก นอกจากนี้ยังมีลำห้วย จำนวน 2 สาย คือห้วยโคนและห้วยน้ำจันและบึง หนอง และอื่นๆ จำนวน 3 หนอง คือ หนองแคนดู หนองคัน และหนองจอก

12. โครงสร้างองค์กร

เทศบาลตำบลศรีสังคograms เป็นเทศบาลขนาดกลาง ซึ่งมีรูปแบบการบริหารงานในรูปแบบนายกเทศมนตรี โดยมีรองนายกเทศมนตรี จำนวน 2 คน ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน และเลขานุการนายกเทศมนตรี จำนวน 1 คน มีจำนวนสมาชิกเทศบาลทั้งหมด 12 คน และมีปลัดเทศบาล เป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานเทศบาล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างส่วนราชการภายในของเทศบาลตำบลศรีสังคograms ประกอบด้วย 1 สำนัก 4 กอง ดังนี้

สำนักปลัดเทศบาล มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. งานธุรการ
2. งานการเข้าหน้าที่
3. งานแผนและงบประมาณ
4. งานประชาสัมพันธ์
5. งานพัฒนาชุมชน
6. งานนิติการ
7. งานเทศกิจ
8. งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
9. งานทะเบียนรายบุคคล

กองคลัง มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. การเงินและบัญชี
2. งานจัดเก็บและพัฒนารายได้
3. งานแผนที่และทะเบียนทรัพย์สิน
4. งานพัสดุและทรัพย์สิน

กองช่าง มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. งานธุรการ
2. งานสาธารณูปโภค
3. งานวิศวกรรม
4. งานสวนสาธารณะ
5. งานสถานที่และไฟฟ้าสาธารณะ

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. งานธุรการ
2. งานสุขาภิบาลและอนามัยถึงแวดล้อม
3. งานป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
4. งานรักษาระบบน้ำ
5. งานสัตวแพทย์

กองการศึกษา มีงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ดังนี้

1. งานธุรการ
2. งานการศึกษาปฐมวัยและโรงเรียน
3. งานส่งเสริมประเพณีและศิลปวัฒนธรรม

งานประชาสัมพันธ์ มีลักษณะงานงานที่อยู่ในความรับผิดชอบ ปฏิบัติเกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนเรื่องการประชาสัมพันธ์ โดยรวมรวมข้อคิดเห็นของประชาชน หรือปัญหา ข้อขัดข้องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานและการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล เพื่อเสนอแนะ ฝ่ายบริหารพิจารณาวางแผนหลักเกณฑ์ ปรับปรุงและแก้ไขระเบียบ วิธีการปฏิบัติงานประชาสัมพันธ์ ให้เหมาะสม และสัมพันธ์กับนโยบายของประเทศ ตลอดจนการเก็บ รวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะงานเกี่ยวกับ

1. งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปีของเทศบาล ตำบล ศรีสังคราม หมายถึง การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ข้อมูลข่าวสาร กิจกรรม และผลงานของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม ตามนโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น ด้านพัฒนาสังคมและ เศรษฐกิจ ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ให้หน่วยงานราชการและประชาชนได้รับรู้

2. งานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ได้แก่ โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน การชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่ โครงการรณรงค์ฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โครงการส้ำคลาดตาม หลักสุขากิจกรรม

3. งานเผยแพร่ข่าวสารของของเทศบาล หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และ กิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ งานเผยแพร่ข่าวสาร ของของเทศบาล หมายถึง การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และกิจกรรมต่าง ๆ ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ กิจกรรมวันเด็กแห่งชาติ โครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด โครงการล้านบุญ ล้านธรรม ใส่บาตรทุกวันพระ โครงการเทศบาลประสานใจผู้สูงวัยอบอุ่น (เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยความพิการ)

4. งานเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล หมายถึง การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสาร ของส่วนราชการต่าง ๆ ประกอบไปด้วย เทศบาลตำบลศรีสังคราม ที่ว่าการอำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม และโครงการต่าง ๆ ของรัฐบาล

5. งานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น หมายถึง งานประเพณีต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้แก่ งานประเพณีสงกรานต์ งานประเพณีแห่งเรืออูกพรรษา งานประเพณีลอยกระทง งานประเพณีไห้วัสดเจ้าฟ่อหลักเมืองอำเภอศรีสังคราม

6. งานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ โดยรวมรวมข้อคิดเห็นของ ประชาชน หรือปัญหาข้อขัดแย้งต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ เพื่อเสนอแนะฝ่ายบริหารพิจารณา วางแผนหลักเกณฑ์ปรับปรุงและแก้ไขระเบียบวิธีการปฏิบัติงาน ให้เหมาะสมและสัมพันธ์กับนโยบาย

ของประเทศไทยได้แก่ การรับเรื่องราวท้องทุกๆ การปรับปรุงสิ่งตามสาย ศูนย์พึงความคิดเห็นของประชาชน มีการวางแผนในการประชาสัมพันธ์

7. งานรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ หมายถึง งานรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม ได้แก่ สถิติ้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สถิติ้านประชากรและหมู่บ้าน สถิติ้านงานส่งเสริมประเพณีและวัฒนธรรม สถิติ้านอุบัติเหตุจราจร

8. งานสารานิเทศ หมายถึง ข้อมูล ข่าวสาร แหล่งความรู้ที่มีการบันทึกไว้เพื่อนำมาเผยแพร่และสามารถสืบค้นได้ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม ได้แก่ แผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย รถประชาสัมพันธ์ หนังสือแข้งเวียน โทรศัพท์ ระบบไลน์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วีระพงษ์ คงยิ่น (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง: ศึกษาแนวทางการปฏิการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา สำหรับท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 4 มีนาคม 2543 วัตถุประสงค์ในการศึกษาคือ 1) เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ ข่าวสารการเลือกตั้งและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 2) เพื่อศึกษาถึง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของ ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผลการศึกษาพบว่า 1. ประชาชนส่วนใหญ่ของอำเภอท่าศาลาบันรู้และเชื่อถือข้อมูล ข่าวสารการเลือกตั้งและมีความคิดเห็นว่าการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ ทำให้มีความเข้าใจ เกี่ยวกับ การเลือกตั้งและสามารถช่วยในการตัดสินใจเลือกผู้สมัคร 2. ประชาชนยังคงทำท่าทางลักษณะไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา 3. อายุมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้ง 4. ปัจจัยด้าน ภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง คือ อายุ การศึกษา อารีพ การมีภูมิลำเนาอยู่ในอำเภอท่าศาลา และรายได้

ชุตินา อินทรประเสริฐ (2544 ; จ้างในมัลติภา เมญุจุล. 2552 : 19) ได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการให้บริการข้อมูลข่าวสาร เรื่อง แนวทางการบริหารงานให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่าน อินเทอร์เน็ต : ศึกษาเฉพาะกรณีขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการ เป็นการศึกษา ด้านความพร้อมในการให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ ทำการสุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีเฉพาะเจาะจงในการกำหนดลักษณะและขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยเลือกกลุ่ม ตัวอย่างจากองค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสมุทรปราการ

ที่กรรมการบุกรองได้จัดสรร เครื่องคอมพิวเตอร์ให้เพื่อใช้ในการบริการข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน ซึ่งมีหลักเกณฑ์การคัดเลือกจากความพร้อมขั้นพื้นฐานในด้านต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนตำบล 7 แห่ง ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลบางเมือง อำเภอเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลบางป่อง อำเภอเมือง องค์การบริหารส่วนตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี องค์การบริหารส่วนตำบลบางบ่อ อำเภอบางบ่อ องค์การบริหารส่วนตำบลบางน้ำผึ้ง อำเภอพระประแดง องค์การบริหารส่วนตำบลแหลมฟ้าผ่า อำเภอพระสมุทรเจดีย์ และองค์การบริหารส่วนตำบลบางสาสง กิ่งอำเภอบางเสาธง

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์จากบุคลากรในองค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 7 แห่ง เป็นเครื่องมือวิจัยและรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาที่ได้พบว่า ผู้บริหารระดับสูงขององค์การบริหารส่วนตำบล มีความสนใจและต้องการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารงาน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชน ในส่วนของความพร้อมด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเตอร์เน็ตนั้นมีความพร้อมทั้งในด้านงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ที่เป็นคู่สายโทรศัพท์ซึ่งมีอยู่แล้วในทุกองค์การบริหารส่วนตำบล และด้านวัสดุอุปกรณ์ ได้แก่ เครื่องคอมพิวเตอร์หรือฮาร์ดแวร์ส่วนที่ยังขาดความพร้อมในการให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเตอร์เน็ต คือ ด้านโปรแกรมการเก็บข้อมูลหรือซอฟต์แวร์ ในแต่ละองค์การบริหารส่วนตำบลไม่มีการใช้รูปแบบใหม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะมีผลต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และขาดความพร้อมในด้านบุคลากร ที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งต้องมีการเตรียมพร้อมและมีการพัฒนาให้เข้ารับการอบรมในแต่ละระดับ ตามความเหมาะสม ตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงระดับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลฐานระบบการให้บริการและฐานข้อมูล

พระสุรีย์ ชุมเกี้ยยว (2540 ; จ้างใน มัคคิกา เป็ญญา. 2555 : 20) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวัดระดับความพึงพอใจของประชาชน เรื่อง ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 : กรณีศึกษาสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาสันกำแพง มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาเพื่อต้องการทราบว่า ผู้ติดต่อขอรับทราบข่าวสารจากสำนักงานที่ดินในเรื่องใดบ้างสำนักงานที่ดินสามารถตอบสนองความต้องการได้ทุกประเภทที่มีคำร้องหรือไม่ และประชาชนมีความพึงพอใจในระดับใดและมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อระดับความพึงพอใจนั้น โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม จากประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 ราย ระหว่างเดือนตุลาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2543

ผลการศึกษาที่ได้นั้น พบว่า เรื่องที่ประชาชนส่วนใหญ่มีความต้องการข้อมูลมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ เรื่องการตรวจสอบและรับรองราคапрประเมินที่ดิน โดยที่สำนักงานที่ดินมีประสิทธิภาพในการตอบสนองความต้องการ ได้ในระดับปานกลาง เพราะไม่สามารถตอบสนอง

ได้ทุกเรื่อง เนื่องจากมีข้อจำกัดในการเปิดเผยข้อมูลซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เปิดเผยได้และไม่สามารถเปิดเผยได้ ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการสนับสนุนของสำนักงานที่ดินอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย ปานกลางค่อนไปทางด้านดี โดยปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจ ได้แก่ ประสิทธิภาพของสำนักงานที่ดินในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร และข้อมูลพ้องของสำนักงานที่ดินในการให้บริการ

ศรรวีร์ จิตคำ (2544 : 48 ; อ้างใน มัลลิกา เบี้ญจกุล. 2552 : 21) ได้ทำการศึกษาถึงเรื่องการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 : กรณีศึกษา เทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงผลการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ไปสู่ประชาชนในท้องถิ่น เป็นการศึกษาในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์และเข้าสังเกตการณ์ คือ สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องในระดับต่าง ๆ ทั้งในส่วนของผู้รับน โยน่ายผู้ปฏิบัติ คณะประชารชน และได้เข้าร่วมสังเกตเทศบาลไก่เดียงเพื่อนำมาเปรียบเทียบการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

จากผลการศึกษาที่ได้นั้น พบว่า การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ยังขาดการติดตามและประเมินผล ไม่มีการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ อีกทั้งประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีการรับรู้การดำเนินงานของเทศบาล ในขณะที่เทศบาล ไก่เดียงก์ไม่มีการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างเต็มรูปแบบ ดังนั้นจึงควรแก้ไขวิธีดำเนินงานโดยเน้นการประชาสัมพันธ์ และการประสานงานระหว่างหน่วยงาน รวมทั้งปรับทัศนคติของผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติและประชาชนให้ ตระหนักรถึงความสำคัญของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยรัฐจะต้องเข้ามายืนหนาทให้มากขึ้น ดังนั้นแล้วการปลูกฝังนโยบายและมีมาตรการในการควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานอย่างจริงจัง

กษมา สริยะวงศ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการรับรู้และปัญหาของนักหนังสือพิมพ์ไทย ที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และทัศนคติของนักหนังสือพิมพ์ที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พุทธศักราช 2540 ตลอดจนปัญหา และสาเหตุของปัญหาในการรับรู้ ผลการศึกษาพบว่า นักหนังสือพิมพ์ส่วนใหญ่มีการรับรู้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 อยู่ในระดับปานกลาง โดยจำแนกระดับการรับรู้ในส่วนของความรู้ความเข้าใจเป็น 4 ประเด็น ดังนี้ 1) มีการรับรู้มากในประเด็นว่าด้วยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร 2) มีการรับรู้มากประเด็นว่าด้วยข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย 3) มีการรับรู้มากในประเด็นว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และ 4) มีการรับรู้น้อยในประเด็นว่าด้วยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

กนกวรรณ สมนา (2549 : 45 ; อ้างใน มัลติภา เบญจกุล. 2552 : 22) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิผลเรื่อง ประสิทธิผลของการติดต่อสื่อสารในองค์การผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร : กรณีศึกษาระบบการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของกรมการปกครอง ที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร คือระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ระบบอินทราเน็ต (Intranet) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ โดยศึกษาจากข้าราชการสังกัดกรมการปกครองที่ปฏิบัติงานประจำ ที่ทำการปกครองจังหวัดเชียงใหม่ อำเภอ แลกกับอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยส่งแบบสอบถามไปยังที่ทำการ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 ชุด และส่งไปที่อำเภอและกับอำเภอจำนวน 192 ชุด รวม 222 ชุด ได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 187 ชุด

จากการศึกษาที่ได้จากผู้ศึกษา พบว่า ด้านการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต (Internet) ข้าราชการส่วนใหญ่เคยใช้และเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้น สามารถช่วยในการบริหารและปฏิบัติงานได้มาก แต่ข้อมูลข่าวสารจากเว็บไซต์ของกรมการปกครองยังไม่เพียงพอต่อความต้องการและมีปัญหาในการเข้าถึงข้อมูล เนื่องจากเครื่องคอมพิวเตอร์ของหน่วยงานมีจำนวนไม่เพียงพอ รวมถึงการขาดงบประมาณในการซื้ออินเทอร์เน็ตด้านระบบอินทราเน็ต (Intranet) ข้าราชการกรมการปกครองเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ ไม่เป็นปัจจุบัน ไม่เพียงพอและไม่ตรงต่อความต้องการในการใช้ประโยชน์และบริหารงานส่วนด้านการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ติดต่อสื่อสารงานราชการมาก โดยส่วนใหญ่ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ส่วนตัวที่ไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายในการใช้งานได้ สำหรับการจัดทำโทรศัพท์เคลื่อนที่ให้กับผู้บริหารส่วนกลาง ปลัดจังหวัด นายอำเภอและปลัดอำเภอที่เป็นหัวหน้ากิจอำเภอ ข้าราชการเห็นว่าเป็นโครงการที่เหมาะสมสมกับสภาพปัจจุบัน และโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่จัดหมายให้มีคุณภาพต่อการใช้งาน ส่วนการติดต่อผ่านระบบ SMS และMMS ของข้าราชการที่ได้รับโทรศัพท์เคลื่อนที่ประจำตำแหน่ง เห็นว่า ไม่เป็นประโยชน์ต่อการบริหารและปฏิบัติงานมากนัก เนื่องจากมีข้อตอนอย่างมาก

วิเชียร อัปมรรภ (2549 : 42-43 ; อ้างใน มัลติภา เบญจกุล. 2552 : 23) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ ศึกษาในเรื่องของ สภาพปัจจุบันและอุปสรรค ของการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขององค์กรบริหารส่วน ตำบลในเขตอำเภอปีปุ่น จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและอุปสรรค แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. 2540 และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ขององค์กรบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปีปุ่น ประกาศที่ใช้ศึกษาประกอบด้วย ประกาศที่เมืองหัวหน้า ส่วนราชการ จำนวน 30 ตัวอย่าง และประกาศที่เป็นฝ่ายผู้นำชุมชน 150 ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม

ผลการศึกษาที่ได้เน้น พบว่า สภาพปัญหาของการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 มีมากที่สุดในด้านทรัพยากรบุคคล กล่าวคือ มีปัญหาในด้านความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและความรู้ความสามารถของบุคลากร ที่รับผิดชอบในการจัดทำข้อมูลเผยแพร่เพื่อแพร่ ส่วนปัญหาที่พบร่องลงมาคือ สภาพปัญหาในด้านการเงิน มีปัญหาในเรื่องงบประมาณที่ได้รับขัดสารเพื่อสนับสนุนศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำตำบล และงบประมาณในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ยังพบสภาพปัญหาที่มีระดับปานกลาง คือ ด้านวัสดุสิ่งของ มีปัญหาเกี่ยวกับสื่อวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และส่วนสุดท้ายคือด้านความสามารถในการจัดการ มีสภาพปัญหาในเรื่องของการสร้างระบบจัดเก็บข้อมูลของราชการ ให้สามารถทราบถึงขั้นตอนและสถานที่จัดเก็บข้อมูล ซึ่งจะทำให้สามารถค้นคว้าหรือบริการแก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว

สำหรับแนวทางแก้ปัญหาในแต่ละด้านควรปฏิบัติตามนี้ ด้านทรัพยากรบุคคล ผู้บริหารต้องกำหนดเป็นนโยบายในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ให้ชัดเจนและปฏิบัติอย่างจริงจัง ด้านการเงิน ต้องมีการจัดสรรงบประมาณในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้เพียงพอและเหมาะสม ส่วนในด้านวัสดุสิ่งของ ควรมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อต่าง ๆ หลาย ๆ สื่อ และในด้านความสามารถในการจัดการนั้น จะต้องยึดถือความโปร่งใส ความตรวจสอบได้ ความเสมอภาค และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการ

นอกจากนี้จากการศึกษาเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ของผู้นำ ชุมชน พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผู้นำชุมชนที่มีอายุต่างกัน หรือระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการรับรู้เกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ไม่แตกต่างกัน

ปริวัตร เกื้อตนแก้ว มงคล ปันตาโมงค์ และณรงค์เดช วิโรจน์สกลกุล (2549 : 52-56 ห้างในมัลลิกา เป็ญจกุล. 2552 : 23) เป็นการทำการวิจัยร่วมกันของสำนักทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ซึ่งได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการและความคิดเห็นของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการได้รับบริการข้อมูลและข่าวสารผ่านเว็บไซต์ของสำนักทะเบียน และประมวลผลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความต้องการและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต่อการได้รับบริการข้อมูลและข่าวสารผ่านเว็บไซต์ของสำนักทะเบียน และประมวลผล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถามความต้องการและความคิดเห็น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีสถานภาพในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 จำนวน 2,101 คน

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสำนักทะเบียนและประมวลผลหากหมายวิธีมากยิ่งขึ้น เช่น ส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เตือนให้นักศึกษาทราบถึงกำหนดการลงทะเบียน ให้มีการตอบค้ำมั่นนักศึกษาเป็นระยะผ่านกระดานถาม-ตอบ มีการปรับปรุงข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ทันสมัย มีการเชื่อมโยงกับเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการให้บริการและความคิดเห็นต่อการให้บริการข้อมูลและข่าวสารผ่านเว็บไซต์ของสำนักทะเบียนและประมวลผลอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ทั้งนี้เพราการให้บริการข่าวสารเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้มีขั้นตอนการใช้บริการผ่านทางเว็บไซต์ไม่ยุ่งยากและซับซ้อนเกินไป การออกแบบเว็บไซต์มีความเหมาะสม และข้อมูลมีความถูกต้องชัดเจน

permnika ปลาสุวรรณ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน เขตตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน เขตตำบลน้ำแพร่ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือแม่บ้านที่มีอายุ 15 ปีขึ้นไป การเดือกดูกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 324 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ข้อมูลประเภท ปริมาณและการกำจัดขยะพลาสติก และข้อมูลการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลความรู้เกี่ยวกับขยะพลาสติก ข้อมูลความตระหนักร่วมกับข้อมูลความคิดเห็นต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน แบบสอบถาม ได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านและตรวจสอบความเชื่อถือได้โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Cronbach's alpha) ซึ่งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อถือเท่ากับ 0.75 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ด้านปัญหาและผลกระทบฯอยู่ที่ พลาสติกสูงกว่าด้านการกำจัดขยะพลาสติกและด้านการป้องกันและควบคุมการเพิ่มขึ้นของขยะพลาสติก (ร้อยละ 89.02, 81.77 และ 77.91 ตามลำดับ) และประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องขยะพลาสติกความตระหนักร่วมกับความคิดเห็นต่อการจัดการขยะพลาสติกอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าปัจจัยด้านการศึกษา การได้รับข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบล จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และจากหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

มีชัย อุ่นวิเศษ (2550 : 46 ; ยังใน มัลติภา กีเมืองกุล. 2552 : 24) ได้ศึกษาถึงการพัฒนาการมีส่วนร่วม เรื่องการวิจัยและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษาองค์กรบริหารส่วนตำบลบึงทวย อำเภอเต่งอย จังหวัดสกลนคร เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลบึงทวย และเพื่อพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลบึงทวย อำเภอเต่งอย จังหวัดสกลนคร เก็บรวมรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การสนทนากลุ่ม การจัดเวทีประชาคมชาวบ้าน

ผลการศึกษานี้พบว่า ด้านสภาพการมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประชาชน เห็นว่ามีความสำคัญ และต้องการเข้ามามีส่วนร่วมทั้งนี้ เพราะได้ทราบหนักถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ โดยต้องการให้มีการอบรมปลูกจิตสำนึกด้านการมีส่วนร่วมในรูปแบบต่าง ๆ ที่รัฐจัดขึ้น และเห็นว่าควรให้ความรู้ทางด้านกฎหมาย ติ�ธิหน้าที่ในการมีส่วนร่วมแก่ประชาชน สำหรับปัญหาในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้น คือ ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกและเห็นความสำคัญของการมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเปิดเผยข่าวสาร มี 2 ส่วน ส่วนแรกจัดทำโดยการยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งดำเนินการในรูปแบบของการจัดประชุม แก่นำ การจัดประชุมชี้แจง การจัดเวทีประชาคมหมู่บ้าน การจัดประชุมรับฟังความคิดเห็น และส่วนที่สองจัดทำโดยผ่านสื่อ เช่น สื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ ซึ่งผลจากการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเปิดเผยข่าวสาร โดยการยึดประชาชนเป็นศูนย์กลางนั้น ส่งผลให้ประชาชนได้รับการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข่าวสารมากขึ้น ทั้งนี้ เพราะประชาชนมีความตื่นตัวและเข้าร่วมเสนอความคิดเห็นในการแสวงหาแนวทางการมีส่วนร่วมที่เหมาะสม ส่วนการใช้ยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ แผ่นพับ การประชาสัมพันธ์ นั้น เป็นการกระตุ้นให้ประชาชนสนใจและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ขององค์กรบริหารส่วนตำบลบึงทวย มากขึ้น

มัทนา โสดพิพัฒน์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชฯ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการรับรู้คุณภาพบริการของ ผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชฯ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน คือ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านการตอบสนองที่ รวดเร็ว ด้านความไว้วางใจ ด้านความเอาใจใส่ ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพ และเพื่อเปรียบเทียบการ รับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชฯ จำแนกตามลักษณะทาง ประชารัฐศาสตร์ กลุ่มด้วยย่างในการศึกษา คือ กลุ่ม

ผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา จำนวน 398 คน ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้ 1. การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีคุณภาพมาก โดยคุณภาพการบริการของโรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาเรียงขั้นต้นจาก ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ ด้านรูปลักษณ์ทางกายภาพ ด้านความน่าเชื่อถือ ด้านความไว้วางใจ ด้านการตอบสนอง และด้านการเอาใจใส่ ตามลำดับ 2. การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา จำแนกตามลักษณะ ทางประชาราษฎร์ พนวจ - การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาจำแนกตามเพศไม่แตกต่างกัน - การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาจำแนกตามอายุไม่แตกต่างกัน - การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาจำแนกตามระดับ การศึกษาไม่แตกต่างกัน - การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาจำแนกตามอาชีพมี แตกต่างกัน ดังนี้ อาชีพแม่บ้าน, ลูกจ้างบริษัท, ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัวมีการรับรู้คุณภาพบริการมากกว่าอาชีพรับราชการ - การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชาจำแนกตามรายได้ต่อเดือนมีความแตกต่างกัน ดังนี้ ผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท, 20,001-30,000 บาท, 30,001-40,000 บาท และมากกว่า 40,001 บาท มีการรับรู้คุณภาพบริการน้อยกว่าผู้ใช้บริการที่มีรายได้ต่ำกว่า 10,000 บาท

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานด้านการให้บริการข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานนั้น เป็นการดำเนินงานตามหลักเกณฑ์ตามที่กฎหมายได้กำหนดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540 หรือพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารคิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.2546 ซึ่งถือว่ามีความเหมาะสมในสถานการณ์ปัจจุบันที่เป็นยุคของสังคมข่าวสาร ประชาชนมีความตื่นตัวและความต้องการเข้าถึงข้อมูล แต่อย่างไรก็ตาม ยังเกิดปัญหาและอุปสรรคในการที่ประชาชนจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของทางราชการ ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น เกิดจากสาเหตุที่สำคัญคือ การขาดความพร้อมในการดำเนินงานของหน่วยงาน

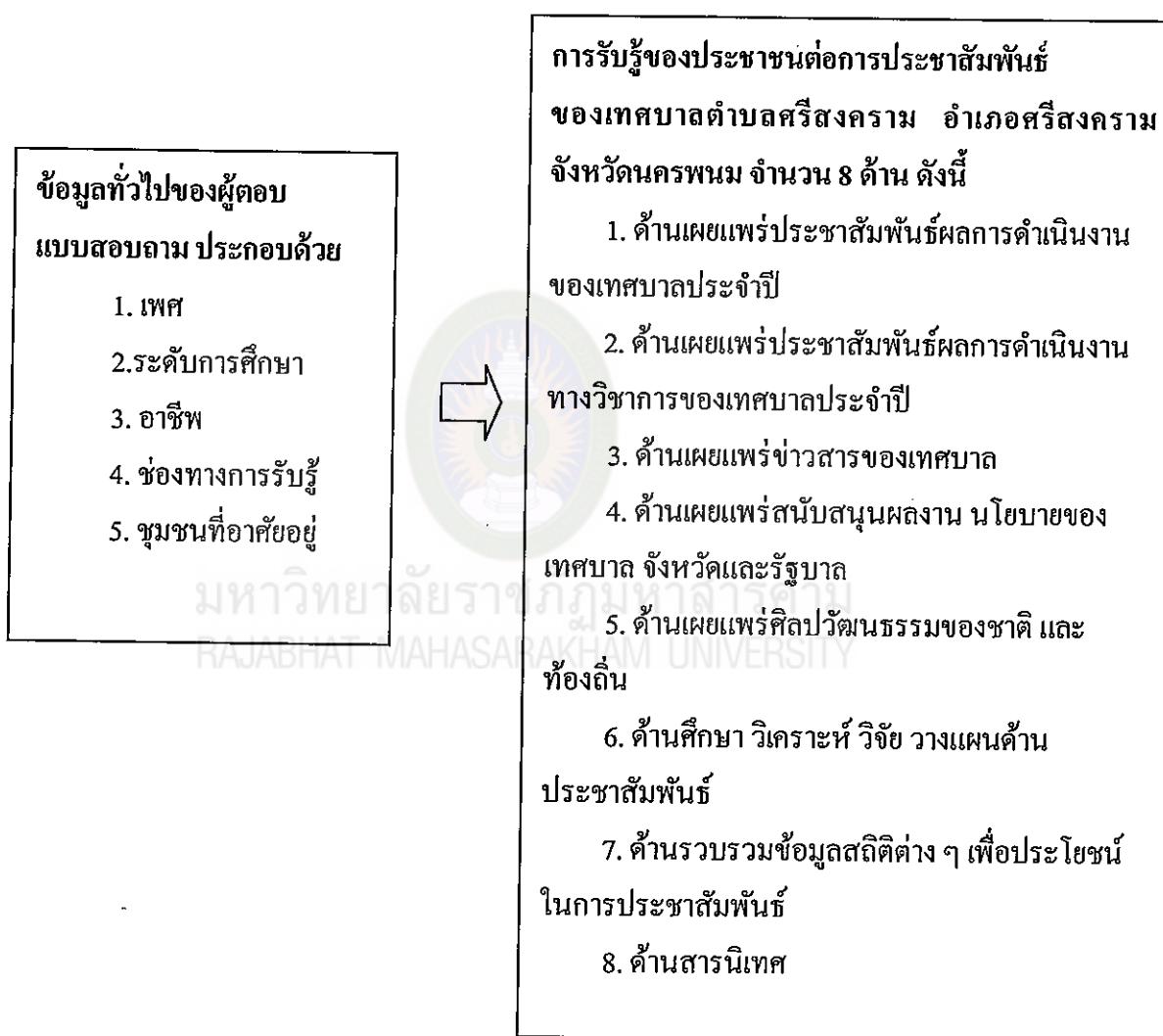
ดังนั้นหน่วยงานของรัฐทุกภาคส่วนรวมทั้งองค์กรบริหารส่วนตำบล จะต้องตระหนักถึงความสำคัญในการให้บริการข้อมูลข่าวสาร โดยจะต้องมีการเตรียมการให้พร้อมในด้านต่าง ๆ ไม่ว่า จะเป็นในด้านของการดำเนินงานให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน ศึกษาถึงรูปแบบและวิธีการ ที่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวก โดยอาจเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดหารูปแบบที่เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานในด้านการบริการข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิผลต่อการใช้ประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธูร โดยปรับปรุงจากการอุบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธูร (2557 : 3-6)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล
ศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ
ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

1.1 ประชากร คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายฉุรของเทศบาลตำบล
ศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 5,337 คน (ข้อมูลจากสำนักทะเบียนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลศรีสองคราม ณ เดือนมิถุนายน 2557)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายฉุรของเทศบาลตำบล
ศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 5,337 คน โดยการหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง
จากสูตร ทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane. 1973 : 727) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดยที่ n = คือ จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = คือ จำนวนประชากร

e = คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างในการวิจัยกำหนดให้มีค่า
ความคลาดเคลื่อนไว้อยละ 5 ระดับความเชื่อมั่นที่ 0.05

$$\text{แทนค่าสูตร} \quad n = \frac{5,337}{1 + 5,337 (0.05)^2}$$

$$n = \frac{5,337}{(1 + 5,337) (0.0025)}$$

$$n = 372.11$$

ในการนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างเป็นจำนวนเต็ม คือ 373 คน โดยแจกแบบส่วน trămเปอร์เซนต์ ด้วยวิธีการจับสลากกลุ่มตัวอย่างระหว่างชุมชนของประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายภูมิของเทศบาลตำบลคลีฟ์ส์ตัน อำเภอคลีฟ์ส์ตัน จังหวัดนครพนม จำนวน 373 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการหาสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 สัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

หมู่บ้าน	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง(คน)
หมู่ 1 บ้านปากอูน	974	68
หมู่ 4 บ้านปากอูน	1,336	93
หมู่ 6 บ้านปากอูน	1,043	73
หมู่ 7 บ้านปากอูน	1,686	118
หมู่ 8 บ้านปากอูน	298	21
รวม	5,337	373

เมื่อหาสัดส่วนประชากรและกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการโดยวิธีสุ่มแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลากโดยการเขียนรายชื่อประชากรที่มีอยู่ในทะเบียนรายภูมิของเทศบาลตำบลคลีฟ์ส์ตัน อำเภอคลีฟ์ส์ตัน จังหวัดนครพนม จำนวน 5,337 คน ลงในสลากและม้วนนำลงใส่กล่อง แล้วดำเนินการจับสลากรายชื่อที่ละ 1 สลาก แล้วจดบันทึกไว้ แล้วนำสลากม้วนลงใส่กล่องคืนเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีโอกาสถูกเลือกเท่า ๆ กัน กรณีจับสลากได้รายชื่อเดิม จะดำเนินการจับสลากขึ้นมาใหม่ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนข้างต้นนี้ จำนวน 373 ราย

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินเลือกประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสุ่มจากประชาชนที่มาติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน โดยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ค้าน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 แบบ คือ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์

1. การวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมีหัวแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามแบบปลายปิด เป็นการถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา อาร์ชิพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยอยู่ มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (Cheek list) จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแบบปลายปิด เป็นการถามเพื่อให้ทราบถึงระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม โดยแบ่งเป็น 8 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี 2) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี 3) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล 4) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล 5) ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น 6) ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ 7) ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ 8) ด้านสารนิเทศ โดยแบ่งระดับรับรู้แบบมาตรส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเกρท (Likert) เป็น 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิด เป็นการถามถึงปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ

หลังผลการวิจัยเชิงปริมาณสรุปอุบัติการณ์แล้ว ผู้วิจัยดำเนินการไปสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสู่จากประชาชนที่มาติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน โดยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ด้าน

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณ

การสร้างเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- 1.1 ศึกษาตามแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 กำหนดคำถามให้ครอบคลุมตามแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบ เพื่อทำให้ทราบถึงการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม

1.3 สร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามไปปะคำนวนนำมาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง ของเนื้อหา ภาษา ความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังนี้

1.4.1 นางสาวนรัตน์ ลิจัน ตำแหน่ง ปลัดเทศบาลตำบลศรีสังคราม คุณวุฒิ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.4.2 นางสาวณิชย์ คำหา ตำแหน่ง ครุวิทยานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแพงพิทยาคม คุณวุฒิ ศศ.ม.(ภาษาไทย) ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา

1.4.3 นายอภิภักษณ์ เคน ไชยวงศ์ ตำแหน่ง รองคณบดีวิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมศรีสังคราม คุณวุฒิ วท.ม. (สถิติประยุกต์) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผล

1.5 นำข้อที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80 ขึ้นไป มาทดลองใช้

1.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 40 ฉบับ กับประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม

เพื่อนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .98

1.7 พิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

1.8 เครื่องมือการสัมภาษณ์

2. การสร้างเครื่องมือการวิจัยเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยดำเนินการ ไปสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสุ่มจากประชาชนที่มีติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน โดยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม, 2557) จำนวน 8 ด้าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบสอบถาม ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยวิธีแจกแบบสอบถามให้ประชาชนที่มีติดต่ออยู่ในทะเบียนรายฉุรของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม ขอความร่วมมือกรอกแบบสอบถาม และรวบรวมเก็บคืนจนครบจำนวน 373 ฉบับ

2. การสัมภาษณ์ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ ไปขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสุ่มจากประชาชนที่มีติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding Form) ให้คะแนนความพึงพอใจในแต่ละข้อ ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะอาด. 2545 : 110)

ระดับมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน

ระดับน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

2. นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วไปประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนจากจำนวนระดับชั้นเท่ากับ 5 ชั้น (คะแนนจาก 1 ถึง 5) คำนวณได้จากสูตรนี้

$$= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.8$$

จะน้อยในแต่ละช่องคะแนนของระดับชั้น จะเท่ากับ 0.8 คิดเป็นเกณฑ์การแบ่งช่วงคะแนนในแต่ละระดับชั้น จากเกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้แปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.21- 5.00	หมายความว่า มีการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.41– 4.20	หมายความว่า การรับรู้อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย	2.61 – 3.40	การรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.81 – 2.60	การรับรู้อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.80	การรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- สถิติใช้เคราะห์ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ การแจกแจงความถี่ และร้อยละ
- สถิติใช้เคราะห์ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองครรภ์ อำเภอศรีสองครรภ์ จังหวัดนครพนม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ ได้แก่ เพช ใช้ t-test
- ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยอยู่ ใช้ F-test (One Way ANOVA)
- กรณีพบความแตกต่างผู้วิจัยจะพิสูจน์รายคู่ โดยใช้วิธี LSD (Least Significant Difference) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05
- สัมภาษณ์ สอบถาม สรุปประเด็น และพรรณนาความ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม 2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอคลีฟ์สังกրาม จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย 3) เพื่อศึกษา ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอคลีฟ์สังกրาม จังหวัดนครพนม โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เป็น เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายฉู่ ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอคลีฟ์สังกրาม จังหวัดนครพนม ข้อมูลที่ได้จากการกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีความสมบูรณ์และสามารถนำเสนอเข้าสู่การวิเคราะห์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 373 คน จากนั้นนำมาจัด กระทำและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป รายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลและผลการ วิเคราะห์ นำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยาย

การวิจัยเชิงคุณภาพ หลังผลการวิจัยเชิงปริมาณสรุปอุปมาแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการ สัมภาษณ์ประชากรกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสุ่มจาก ประชาชนที่มาติดต่อราชการที่เทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอคลีฟ์สังกրาม จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน โดยกำหนดแนวทางการสัมภาษณ์เพื่อทราบถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาการ รับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอคลีฟ์สังกրาม จังหวัด นครพนม ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีฟ์สังกրาม อำเภอ คลีฟ์สังกրาม จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน 8 ค้าน จากนั้น นำมาสรุปประเด็น และพรรณาความ

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนตัวอย่าง
N	แทน	จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
μ	แทน	ค่าเฉลี่ยของประชากร (Mean)

S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวอย่าง (Standard Deviation)
σ	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองเฉลี่ย (Sum of Squares)
df	แทน	ค่าที่ระดับความเป็นอิสระของการพันแปร (Degree of freedom)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสอง (Mean of Squares)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความนัยสำคัญในการแยกแจงความแปรปรวน ของตัวแปรอิสระตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาความนัยสำคัญในการทดสอบความแตกต่างรายคู่
sig. /p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติทดสอบ
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ
ระดับการศึกษา อาร์ชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ดังแสดงในตาราง 3

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ
เทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ดังแสดงในตารางที่ 4-12

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา
อาร์ชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ดังแสดงในตารางที่ 13-53

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการ
ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 54

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ บทสรุปภายนอกการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล
ศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน โดยการถอดความ
สรุปประเด็น และพูดคุยความ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย รายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ดังแสดงในตาราง 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	193	51.74
	หญิง	180	48.26
รวม		373	100
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	112	30.03
	มัธยมศึกษา	90	24.13
	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	29.49
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	16.35
รวม		373	100
อาชีพ	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ	38	10.19
	เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	118	31.64
	เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	184	49.33
	นักเรียน/นักศึกษา	33	8.85
รวม		373	100
ช่องทางการรับรู้	แผ่นพับ	47	12.60
	ป้ายประชาสัมพันธ์	54	14.48
	วารสาร	14	3.75
	อินเตอร์เน็ต	49	13.14
	บอร์ดประชาสัมพันธ์	23	6.17
	เตียงตามสาย	160	42.90
	รถประชาสัมพันธ์	8	2.14

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน(คน)	ร้อยละ
	หนังสือแจ้งเวียน	6	1.61
	โทรศัพท์	5	1.34
	ระบบออนไลน์	7	1.88
รวม		373	100
ชุมชนที่อาศัย	หมู่ 1 บ้านปากอูน	68	18.23
	หมู่ 4 บ้านปากอูน	93	24.93
	หมู่ 6 บ้านปากอูน	73	19.57
	หมู่ 7 บ้านปากอูน	118	31.64
	หมู่ 8 บ้านปากอูน	21	5.63
	รวม	373	100

จากตารางที่ 3 พบร่วม ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 193 คน (ร้อยละ 51.74) เป็นเพศหญิง จำนวน 180 คน (ร้อยละ 48.26) มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 112 คน (ร้อยละ 30.03) มัธยมศึกษา จำนวน 90 คน (ร้อยละ 24.13) อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 110 คน (ร้อยละ 29.49) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 61 คน (ร้อยละ 16.35) และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 38 คน (ร้อยละ 10.19) เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 118 คน (ร้อยละ 31.64) เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป จำนวน 184 คน (ร้อยละ 49.33) นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 33 คน (ร้อยละ 8.85) มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ จำนวน 47 คน (ร้อยละ 12.60) ป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 54 คน (ร้อยละ 14.48) วารสาร จำนวน 14 คน (ร้อยละ 3.75) อินเตอร์เน็ต จำนวน 49 คน (ร้อยละ 13.14) บอร์ดประชาสัมพันธ์ จำนวน 23 คน (ร้อยละ 6.17) เสียงตามสาย จำนวน 160 คน (ร้อยละ 42.90) รถประชาสัมพันธ์ จำนวน 8 คน (ร้อยละ 2.14) หนังสือแจ้งเวียน จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.61) โทรศัพท์ จำนวน 5 คน (ร้อยละ 1.34) และระบบออนไลน์ จำนวน 7 คน (ร้อยละ 1.88) มีชุมชนที่อาศัย หมู่ 1 บ้านปากอูน จำนวน 68 คน (ร้อยละ 18.23) หมู่ 4 บ้านปากอูน จำนวน 93 คน (ร้อยละ 24.93) หมู่ 6 บ้านปากอูน จำนวน 73 คน (ร้อยละ 19.57) หมู่ 7 บ้านปากอูน จำนวน 118 คน (ร้อยละ 31.64) หมู่ 8 บ้านปากอูน จำนวน 21 คน (ร้อยละ 5.63)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม คั่งແສດງในตารางที่ 4-12

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาล ประจำปี	3.40	0.47	มาก
2. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทศบาลประจำปี	3.35	0.41	ปานกลาง
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล	3.83	0.78	มาก
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัด และรัฐบาล	3.60	0.84	มาก
5. ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น	4.00	0.66	มาก
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์	3.51	0.57	มาก
7. ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์	3.44	0.40	มาก
8. ด้านสารนิเทศ	3.37	0.57	ปานกลาง
รวม	3.56	0.52	มาก

จากตารางที่ 4 พบร่วมกันว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 6 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ($\bar{X} = 4.00$) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ($\bar{X} = 3.83$) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ($\bar{X} = 3.60$) ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.51$) ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.44$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน ของเทศบาลประจำปี ($\bar{X} = 3.40$) อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านสารนิเทศ ($\bar{X} = 3.37$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทศบาลประจำปี ($\bar{X} = 3.35$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ตัวนับเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี**

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ (รายงานกิจการเทศบาล)	3.42	0.49	มาก
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาการเมืองการบริหาร (รายงานกิจการเทศบาล)	3.36	0.60	ปานกลาง
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม(รายงานกิจการเทศบาล)	3.37	0.48	ปานกลาง
4. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (รายงานกิจการเทศบาล)	3.44	0.50	มาก
รวม	3.40	0.47	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน
ของเทศบาลประจำปี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.40$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ใน
ระดับมากจำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้าน
พัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ (รายงานกิจการเทศบาล) ($\bar{X} = 3.42$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้าน
โครงสร้างพื้นฐาน (รายงานกิจการเทศบาล) ($\bar{X} = 3.44$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ
เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อม(รายงานกิจการเทศบาล) ($\bar{X} = 3.37$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนา
การเมืองการบริหาร (รายงานกิจการเทศบาล) ($\bar{X} = 3.36$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมสนับสนุน การจัดทำแผนพัฒนาชุมชน	3.08	0.45	ปานกลาง
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การชำระภาษี(ภาษีโรงเรือน และที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่)	3.44	0.50	มาก
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการรณรงค์น้ำดื่มวัคซีน ป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า	3.44	0.50	มาก
4. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการล้างตลาดตามหลัก สุขาภิบาล	3.45	0.52	มาก
รวม	3.35	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบร่วมกับระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน
ทางวิชาการของเทศบาลประจำปี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.35$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์โครงการล้างตลาดตามหลักสุขาภิบาล ($\bar{X} = 3.45$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
โครงการรณรงค์น้ำดื่มป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ($\bar{X} = 3.44$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การ
ชำระภาษี(ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่) ($\bar{X} = 3.44$) และอยู่ในระดับปานกลาง
จำนวน 1 ข้อ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน
($\bar{X} = 3.08$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสาร
ของเทศบาล

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดงานวันเด็กแห่งชาติ	3.86	0.78	มาก
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด	3.79	0.81	มาก
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการล้านบุญล้านธรรม ใส่บาตรทุกวันพระ	3.80	0.81	มาก
4. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการเทศบาลประสานใจ ผู้สูงวัยอนุฯ	3.87	0.78	มาก
รวม	3.83	0.78	มาก

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการเทศบาลประสานใจ ผู้สูงวัยอนุฯ ($\bar{X} = 3.87$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดงานวันเด็กแห่งชาติ ($\bar{X} = 3.86$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการล้านบุญล้านธรรม ใส่บาตรทุกวันพระ ($\bar{X} = 3.80$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการรณรงค์การรักษาความสะอาด ($\bar{X} = 3.79$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม	3.60	0.84	มาก
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสนับสนุน กิจกรรมต่างๆ ของอำเภอ	3.61	0.84	มาก
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผลงานนโยบาย ต่างๆ ของเทศบาลศรีสังคราม	3.59	0.84	มาก
4. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการต่างๆ ของรัฐบาล	3.59	0.84	มาก
รวม	3.60	0.84	มาก

จากตารางที่ 8 พบร่วมกันว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของ
เทศบาล จังหวัดและรัฐบาล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า
อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
ข้อมูลข่าวสารสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ของอำเภอ ($\bar{X} = 3.61$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
ผลงานนโยบายต่างๆ ของเทศบาลศรีสังคราม ($\bar{X} = 3.60$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
ผลงานนโยบายต่างๆ ของเทศบาลศรีสังคราม ($\bar{X} = 3.59$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสาร
โครงการต่างๆ ของรัฐบาล ($\bar{X} = 3.56$) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเมี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ
เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานเผยแพร่
ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีสงกรานต์	3.94	0.72	มาก
2. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีเบ่งเรือออก พรรษา	4.03	0.66	มาก
3. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีลอยกระทง	4.03	0.66	มาก
4. มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีไหว้ศาลเจ้าพ่อ หลักเมืองอำเภอศรีสังคราม	4.03	0.66	มาก
รวม	4.00	0.66	มาก

จากตารางที่ 9 พบร่วมกันว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและ
ท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน
4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีเบ่งเรือออก
พรรษา ($\bar{X} = 4.03$) มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีลอยกระทง ($\bar{X} = 4.03$) มีการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์งานประเพณีไหว้ศาลเจ้าพ่อหลักเมืองอำเภอศรีสังคราม ($\bar{X} = 4.03$) มีการเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์งานประเพณีสงกรานต์ ($\bar{X} = 3.94$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานศึกษา
วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องทุกข์	3.67	0.91	มาก
2. ประชาสัมพันธ์ที่เป็นการปรับปรุงเสียงตามสาย	3.51	0.50	มาก
3. การประชาสัมพันธ์ว่ามีศูนย์พึงความคิดเห็นของประชาชน	3.51	0.50	มาก
4. ฝ่ายประชาสัมพันธ์มีการรวบรวมความคิดเห็นและปรับปรุง การประชาสัมพันธ์	3.38	0.49	ปานกลาง
รวม	3.51	0.57	มาก

จากตารางที่ 10 พบร่วมกันว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้าน
ประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมาก
จำนวน 3 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการรับเรื่องราว
ร้องทุกข์ ($\bar{X} = 3.67$) ประชาสัมพันธ์ที่เป็นการปรับปรุงเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.51$) การประชาสัมพันธ์
ว่ามีศูนย์พึงความคิดเห็นของประชาชน ($\bar{X} = 3.51$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 1 ข้อ ฝ่าย
ประชาสัมพันธ์มีการรวบรวมความคิดเห็นและปรับปรุงการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.38$) ตามลำดับ

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อําเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานรวมรวม
ข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังคราม อําเภอศรีสังคราม จังหวัด นครพนม	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	3.60	0.49	มาก
2. มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านประกาศและหมู่บ้าน	3.36	0.48	ปานกลาง
3. มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านงานส่งเสริมประเพณีและ วัฒนธรรม	3.51	0.50	มาก
4. มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านอุปถัต্তุจารจ	3.29	0.45	ปานกลาง
รวม	3.44	0.40	มาก

จากตารางที่ 11 พบร่วมกันว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังคราม อําเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านงานรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อ
ประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
พบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีประชาสัมพันธ์สัมมติ
ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ($\bar{X} = 3.60$) มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านงานส่งเสริม
ประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{X} = 3.51$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจาก
มากไปน้อย ดังนี้ มีประชาสัมพันธ์สัมมติด้านประกาศและหมู่บ้าน ($\bar{X} = 3.36$) มีประชาสัมพันธ์
สัมมติด้านอุปถัต্তุจารจ ($\bar{X} = 3.29$) ตามลำดับ

**ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ จังหวัดนครพนม ด้านงานสารนิเทศ**

ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ จังหวัดนครพนม	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
1. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางแผ่นพับ	3.58	0.49	มาก
2. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางป้ายประชาสัมพันธ์	3.57	0.50	มาก
3. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวารสารรายงานกิจการ เทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ	3.27	0.71	ปานกลาง
4. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเตอร์เน็ต (Facebook พต.ศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ)	3.35	0.61	ปานกลาง
5. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางบอร์ดประชาสัมพันธ์	3.44	0.62	มาก
6. มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบเสียงตามสาย	3.52	0.62	มาก
7. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางรถประชาสัมพันธ์	3.27	0.71	ปานกลาง
8. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางหนังสือแจ้งเรียน	3.20	0.78	ปานกลาง
9. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์	3.20	0.78	ปานกลาง
10. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางระบบออนไลน์	3.28	0.69	ปานกลาง
รวม	3.37	0.57	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 4 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.58$) มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.57$) มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.52$) มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.44$) และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเตอร์เน็ต(Facebook พต.ศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ) ($\bar{X} = 3.35$) มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.28$) มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวารสารรายงานกิจการเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับศูนย์ฯ สำนักงานสารนิเทศ ($\bar{X} = 3.27$) มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางรถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.27$) มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางหนังสือแจ้งเรียน ($\bar{X} = 3.20$) มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับชั้นเรียน จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ซึ่งผู้วิจัย ใช้การวิเคราะห์ด้วย *t-test Independent* (*t-test*) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA (*F-test*) โดยกำหนดค่า นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะวิเคราะห์ ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ LSD. (least Significant Different) ดังตารางที่ 13 - 53

ผลการวิเคราะห์ เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับชั้นเรียน จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย เป็นรายด้านและรวมทุกด้าน ดังนี้

3.1 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับชั้นเรียน จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ *t-test Independent*

ตารางที่ 13 ผลผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับชั้นเรียน จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ โดยรวม และรายด้าน

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีสารสนเทศ สำหรับชั้นเรียน จังหวัดนครพนม	เพศ				<i>t</i>	df	Sig.			
	ชาย (n = 193)		หญิง (n = 180)							
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	SD.						
1. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปี	3.38	0.48	3.41	0.46	-.625	371	0.532			
2. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทคโนโลยีสารสนเทศประจำปี	3.38	0.43	3.32	0.38	1.428	369.73	0.154			
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.77	0.62	3.89	0.91	-1.433	313.37	0.153			

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม	เพศ				<i>t</i>	df	Sig.			
	ชาย (n = 193)		หญิง (n = 180)							
	$\bar{X}$	SD.	$\bar{X}$	SD.						
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและ รัฐบาล	3.49	0.70	3.71	0.95	-2.46	327.00	0.01*			
5. ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของ ชาติ และท้องถิ่น	4.02	0.43	3.98	0.85	.587	259.84	0.55			
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผน ด้านประชาสัมพันธ์	3.49	0.53	3.54	0.60	-.746	358.45	0.45			
7. ด้านรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อ ประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์	3.37	0.31	3.52	0.47	-3.61	306.42	0.00*			
ด้านสารนิเทศ	3.36	0.58	3.38	0.57	-.370	369.72	0.71			
รวม	3.53	0.43	3.59	0.60	-1.088	323.328	0.27			

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำแนกตามเพศ โดยรวมประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.088, df = 323.328, \text{Sig} = 0.277$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.59$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสองครามสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.53$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า

ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.625, df = 371, \text{Sig} = 0.532$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.41$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองครามสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.38$)

ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.428, df = 369.738, \text{Sig} = 0.154$)

โดยประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.38$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.32$)

ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทคโนโลยี ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.433, df = 313.374, \text{Sig} = 0.153$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.89$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.77$)

ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทคโนโลยี จังหวัดและรัฐบาล ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.468, df = 327.003, \text{Sig} = 0.014$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.71$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.49$)

ด้านเผยแพร่คิดปัจจันทร์ของชาติ และห้องอิน ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .587, df = 259.845, \text{Sig} = 0.558$) โดยประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 4.02$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.98$)

ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.746, df = 358.450, \text{Sig} = 0.456$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.54$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.49$)

ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -3.611, df = 306.422, \text{Sig} = 0.000$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.52$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.37$)

ด้านสารนิเทศ ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูง แต่ก็ต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -.370, df = 369.723, \text{Sig} = 0.712$) โดยประชาชนเพศหญิง ($\bar{X} = 3.38$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้วยความสูงกว่าประชาชนเพศชาย ($\bar{X} = 3.36$)

3.2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเปรียบเทียบการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One way ANOVA (F -test)

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามระดับการศึกษา

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	24.202 57.927 82.129	3 369 372	8.067 0.157	51.39	0.00*
2. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทศบาลประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	12.883 48.768 61.651	3 369 372	4.29 0.132	32.49	0.00*
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของ เทศบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	73.341 151.928 225.269	3 369 372	24.447 0.412	59.37	0.00*
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุน ผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	102.638 157.748 260.386	3 369 372	34.213 0.428	80.029	0.00*
5. ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ของชาติ และท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	37.905 126.150 164.054	3 369 372	12.635 0.342	36.95	0.00*
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	26.823 92.346 119.169	3 369 372	8.941 0.250	35.727	0.00*

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธิวาส		SS	df	MS	F	Sig.
7. ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	13.480 45.663 59.143	3 369 372	4.493 0.124	36.30	0.00*
8. ด้านสารนิเทศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	28.497 93.686 122.183	3 369 372	9.499 0.254	37.41	0.00*
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	33.334 67.817 101.151	3 369 372	11.111 0.184	60.45	0.00*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 14 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธิวาส จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธิวาส โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=60.45$, $Sig=0.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธิวาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ดังนี้ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ($F=51.39$, $Sig=0.00$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ($F=32.49$, $Sig=0.00$) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ($F=59.376$, $Sig=0.00$) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ($F=80.029$, $Sig=0.00$) ด้านเผยแพร่คลิปวิดีโอธรรมของชาติ และท่องถิน ($F=36.958$, $Sig=0.00$) ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ($F=35.72$, $Sig=0.00$) ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ($F=36.30$, $Sig=0.00$) ด้านสารนิเทศ ($F=37.414$, $Sig=0.00$)

เมื่อพับความแตกต่างเข้าทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) ดังตารางที่ 15 – 23

**ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เบริญที่ยนรายคุ่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม อำเภอคลรีสกกรรม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตาม
ระดับการศึกษา**

ระดับการศึกษา	P(ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติกทดสอบ)		ระดับการศึกษา			
	n	X̄	ประมาณ ศึกษา	มัชยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า
			3.33	3.40	3.58	4.20
1. ประมาณศึกษา	112	3.33		0.249	.000*	.000*
2. มัชยมศึกษา	90	3.40	0.249	-	.004*	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.58	0.000*	0.004	-	.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	4.20	0.000*	0.000*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 พนว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม อำเภอคลรีสกกรรม จังหวัดนครพนม โดยรวมเมื่อเบริญที่ยนรายคุ่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประมาณศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่าและ อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัชยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .004, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประมาณศึกษา มัชยมศึกษา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .004, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลรีสกกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประมาณศึกษา มัชยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.20$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.58$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.40$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.33$)

ตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
			3.18	3.22	3.48	3.90
1. ประถมศึกษา	112	3.18		.485	.000*	.000*
2. มัธยมศึกษา	90	3.22	.485		.000*	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.48	.000*	.000*		.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	3.90	.000*	.000*	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 16 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000,000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .004,.000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .004,.000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งครึ่ง แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\text{sig} = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.90$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครึ่งครึ่ง อำเภอครึ่งครึ่ง จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.48$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.22$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.18$)

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทศบาลตำบลครึ่งครึ่ง อำเภอครึ่งครึ่ง จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่

ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามระดับ
การศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
			ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า
			3.22	3.18	3.44	3.70
1. ประถมศึกษา	112	3.22	-	.426	.000*	.000*
2. มัธยมศึกษา	90	3.18	.426	-	.000*	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.44	.000*	.000*	-	.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	3.70	.000*	.000*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งครึ่ง อำเภอครึ่งครึ่ง จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งครึ่ง แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\text{sig} = .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .004, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .004, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.70$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม จำเพาะคริสต์สิกรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.44$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.18$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.22$)

ตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม จำเพาะคริสต์สิกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสาร ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
			3.36	3.84	3.80	4.72
1. ประถมศึกษา	112	3.36		.000*	.000*	.000*
2. มัธยมศึกษา	90	3.84	.000*		.729	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.80	.000*	.729		.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	4.72	.000*	.000*	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 18 พนบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม จำเพาะคริสต์สิกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทคโนโลยีด้านคริสต์สิกรรม เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษามีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษามัธยมศึกษา อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000,000,000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษามีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000,000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000,000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000,000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.72$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ มากกว่า จำนวนครัวเรือน จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.80$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.84$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.36$)

ตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีด้านครีเอทีฟ จำนวนครัวเรือน จังหวัดนครพนม ดำเนินเผยแพร่ สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทคโนโลยี จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
			ประถม ศึกษา	มัธยม ศึกษา	อนุปริญญา หรือ เทียบเท่า	ปริญญา ตรีหรือ เทียบเท่า
			3.22	3.27	3.62	4.72
1. ประถมศึกษา	112	3.22		.639	.000*	.000*
2. มัธยมศึกษา	90	3.27	.639		.000*	.000*
3. อนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	110	3.62	.000*	.000*		.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	4.72	.000*	.000*	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 19 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน อำเภอคึรีสังคมน จังหวัดนราธิวาส ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล ขังหวัดและรัฐบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่คู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

สำหรับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน ไม่แตกต่างกัน ($sig = .639$) โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.72$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลคึรีสังคมน อำเภอคึรีสังคมน จังหวัดนราธิวาส สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.62$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.27$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.22$)

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลครีสังคม อำเภอครีสังคม จังหวัดนราธิวาส ด้านเผยแพร่
ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท่องถิน จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติกทดสอบ)		ระดับการศึกษา			
	n	$\bar{X}$	ประมาณ	มัชยม	อนุปริญญา	ปริญญา
			ศึกษา	ศึกษา	หรือเทียบเท่า	ตรีหรือเทียบเท่า
			3.87	3.81	3.91	4.72
1. ประมาณศึกษา	112	3.87		.507	.604	.000*
2. มัชยมศึกษา	90	3.81	.507		.250	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.91	.604	.250		.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	4.72	.000*	.000*	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 20 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสังคม อำเภอครีสังคม จังหวัดนราธิวาส ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท่องถิน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประมาณศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัชยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประมาณศึกษา มัชยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.72$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชน ที่มีการศึกษาในระดับ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.91$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.81$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.87$)

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์
วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติกทดสอบ)		ระดับการศึกษา				
	n	$\bar{X}$	ประถม	มัธยม	อนุปริญญา	ปริญญา	
			ศึกษา	ศึกษา	หรือ เทียบเท่า	ตรีหรือ เทียบเท่า	
			3.40	3.27	3.51	4.09	
1. ประถมศึกษา	112	3.40		.053	.103	.000*	
2. มัธยมศึกษา	90	3.27	.053		.001*	.000*	
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.51	.103	.001*		.000*	
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	4.09	.000*	.000*	.000*		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 พนวจ ว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\text{sig} = .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\text{sig} = .001, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยม และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\text{sig} = .001, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 4.09$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีด้านการศึกษา จำแนอศึกษา จังหวัดนราธิวาส สูงกว่า ประชาชน ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.51$) ประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.40$) และมัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.27$)

ตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทคโนโลยีด้านการศึกษา จำแนอศึกษา จังหวัดนราธิวาส ด้านรวมรวมข้อมูล สถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)		ระดับการศึกษา				
	n	$\bar{X}$	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	
			3.31	3.35	3.41	3.86	
1. ประถมศึกษา	112	3.31		.486	.037*	.000*	
2. มัธยมศึกษา	90	3.35	.486		.200	.000*	
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.41	.037*	.200		.000*	
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	3.86	.000*	.000*	.000*		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการศึกษา จำแนอศึกษา จังหวัดนราธิวาส ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .037, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .037, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.86$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn อำเภอครีสต์ศรีสังครarn จังหวัดนนทบุรี สูงกว่า ประชาชน ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.41$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.35$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.31$)

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn อำเภอครีสต์ศรีสังครarn จังหวัดนนทบุรี ด้านสารนิเทศ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	n	$\bar{X}$	ระดับการศึกษา			
			ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
			3.08	3.27	3.45	3.90
1. ประถมศึกษา	112	3.08		.005*	.000*	.000*
2. มัธยมศึกษา	90	3.27	.005*		.015*	.000*
3. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	110	3.45	.000*	.015*		.000*
4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	61	3.90	.000*	.000*	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 พนว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครarn อำเภอครีสต์ศรีสังครarn จังหวัดนนทบุรี ด้านสารนิเทศ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่าง กันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .005, .000, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา อนุปริญญาตรี หรือเทียบเท่า และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .005, .015, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .015, .000$)

ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($sig = .000, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.90$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม ยังคงครองอันดับหนึ่ง จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชน ที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ($\bar{X} = 3.45$) มัธยมศึกษา ($\bar{X} = 3.27$) และประถมศึกษา ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 24 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม อันเกอคริสต์สังคม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายค้าน
จำแนกตามอาชีพ

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีด้านคริสต์สังคม อันเกอคริสต์สังคม จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
1. ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทคโนโลยี ประจำปี	ระหว่างกลุ่ม	11.337	4	2.834	14.73	0.00
	ภายในกลุ่ม	70.791	368	0.192		
	รวม	82.129	372			
2. ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทคโนโลยีประจำปี	ระหว่างกลุ่ม	9.066	4	2.266	15.86	0.00
	ภายในกลุ่ม	52.585	368	0.143		
	รวม	61.651	372			

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีคำนวณค่าเฉลี่ย		SS	df	MS	F	Sig.
สำหรับชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม						
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของ เทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	16.862 208.407 225.269	4 368 372	4.215 0.566	7.444	0.000
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุน ผลงานนโยบายของเทคโนโลยี จังหวัดและรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	36.211 224.175 260.386	4 368 372	9.053 0.609	14.86	0.00
5. ด้านเผยแพร่ศักดิ์สิทธิ์ ของชาติ และท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	38.853 125.202 164.054	4 368 372	9.713 0.340	28.54	0.00
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	4.854 114.315 119.169	4 368 372	1.213 0.311	3.90	0.04
7. ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	1.784 57.359 59.143	4 368 372	0.446 0.156	2.86	0.02
8. ด้านสารนิเทศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	10.662 111.521 122.183	4 368 372	2.666 0.303	8.79	0.00
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	11.237 89.915 101.151	4 368 372	2.809 0.244	11.49	0.00

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 พนวจ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีคำนวณค่าเฉลี่ย
ศักดิ์สิทธิ์ สำหรับชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม จำแนกตามอาชีพ พนวจว่าประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน
มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีคำนวณค่าเฉลี่ย สำหรับชุมชนท้องถิ่นในจังหวัดนครพนม
โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=11.497$, $Sig =0.000$) เมื่อพิจารณา

เป็นรายค้านพนว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลคำนลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ดังนี้ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ($F=14.734$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ($F=15.861$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ($F=7.444$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ($F=14.861$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ($F=28.549$, $Sig = 0.000$) ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผน ด้านประชาสัมพันธ์ ($F=3.906$, $Sig = 0.004$) ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ($F=2.861$, $Sig = 0.023$) ด้านสารนิเทศ ($F=8.796$, $Sig = 0.000$)

เมื่อพบรความแตกต่างของทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) ดังตารางที่ 25 – 33

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลคำนลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติกทดสอบ)		อาชีพ				
	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้ายาก	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ
			3.77	3.75	3.47	3.22	3.32
1. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	36	3.77	-	.777	.001*	.000*	.026*
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้ายาก	117	3.75	.777	-	.000*	.000*	.026*
3. เกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป	181	3.47	.001*	.000*	-	.009*	.424
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.22	.000*	.000*	.009*	-	.642
5. อื่นๆ	7	3.32	.026*	.026*	.424	.642	

จากตารางที่ 25 พบร่วมกับประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนนทบุรี โดยรวมเมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($sig = .001, .000, .026$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($sig = .000, .000, .026$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย นักเรียน/นักศึกษา ($sig = .001, .000, .009$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษามีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป ($sig = .000, .000, .009$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .026, .026$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.77$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนนทบุรี สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.75$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป ($\bar{X} = 3.47$) อื่นๆ ($\bar{X} = 3.32$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.22$)

ตารางที่ 26 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ <i>P</i>	<i>n</i>		<i>X</i>	อาชีพ				
	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้ายาก		เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้ายาก	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ	
				3.60	3.61	3.27	3.19	3.14
1. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	36	3.60	-	.908	.000*	.000*	.000*	.013*
2. เอกชน/ธุรกิจ ส่วนตัว/ค้ายาก	117	3.61	.908	-	.000*	.000*	.000*	.007*
3. เกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป	181	3.27	.000*	.000*	-	.323	.450	
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.19	.000*	.000*	.323	-		.807
5. อื่นๆ	7	3.14	.013*	.007*	.450	.807		

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 พบร่วมกันว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไปนักเรียน/นักศึกษา และอื่นๆ ($\text{sig} = .000, .000, .013$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจำจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($sig = .000, .000, .007$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจำจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเกษตรน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่นๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .013, .007$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.60$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อิ่มเ Keto กรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.61$) อาชีพเกษตรกร/รับจำจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.27$) นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.19$) และอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.14$)

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทคโนโลยีด้านลักษณะคุณภาพ สำนักงานเขตฯ จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามอาชีพ

P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติดทดสอบ)			อาชีพ				
อาชีพ	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ
			3.47	3.55	3.26	3.09	3.11
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	36	3.47	-	.300	.002*	.000*	.020*
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	117	3.55	.300	-	.000*	.000*	.003*
3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	181	3.26	.002*	.000*	-	.023*	.296
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.09	.000*	.000*	.023*	-	.932
5. อื่นๆ	7	3.11	0.020*	0.003*	0.296	0.932	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านลักษณะคุณภาพ สำนักงานเขตฯ จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านลักษณะคุณภาพ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่นๆ ($sig = .002, .000, .020$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านลักษณะคุณภาพ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่นๆ ($sig = .000, .000, .003$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านลักษณะคุณภาพ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .002, .000, .023$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร ($sig = .000, .000, .023$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่นๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .020, .003$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.47$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา สำหรับครรภ์ จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.55$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป ($\bar{X} = 3.26$) อาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.11$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.09$)

ตารางที่ 28 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายลูกการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา สำหรับครรภ์ จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสาร ของเทศบาล จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	$\bar{X}$	อาชีพ					อื่นๆ
			รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา		
			4.12	4.03	3.74	3.38	3.43	
1. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	36	4.12	-	.529	.006*	.000*	.027*	
2. เอกชน/ธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย	117	4.03	.529	-	.001*	.000*	.041*	
3. เกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป	181	3.74	.006*	.001*	-	.012*	.287	
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.38	.000*	.000*	.012*	-	.865	
5. อื่นๆ	7	3.43	.027*	.041*	.287	.865	-	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำนวนครรภนน ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($sig = .006, .000, .027$)

ประชาชนที่มีอาชีพอุตสาหกรรม/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($sig = .001, .000, .041$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเกษตร/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .006, .001, .012$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($sig = .000, .000, .012$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($sig = .027, .041$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 4.12$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำนวนครรภนน สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเกษตร/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 4.03$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.74$) อาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.43$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคุ้มครองรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่
สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามอาชีพ

P (ด้านยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม)			อาชีพ				
อาชีพ	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ/ ส่วนตัว/ ค้าขาย	/รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่นๆ
			4.00	3.93	3.42	3.00	3.29
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	36	4.00	-	.615	.000*	.000*	.027*
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	117	3.93	.615	-	.000*	.000*	.036*
3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	181	3.42	.000*	.000*	-	.005*	.656
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.00	.000*	.000*	.005*	-	.381
5. อื่นๆ	7	3.29	.027*	.036*	.656	.381	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 พนบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคุ้มครองคุ้มครองต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่นๆ ($sig = .000, .000, .027$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .000, .000, .036$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .000, .000, .005$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลคลื่นส่องคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($sig = .000, .000.005$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .027, .036$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 4.00$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อำเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนนทบุรี สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.93$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.42$) อาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.29$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.00$)

ตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อำเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และห้องถั่น จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	P(ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)		อาชีพ				
	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่น ๆ
			4.08	4.21	4.05	3.00	3.64
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	36	4.08	-	.242	.723	.000*	.068
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	117	4.21	.242	-	.016*	.000*	.012*
3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	181	4.05	.723	.016*	-	.000*	.074
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.00	.000*	.000*	.000*	-	.009*
5. อื่นๆ	7	3.64	.068	.012*	.074	.009*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม สำหรับครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนราธิวาส ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท่องเที่ยว เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพพนักเรียน/นักศึกษา ($\text{sig} = .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป นักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($\text{sig} = .016, .000, .012$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($\text{sig} = .016, .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป และอื่น ๆ ($\text{sig} = .000, .000, .000, .009$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และนักเรียน/นักศึกษา ($\text{sig} = .012, .009$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 4.21$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม สำหรับครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนราธิวาส สูงกว่าประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 4.08$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 4.05$) อาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.64$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.00$)

**ตารางที่ 31 ผลการวิเคราะห์เบริยนเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา
วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามอาชีพ**

P(ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)			อาชีพ					
อาชีพ	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ/ ส่วนตัว/ ค้าขาย	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่น ๆ	
			3.72	3.63	3.43	3.38	3.46	
1. รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	36	3.72	-	.402	.005*	.012*	.276	
2. เอกชน/ธุรกิจ ส่วนตัว/ค้าขาย	117	3.63	.402	-	.003*	.025*	.456	
3. เกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป	181	3.43	.005*	.003*	-	.610	.872	
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.38	.012*	.025*	.610	-	.701	
5. อื่น ๆ	7	3.46	.276	.456	.872	.701	-	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 พบร่วมกันว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ เมื่อเบริยนเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .005, .012$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป และนักเรียน/นักศึกษา ($sig = .003, .025$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($sig = .005, .003$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร ($sig = .012, .025$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่น ๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม ไม่แตกต่างกับประชาชนทุกอาชีพ

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.72$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม สำหรับครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.63$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป ($\bar{X} = 3.43$) อาชีพอื่น ๆ ($\bar{X} = 3.46$) และนักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.38$)

ตารางที่ 32 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคุณต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม สำหรับครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)		อาชีพ				
	n	$\bar{X}$	รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ ส่วนตัว/ ค้าขาย	/รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	อื่น ๆ
			3.59	3.49	3.40	3.38	3.25
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	36	3.59	-	.171	.008*	.025*	.038*
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้าขาย	117	3.49	.171	-	.057	.155	.123
3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	181	3.40	.008*	.057	-	.764	.332
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.38	.025*	.155	.764	-	.448
5. อื่น ๆ	7	3.25	.038*	.123	.332	.448	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ อำเภอครีสต์ส่วนใหญ่ จังหวัดนราธิวาส ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ใน การประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไปนักเรียน/นักศึกษา และอื่น ๆ ($\text{sig} = .008, .025, .038$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ ไม่แตกต่างกับประชาชนทุกอาชีพ

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\text{sig} = .008$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\text{sig} = .025$)

ประชาชนที่มีอาชีพอื่นๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\text{sig} = .038$)

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.59$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วนใหญ่ อำเภอครีสต์ส่วนใหญ่ จังหวัดนราธิวาส สูงกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 3.49$) อาชีพเกษตรกร/รับจ้าง ทั่วไป ($\bar{X} = 3.40$) นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.38$) และอาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.25$)

ตารางที่ 33 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ อาชีพ	n	$\bar{X}$	อาชีพ				อื่นๆ
			รับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ ของรัฐ	เอกชน/ ธุรกิจ/ ส่วนตัว/ ค้ายา	เกษตรกร/ รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/ นักศึกษา	
			3.62	3.55	3.21	3.38	3.23
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	36	3.62	-	.502	.000*	.072	.089
2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ ค้ายา	117	3.55	.502	-	.000*	.120	.139
3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป	181	3.21	.000*	.000*	-	.116	.926
4. นักเรียน/นักศึกษา	32	3.38	.072	.120	.116	-	.524
5. อื่นๆ	7	3.23	.089	.139	.926	.524	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 พนวจ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้ายา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($sig = .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้าง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ และเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้ายา ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีอาชีพนักเรียน/นักศึกษา มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ ไม่แตกต่างกับประชาชนทุกอาชีพ

ประชาชนที่มีอาชีพอื่นๆ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ ไม่แตกต่างกับประชาชนทุกอาชีพ

โดยประชาชนที่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ($\bar{X} = 3.62$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ มากกว่า ประชาชนที่มีอาชีพเอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้ายา ($\bar{X} = 3.55$) นักเรียน/นักศึกษา ($\bar{X} = 3.38$) อาชีพอื่นๆ ($\bar{X} = 3.23$) และอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ($\bar{X} = 3.21$)

ตารางที่ 34 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ จำกัด สำหรับ จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามช่องทางการรับรู้

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาล ตำบลครีสต์ จำกัด สำหรับ จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
1. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทศบาล ประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	33.292 48.837 82.129	9 363 372	3.699 0.135	27.495	0.000*
2. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทศบาลประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	16.715 44.936 61.651	9 363 372	1.857 0.124	15.003	0.000*
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของ เทศบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	48.938 176.330 225.269	9 363 372	5.438 0.486	11.194	0.000*
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุน ผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	88.558 171.828 260.386	9 363 372	9.840 0.473	20.787	0.000*
5. ด้านเผยแพร่คิดปั้นธรรม ของชาติ และท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	9.521 154.533 164.054	9 363 372	1.058 0.426	2.485	0.009*

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม สำนักศรีสองคราม จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	30.843	9	3.427	14.084	0.000*
	ภายในกลุ่ม	88.326	363	0.243		
	รวม	119.169	372			
7. ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	15.427	9	1.714	14.234	0.000*
	ภายในกลุ่ม	43.715	363	0.120		
	รวม	59.143	372			
ด้านสารนิเทศ	ระหว่างกลุ่ม	53.063	9	5.896	30.963	0.000*
	ภายในกลุ่ม	69.120	363	0.190		
	รวม	122.183	372			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	31.553	9	3.506	18.286	0.000*
	ภายในกลุ่ม	69.598	363	0.192		
	รวม	101.151	372			

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม สำนักศรีสองคราม จังหวัดนครพนม จำแนกตามช่องทางการรับรู้ พบว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ต่างกันมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม สำนักศรีสองคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=18.286$, $Sig =0.000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ต่างกันต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม สำนักศรีสองคราม จังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ดังนี้ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ($F=27.495$, $Sig =0.000$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ($F=15.003$, $Sig =0.000$) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ($F=11.194$, $Sig =0.000$) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ($F=20.787$, $Sig =0.000$) ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ($F=2.485$, $Sig =0.009$) ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ($F=14.084$, $Sig =0.000$)

ค้านรวมข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ($F=14.234$, $Sig =0.000$)
ค้านสารนิเทศ ($F=30.963$, $Sig =0.000$)

เมื่อพนความแตกต่างของทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) ดังตารางที่ 35 – 43

ตารางที่ 35 ผลการวิเคราะห์แบบที่-by-ที่ของตัวแปรที่บ่งชี้ของพัฒนาณ์องค์ประกอบตามตัวศักยภาพของคนทำงาน สำหรับคุณภาพชีวิต
โดยรวม จำแนกตามช่วงทางการรับรู้

P(ค่าเบนส์เพื่อทดสอบ)			ผู้ลงทะเบียนรับรู้														
ช่วงทางการรับรู้	n	$\bar{X}$	แม่舅	ภรรยา	ภารträร	ลูกสาว	ลูกชาย	ภรรยา									
1. แม่舅	47	3.85	.525	.009*	.844	.842	.000*	.371	.113	.002*	.005*						
2. ภรรยาและสามีพัฒนา	54	3.91	.525	.002*	.398	.476	.000*	.216	.059	.001*	.002*						
3. ภารträร	14	3.50	.009*	.002*	.012*	.027*	.049*	.298	.811	.216	.457						
4. ลูกสาว	49	3.83	.844	.398	.012*	.966	.000*	.428	.135	.003*	.006*						
5. ภรรยาและสามีพัฒนา	23	3.83	.842	.476	.027*	.966	.000*	.477	.165	.005*	.011*						
6. เด็กทางชาย	160	3.26	.000*	.049*	.000*	.000*	.000*	.005*	.109	.835	.594						
7. ภรรยาและสามีพัฒนา	8	3.70	.371	.216	.298	.428	.477	.005*	.523	.053	.120						
8. หนึ่งเดือนเจวียน	6	3.55	.113	.059	.811	.135	.165	.109	.523	.209	.408						
9. โทรศัพท์	5	3.22	.002*	.001*	.216	.003*	.005*	.835	.053	.209	.608						
10. ระบบออนไลน์	7	3.35	.005*	.002*	.457	.006*	.011*	.594	.120	.408	.608						

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำกัด จังหวัดนนทบุรี อย่างรวม เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสายโทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .009, .000, .002, .005$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสางค์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .002, .000, .001, .002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ และเสียงตามสาย ($\text{sig} = .009, .002, .012, .027, .049$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสายโทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .012, .000, .003, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางสาร เสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .027, .000, .005, .011$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลลโคธิสุวรรณ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านสื่อชนสามัญ ($\text{sig} = .005$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเรียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม ไม่แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ทุกช่องทาง

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีแบบลึกลับ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .002, .001, .003, .005$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้าย ประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .005, .002, .006, .011$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.91$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำนาจครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดคุณครูพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.85$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.83$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.83$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.70$) หนังสือแจ้งเวียน ($\bar{X} = 3.55$) วารสาร ($\bar{X} = 3.50$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.35$) และเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.26$) โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.32$)

ตารางที่ 36 ผลการวิเคราะห์แบบรีบยนเพื่อบรยัก्तิการรับรู้ของประชาชนต่อการประชุมพื้นที่ของเทศบาลตามองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในครัวเรือน
ด้านนโยบายและกระบวนการพัฒนาชุมชนและการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ตามเกณฑ์มาตรฐานทางการบริการ

ปัจจัยสัมพันธ์ทางสถิติติดตาม

ช่วงเวลาการรับรู้ n	$\bar{X}$	ห้องทางการรับรู้										108
		แผ่น พับ	ป้าย ประชุม สัมมนา	วารสาร	อินเตอร์ เน็ต	บอร์ด กระดาษ	เดือน ลักษณะ	รอด	หนังสือ แมชชีน	โทร	โภช ะภูมิ	
1. แผ่นพับ	47	3.74	.759	.002*	.416	.146	.000*	.195	.010*	.002*	.000*	
2. ป้ายประชาสัมพันธ์	54	3.72	.759	.003*	.595	.215	.000*	.251	.014*	.002*	.000*	
3. วารสาร	14	3.39	.002*	.003*	.009*	.083	.002*	.297	.740	.314	.142	
4. อินเตอร์เน็ต	49	3.68	.416	.595	.009*	.419	.000*	.387	.028*	.005*	.000*	
5. บอร์ดประชาสัมพันธ์	23	3.61	.146	.215	.083	.419	.000*	.759	.102	.025*	.003*	
6. เดือน刊นสัมภาย	160	3.08	.000*	.000*	.002*	.000*	.000*	.000*	.099	.476	.664	
7. รอดประชาสัมพันธ์	8	3.56	.195	.251	.297	.387	.759	.000*	.248	.084	.028*	
8. หนังสือเบเกียน	6	3.33	.010*	.014*	.740	.028*	.102	.099	.248	.549	.351	
9. โทรศัพท์	5	3.20	.002*	.002*	.314	.005*	.025*	.476	.084	.549	.790	
10. ระบบออนไลน์	7	3.14	.000*	.000*	.142	.000*	.003*	.664	.028*	.351	.790	* .000*

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำพวกคุณภาพนั้น ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคุณภาพคุณที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย หนังสือเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($sig = .002, .000, .010, .002, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย หนังสือเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($sig = .003, .000, .014, .002, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และเสียงตามสาย ($sig = .002, .003, .009, .002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย หนังสือเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($sig = .009, .000, .028, .005, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($sig = .000, .025, .003$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ ($sig = .000, .000, .002, .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย และระบบออนไลน์ ($sig = .000, .028$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ และอินเตอร์เน็ต ($sig = .010, .014, .028$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเรียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสางค์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ และอินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($sig = .002, .002, .005, .025$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสางค์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ และอินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ รถประชาสัมพันธ์ และระบบออนไลน์ ($sig = .000, .000, .000, .003, .028, .000$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.74$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสางค์ จำพวกศิลปะ จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.72$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.68$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.61$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.56$) วารสาร ($\bar{X} = 3.39$) หนังสือแจ้งเรียน ($\bar{X} = 3.33$) โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.14$) และเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชุมพัฒนาคุณภาพตามตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจและตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจทางการเงิน ทั้งทั่วไปและพื้นที่

ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และการดำเนินงานทางวิชาการของหน่วยงานท้องถิ่น ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำแนกตามช่วงของการรับรู้

P(ค่านัยสำคัญทางสถิติติดลบ)

ชื่อองค์กรรับรู้	n	$\bar{X}$	เมืองพัทยา		ชลบุรี		อุบลราชธานี		เชียงใหม่		เชียงราย		สงขลา	
			เมืองพัทยา	ชลบุรี	เมืองพัทยา	ชลบุรี	เชียงใหม่	เชียงราย	เมืองพัทยา	เชียงใหม่	เมืองพัทยา	เชียงราย	สงขลา	เชียงราย
1. เมืองพัทยา	47	3.63		.446	.003*	.287	.074	.000*	.343	.028*	.010*	.000*		
2. ชลบุรี	54	3.57		.446	.011*	.740	.224	.000*	.579	.063	.024*	.001*		
3. วารสาร	14	3.30		.003*	.011*		.021*	.170	.088	.209	.945	.572		
4. อินเดอร์เรเน็ต	49	3.55		.287	.740	.021*		.348	.000*	.704	.089	.034*		
5. มหาวิทยาลัยพัฒนา	23	3.47		.074	.224	.170	.348	.000*	.821	.277	.124	.018*		
6. เศรษฐกิจตามสัญญา	160	3.14		.000*	.000*	.088	.000*	.000*		.005*	.288	.689		
7. รัฐประชานิติพัฒนา	8	3.50		.343	.579	.209	.704	.821	.005*		.274	.136		
8. หนังสือเนื้อร่อง	6	3.29		.028*	.063	.945	.089	.277	.288	.274		.667		
9. โทรศัพท์	5	3.20		.010*	.024*	.572	.034*	.124	.689	.136	.667	.652		
10. ระบบบัญชี	7	3.11		.000*	.001*	.229	.002*	.018*	.832	.032*	.346	.652		

* หากมีค่า มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 37 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนราธิวาส ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชารัฐพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย หนังสือแข็ง/webside โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .003, .000, .028, .010, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .011, .000, .024, .001$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคර แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้าย ประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต ($\text{sig} = .003, .011, .021$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .021, .000, .034, .002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านสื่อทางสาย และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .000, .018$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเตียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อเทอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .000, .000, .000, .000, .005$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ด้วยการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกรน แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .005, .032$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเรียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ($\text{sig} = .028$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ดำเนินการศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์
อินเตอร์เน็ต ($\text{sig} = .010, .024, .034$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสคริสต์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ รถประชาสัมพันธ์ ($sig = .000, .001, .002, .018, .032$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.63$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสคริสคริสต์ สำหรับคริสต์ จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.57$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.55$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.50$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.47$) วารสาร ($\bar{X} = 3.30$) หนังสือแจ้งเวียน ($\bar{X} = 3.29$) โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$) เสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.14$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.11$)

ตารางที่ 38 ผลการวิเคราะห์แบบพี่น้องรายกู้กรรับรู้ของประชาชนต่อการประชุมพัฒนาสังคมท้องถิ่นตามตัวแปรตัวบ่งชี้ทางเศรษฐกิจ จำนวนครม. จังหวัดนราธิวาส
ดำเนินการโดยสำนักงานพัฒนาท้องถิ่น จังหวัดนราธิวาส

P(ค่าเฉลี่ยพัฒนาทางด้านพัฒนาอย)		ช่องทางการรับรู้										
ช่องทางการรับรู้	n	$\bar{X}$	แหล่ง พัฒนา	ป้าย ประชุม ต้มพัฒนา	วารสาร	อัมต่อร์	บอร์ด	เดียง	คอมประชุม	หนังสือ	โทร	ระบบ
1. แผ่นพับ	47	4.15	-	.355	.041*	.920	.966	.000*	.659	.723	.006*	.125
2. ป้ายประชุมพัฒนา	54	4.28	.355	-	.007*	.406	.432	.000*	.351	.432	.002*	.045*
3. วารสาร	14	3.71	.041*	.007*	-	.034*	.072	.175	.306	.336	.202	.000*
4. อัมต่อร์บอร์ด	49	4.16	.920	.406	.034*	-	.901	.000*	.620	.687	.006*	.112
5. บอร์ดประชุมพัฒนา	23	4.14	.966	.432	.072	.901	-	.000*	.701	.755	.010*	.157
6. เดียงตามลาย	160	3.45	.000*	.000*	.175	.000*	.000*	-	.022*	.042*	.528	.327
7. รับประชุมพัฒนา	8	4.03	.659	.351	.306	.620	.701	.022*	-	.978	.050*	.380
8. หนังสือเงินเดือน	6	4.04	.723	.432	.336	.687	.755	.042*	.978	-	.061	.399
9. โทรศัพท์	5	3.25	.006*	.002*	.202	.006*	.010*	.528	.050*	.061	-	.256
10. ระบบออนไลน์	7	3.71	.125	.045*	.000*	.112	.157	.327	.380	.399	.256	-

จากตารางที่ 38 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา อำเภอครีสต์ศรีสังครา จังหวัดนนทบุรี ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกันนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .041, .000, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .007, .000, .002, .045$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .041, .007, .034, .000$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .034, .000, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .000, .010$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ รถประชาสัมพันธ์ หนังสือแจ้งเวียน ($\text{sig} = .000, .000, .000, .000, .022, .042$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .022, .050$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน ($\text{sig} = .042$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ รถประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .006, .002, .006, .010, .050$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ และวารสาร ($\text{sig} = .045, 0.000$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.28$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม จำกัดศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.16$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 4.15$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.14$) หนังสือแจ้งเวียน ($\bar{X} = 4.04$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.03$) วารสาร ($\bar{X} = 3.71$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.71$) เสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.45$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.25$)

ตารางที่ 39 ผลการวิเคราะห์เบรี่ยงที่มีรายถูกการรับรู้ของประชาชนต่อการประชุมพัฒนาชุมชนท้องที่ทางศูนย์องค์กรตามตัวบ่งชี้ทางด้านธรรมาภิบาล สำนักบริหารความยั่งยืนและสุ่มเสี่ยง นิตยสารนักข่าว นิตยสารผู้เชี่ยวชาญทางอาชญากรรม จังหวัดและรัฐบาล จังหวัดตามชื่อองค์กรทั่วไป

P(ค่าเฉลี่ยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)		ท้องท่วงทางการรับรู้										
ช่องทางการรับรู้	n	$\bar{X}$	เผยแพร่	ข่าว ประชาสัมพันธ์	วารสาร	อินเทอร์เน็ต	เอกสาร	เสียง	รูป	หนังสือ	โทร	ระบบ
1. แผ่นพับ	47	4.02	.185	.072	.776	.899	.000*	.303	.081	.012*	.009*	
2. ข่าวประชาสัมพันธ์	54	4.20	.185	.007*	.295	.350	.000*	.083	.018*	.002*	.001*	
3. วารสาร	14	3.64	.072	.007*	.046*	.087	.003*	.726	.671	.217	.263	
4. อินเทอร์เน็ต	49	4.06	.776	.295	.046*	.919	.000*	.236	.060	.008*	.006*	
5. นอกรัฐประชาสัมพันธ์	23	4.04	.899	.350	.087	.919	.000*	.299	.086	.013*	.011*	
6. เสียงตามสาย	160	3.08	.000*	.000*	.003*	.000*	.000*	.007*	.140	.693	.432	
7. รูปประชาสัมพันธ์	8	3.75	.303	.083	.726	.236	.299	.007*	.501	.162	.193	
8. หนังสือเจลีวาย	6	3.50	.081	.018*	.671	.060*	.086	.140	.501	.472	.576	
9. โทรศัพท์	5	3.20	.012*	.002*	.217	.008*	.013*	.693	.162	.472	.832	
10. ระบบข้อมูลนิเทศ	7	3.29	.009*	.001*	.263	.006*	.011*	.432	.193	.576	.832	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล อำเภอคีรีสกุล จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สันนิษฐานผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่าง ดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .000, .012, .009$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .007, .000, .018, .002, .001$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และเสียงตามสาย ($\text{sig} = .007, .046, .003$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .046, .000, .008, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านนอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .000, .013, .011$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต และนอร์ดประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .000, .000, .003, .000, .000, .007$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย ($\text{sig} = .007$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต ($\text{sig} = .018, .060$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสกุล แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .012, .002, .008, .013$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($sig = .009, .001, .006, .011$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.20$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม สำหรับศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่าน อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.06$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.04$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 4.02$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.75$) วารสาร ($\bar{X} = 3.64$) หนังสือแจ้งไว้ยิน ($\bar{X} = 3.50$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.29$) โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$) และเสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.08$)

ตารางที่ 40 ผลการวิเคราะห์แบบที่ 3 ของค่ารับรู้การประเมินประสานงานต่อการประชุมตามพื้นที่ของหน่วยงานตามตัวบ่งชี้ต่อการดำเนินการ สำหรับศูนย์ส่งเสริมฯ จังหวัดนราธิวาส
ด้านเผยแพร่ศิริและวัฒนธรรมของชาติ และพื้นที่อื่น ๆ จำแนกตามห้องทางการรัฐวิสาหกิจ

P(ค่าเบี้ยสัมภาษณ์ทางสถิติติดต่ออย)		ห้องทางการรัฐวิสาหกิจ									
ห้องทางการรัฐวิสาหกิจ	n	$\bar{X}$	แผ่น พับ	ป้าย ประชุม พื้นที่	วารสาร	อินเตอร์เน็ต	บอร์ด ประชุมสัมมนา พื้นที่	เสียง ตาม สาย	รบท ประชุม ผู้มีพื้นที่ เว็บไซต์	โทร พื้นที่	ระบบ อ่อน ภูมิคุ้มกัน
1. แผ่นพับ	47	4.02	.162	.058	.764	.102	.316	.678	.608	.044*	.936
2. ป้ายประชุมพื้นที่	54	4.20	.162	.004*	.269	.581	.005*	.750	.895	.009*	.438
3. วารสาร	14	3.64	.058	.004*	.035*	.003*	.139	.096	.101	.475	.238
4. อิมเมชันเน็ต	49	4.06	.764	.269	.035*	.160	.164	.798	.709	.032*	.816
5. บอร์ดประชุมพื้นที่	23	4.29	.102	.581	.003*	.160	.009*	.530	.672	.006*	.298
6. เสียงตามสาย	160	3.91	.316	.005*	.139	.164	.009*	.369	.349	.085	.729
7. รบท ประชุมพื้นที่	8	4.13	.678	.750	.096	.798	.530	.369	.906	.052	.711
8. หนังสือข่าวสาร	6	4.17	.608	.895	.101	.709	.672	.349	.906	.053	.646
9. โทรศัพท์	5	3.40	.044*	.009*	.475	.032*	.006*	.085	.052	.053	.117
10. ระบบออนไลน์	7	4.00	.936	.438	.238	.816	.298	.729	.711	.646	.117

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 40 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ จำเงื่อนไขสั่งความ จังหวัดนราภิพนม ด้านเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ และห้องถูน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางโทรศัพท์ ($\text{sig} = .044$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .004, .005, .009$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .004, .035, .003$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .035, .032$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสารเสียงตามสาย และโทรศัพท์ ($\text{sig} = .003, .009, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .005, .009$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ ไม่แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทุกด้าน

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ ไม่แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ทุกด้าน

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .044, .009, .032, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีดิจิทัลแบบคลิกสั่งความ ไม่แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ทุกด้าน

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.29$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่าน ป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.20$) หนังสือแจ้งเวียน ($\bar{X} = 4.17$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 4.13$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 4.06$) แผ่นพับ ($\bar{X} = 4.02$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 4.00$) เสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.91$) วารสาร ($\bar{X} = 3.64$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.40$)

ตารางที่ 41 ผลการวิเคราะห์แบบพิมพ์ของรายถูกการรับรู้ของประชาชานต์ในการประชุมพัฒนาเชิงภาษาศาสตร์ทางศึกษา สำหรับครรภ์ จังหวัดนครพนม
ดำเนินศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนดำเนินประชุมพัฒนา สำหรับครรภ์ จังหวัดนครพนม

123

ชื่อทางการสัมภาษณ์ n	$\bar{X}$	ผลการทดสอบ					ชื่อทางการสัมภาษณ์					
		เมดเดน พัป	ป้าย ประชุม สัมพันธ์	วารสาร อินเตอร์ เน็ต	อินเตอร์ เน็ต	นอร์ด สัมพันธ์	เดียง ชา	ชา	หนังสือ [*] ประชุม สัมพันธ์	โทร ฟ้าฟ้า	โทร ฟ้าฟ้า	ระบบ ออนไลน์
1. แม่น้ำพป	47	3.81	-	.694	.030*	.861	.905	.000*	.256	.027*	.005*	.002*
2. ป้ายประชุมพัฒนา	54	3.85	.694	-	.014*	.563	.662	.000*	.176	.016*	.003*	.001*
3. วารสาร	14	3.48	.030*	.014*	-	.040*	.063	.061	.610	.537	.197	.185
4. อินเตอร์เน็ต	49	3.79	.861	.563	.040*	-	.983	.000*	.295	.033*	.006*	.002*
5. นอร์ดประชุมพัฒนา	23	3.79	.905	.662	.063	.983	-	.000*	.325	.043*	.009*	.004*
6. เดียงตามส่าย	160	3.22	.000*	.000*	.061	.000*	.000*	-	.039*	.592	.743	.814
7. รวมประชุมพัฒนา	8	3.59	.256	.176	.610	.295	.325	.039*	-	.329	.115	.105
8. หนังสือแปลภาษา	6	3.33	.027*	.016*	.537	.033*	.043*	.592	.329	-	.540	.573
9. โทรศัพท์	5	3.15	.005*	.003*	.197	.006*	.009*	.743	.115	.540	-	.921
10. ระบบออนไลน์	7	3.18	.002*	.001*	.185	.002*	.004*	.814	.105	.573	.921	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 41 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลคำนาด
ศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์
เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พับคู่ที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านวารสาร เสียงตามสาย หนังสือแข็ง/webside โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .030,.000,.027,.005,.002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .014, .000, .016, .003, .001$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ และอินเตอร์เน็ต ($sig = .030, .014, .040$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย หนังสือแจ้งเรียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .040, .000, .033, .006, .002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม แตกต่างกัน ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเดียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .000, .043, .009, .004$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านสื่อทางด้านความ安全 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ ข้อความนี้บอกรายละเอียดของประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .000, .000, .000, .000, .039$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสาง朗 แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านสื่อสังคม sig .039

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .027, .016, .033, .043$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ดำเนินการศึกษา แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} .005, .003, .006, .009$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศิริส่งคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .002, .001, .002, .004$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.85$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศิริส่งคราม จำกัดศิริส่งคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นป้าย ($\bar{X} = 3.81$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.79$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.79$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.59$) วารสาร ($\bar{X} = 3.48$) หนังสือแข้งเวียน ($\bar{X} = 3.33$) เสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.22$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.18$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.15$)

ตารางที่ 42 ผลการวิเคราะห์แบบเทียบระดับถูกต้องของประชานุณต่อการประเมินพัฒนาคุณภาพตามตัวบ督ศรีตงคราณ สำนักศรีตงคราณ จังหวัดนครพนม
ค่านวาระรวมที่บูนถูกติดต่อ ที่ เสื่อประโลมภูมิภาคและตัวพัฒนา จำแนกตามช่องทางการรับรู้

P(ค่าเบนส์ทั้งทางสถิติทดสอบ)

ช่องทางการรับรู้	n	$\bar{X}$	ช่องทางการรับรู้									
			แผ่นพับ	ป้ายประชาสัมพันธ์	วารสาร	ฉบับอักษร	เอกสาร	เสียง	ภาพ	หนังสือ	โทร	ระบบออนไลน์
1. แผ่นพับ	47	3.64	-	.587	.021*	.937	.973	.000*	.420	.232	.008*	.006*
2. ป้ายประชาสัมพันธ์	54	3.68	.587	-	.007*	.528	.689	.000*	.272	.146	.004*	.002*
3. วารสาร	14	3.39	.021*	.007*	-	.023*	.035*	.089	.369	.699	.287	.374
4. ฉบับอักษรดูแล	49	3.63	.937	.528	.023*	-	.921	.000*	.444	.246	.008*	.007*
5. เอกสารประชาสัมพันธ์	23	3.64	.973	.689	.035*	.921	-	.000*	.440	.251	.010*	.009*
6. เสียงตามสถานที่	160	3.23	.000*	.000*	.089	.000*	.000*	-	.016*	.112	.858	.870
7. รับประทานตัวพัฒนา	8	3.53	.420	.272	.369	.444	.440	.016*	-	.697	.095	.118
8. หนังสือเรียนเชิง	6	3.46	.232	.146	.699	.246	.251	.112	.697	-	.220	.281
9. โทรศัพท์	5	3.20	.008*	.004*	.287	.008*	.010*	.858	.095	.220	-	.806
10. ระบบออนไลน์	7	3.25	.006*	.002*	.374	.007*	.009*	.870	.118	.281	.806	-

* หมายถึง วิบัติสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 42 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังครา อำเภอศรีสังครา จังหวัดนราธิวาสมีความรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่บุคู่ที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านวารสาร เสียงตามสายโทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .021, .000, .008, .006$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .007, .000, .004, .002$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .021, .007, .023, .035$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีแบบครีสก์คอม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสายโทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .023, .000, .008, .007$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่าน วารสารเดียงตามสายโทรศัพท์ และระบบออนไลน์ ($\text{sig} = .035, .000, .001, .009$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านสื่อทางดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็น Facebook, YouTube, Instagram, Twitter และ LINE นั้น มีความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลที่หลากหลาย เช่น การเมือง, วัฒนธรรม, ศิลปะ, ศาสนา, ความเชื่อ ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากเพื่อนฝูง ครอบครัว หรือคนในชุมชน แต่ก็มีบางส่วนที่ได้รับข้อมูลจากสื่อโซเชียลมีเดีย ที่มีความหลากหลายมากกว่า ไม่ว่าจะเป็น Facebook, YouTube, Instagram, Twitter และ LINE นั้น มีความต้องการที่จะรับรู้ข้อมูลที่หลากหลาย เช่น การเมือง, วัฒนธรรม, ศิลปะ, ศาสนา, ความเชื่อ ฯลฯ ซึ่งส่วนใหญ่จะมาจากเพื่อนฝูง ครอบครัว หรือคนในชุมชน แต่ก็มีบางส่วนที่ได้รับข้อมูลจากสื่อโซเชียลมีเดีย ที่มีความหลากหลายมากกว่า

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเดียงสามาย ($\text{sig} = .016$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเรียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคิริสังคม ไม่แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ทุกด้าน

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านโทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล คำබតគីសករាម แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ 欣内托爾เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .008, .004, .008, .010$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\text{sig} = .006, .002, .007, .009$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.68$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.64$) บอร์ดประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.64$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.63$) รถประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.53$) หนังสือแจ้งเวียน ($\bar{X} = 3.46$) วารสาร ($\bar{X} = 3.39$) ระบบออนไลน์ ($\bar{X} = 3.25$) เสียงตามสาย ($\bar{X} = 3.23$) และโทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.20$)

ตารางที่ 43 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่ารับรู้การรับรู้ของประชาชุมชนต่อการประชุมทางศูนย์องค์ความร่วมมือตามพื้นที่ของเทศบาลตำบลต่ำศรีสังคม จังหวัดนนทบุรี
ค่าน้ำหนัก จำแนกตามช่องทางการรับรู้

ช่องทางการรับรู้ P(ค่าน้ำหนักทั้งหมด)	n $\bar{X}$	คะแนน					อัตราการรับรู้					ช่องทางการรับรู้		
		พัฒนา	ปริมาณ	วารสาร	อินเทอร์เน็ต	ประชุมพื้นที่	ประชุมชุมชน	ตามสื่อ	ตามสื่อ	หลักทรัพย์	โภชนา	ระบบ	อ่อนไหว	บุคลิก
1. แผ่นพับ	47	3.81	-	.572	.04*	.408	.160	.000*	.090	.006*	.001*	.000*	.000*	.000*
2. ใบปละกระชาต้มพื้นที่	54	3.76	.572	-	.012*	.776	.325	.000*	.157	.012*	.003*	.000*	.000*	.000*
3. วารสาร	14	3.43	.004*	.012*	-	.021*	.131	.000*	.618	.496	.205	.121		
4. อินเทอร์เน็ต	49	3.73	.408	.776	.021*	-	.455	.000*	.208	.017*	.004*	.000*		
5. บรรคประชาต้มพื้นที่	23	3.65	.160	.325	.131	.455	-	.000*	.478	.066	.018*	.005*		
6. เสียงตามสถานะ	160	2.96	.000*	.000*	.000*	.000*	.000*	.000*	-	.000*	.078	.373	.370	
7. รถบรรทุกต้มพื้นที่	8	3.53	.090	.157	.618	.208	.478	.000*	-	.306	.123	.070		
8. หนังสือแจ้งเวียน	6	3.28	.006*	.012*	.496	.017*	.066	.078	.306	-	.588	.487		
9. โทรศัพท์	5	3.14	.001*	.003*	.205	.004*	.018*	.373	.123	.588	-	.920		
10. ระบบออนไลน์ ลณ	7	3.11	.000*	.000*	.121	.000*	.005*	.370	.070	.487	.920			

* หากค่าที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 43 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام อำเภอศรีสังคرام จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่pubคู่ที่แตกต่างดังนี้

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านวารสาร เสียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์(sig = .004, .000, .006, .001, .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร เสียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ (sig = .012, .000, .012, .003, .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และเสียงตามสาย(sig = .004, .012, .021, .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านอินเตอร์เน็ต มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางวารสาร และเสียงตามสาย หนังสือแจ้งเวียน โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ (sig = .021, .000, .017, .004, .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย โทรศัพท์ และระบบออนไลน์ (sig = .000, .018, .005)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ (sig = .000, .000, .000, .000, .000, .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านรถประชาสัมพันธ์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านเสียงตามสาย (sig = .000)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านหนังสือแจ้งเวียน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคرام แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต (sig = .006, .012, .017)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่าน โทรศัพท์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($sig = .001, .003, .004, .018$)

ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านระบบออนไลน์ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาล ตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ อินเตอร์เน็ต และบอร์ดประชาสัมพันธ์ ($sig = .000, .000, .000, .005$)

โดยประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านทางแผ่นพับ ($\bar{X} = 3.81$) มีการรับรู้ต่อการ ประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชน ที่มีช่องทางการรับรู้ผ่านป้ายประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.76$) อินเตอร์เน็ต ($\bar{X} = 3.73$) บอร์ด ประชาสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.65$) ถนนบ้านพับ ($\bar{X} = 3.53$) วารสาร ($\bar{X} = 3.43$) หนังสือแจ้งเรียน ($\bar{X} = 3.28$) โทรศัพท์ ($\bar{X} = 3.14$) ถนนออนไลน์ ($\bar{X} = 3.11$) และเสียงตามสาย ($\bar{X} = 2.96$)

ตารางที่ 44 ผลการเปรียบเทียบ การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
1. ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานของเทศบาล ประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	22.107 60.022 82.129	4 368 372	5.527 0.163	33.884	.000*
2. ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ ผลการดำเนินงานทางวิชาการ ของเทศบาลประจำปี	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	17.149 44.502 61.651	4 368 372	4.287 0.121	35.452	.000*
3. ค้านเผยแพร่ข่าวสารของ เทศบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	76.737 148.531 225.269	4 368 372	19.184 0.404	47.531	.000*

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสังครา อำเภอศรีสังครา จังหวัดนครพนม		SS	df	MS	F	Sig.
4. ค้านเผยแพร่สนับสนุน ผลงาน นายกของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	84.245 176.141 260.386	4 368 372	21.061 0.479	44.002	.000*
5. ค้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรม ของชาติ และท้องถิ่น	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	61.876 102.178 164.054	4 368 372	15.469 0.278	55.713	.000*
6. ค้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนค้านประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	22.704 96.465 119.169	4 368 372	5.676 0.262	21.653	.000*
7. ค้านรวมข้อมูลสถิติ ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	8.125 51.018 59.143	4 368 372	2.031 0.139	14.652	.000*
8. ค้านสารนิเทศ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	21.934 100.249 122.183	4 368 372	5.484 0.272	20.130	.000*
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	29.845 71.306 101.151	4 368 372	7.461 0.194	38.507	.000*

จากตารางที่ 44 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังครา อำเภอศรีสังครา จังหวัดนครพนม จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่ พบว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังครา อำเภอศรีสังครา จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F=38.507$, $Sig =0.000$) เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ต่างกันต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังครา อำเภอศรีสังครา จังหวัดนครพนม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกค้าน ดังนี้ ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ

เทศบาลประจำปี ($F=33.884$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ($F=35.452$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ($F=47.531$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ($F=44.002$, $Sig = 0.000$) ด้านเผยแพร่คิดปัจจนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ($F=55.713$, $Sig = 0.007$) ด้านศึกษาวิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ($F=21.653$, $Sig = 0.000$) ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ($F=14.652$, $Sig = 0.000$) ด้านสารนิเทศ ($F=20.130$, $Sig = 0.000$)

เมื่อพบรความแตกต่างของที่ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) ดังตารางที่ 45 – 53

ตารางที่ 45 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์สังคม จำกัดครีสต์สังคม จังหวัดนครพนม โดยรวม จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	ชุมชนที่อาศัยอยู่				
			หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.73	3.91	3.31	3.28	3.93
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 1	68	3.73	-	0.011*	0.000*	0.000*	0.074
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 4	93	3.91	0.011*	-	0.000*	0.000*	0.862
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 6	73	3.31	0.000*	0.000*	-	0.601	0.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 7	118	3.28	0.000*	0.000*	0.601	-	0.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 8	21	3.93	0.074	0.862	0.000	0.000	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 45 พนว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์สังคม จำกัดครีสต์สังคม จังหวัดนครพนม โดยรวม เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4, 6, 7 ($sig = .011, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์สังคม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($sig = .011, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 8 ($sig = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6, 7 ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($sig = .028, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.93$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม สำหรับคุณภาพรวม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.91$) บ้านปากอูน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.73$) บ้านปากอูน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.31$) และบ้านปากอูน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.28$)

ตารางที่ 46 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม สำหรับคุณภาพรวม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

P (ค่านัยสัมพันธ์ทางสถิติทดสอบ)	ชุมชนที่อาศัยอยู่						
	n	$\bar{X}$	หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.51	3.71	3.14	3.19	3.71
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 1	68	3.51	-	.003*	.000*	.000*	.049*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 4	93	3.71	.003*	-	.000*	.000*	.962
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 6	73	3.14	.000*	.000*	-	.373	.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 7	118	3.19	.000*	.000*	.373	-	.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 8	21	3.71	.049*	.962	.000*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 46 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นศรีสังคราม สำหรับคุณภาพรวม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคุที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4, 6, 7, 8 ($\text{sig} = .003, .000, .000, .049$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($\text{sig} = .003, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($\text{sig} = .049, .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.71$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นส่องครีสต์ จำกัดครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.71$) บ้านปากอูน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.51$) บ้านปากอูน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.19$) และบ้านปากอูน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.13$)

ตารางที่ 47 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

P (ค่าเนี้ยสัมพันธ์ทางสถิติดสอบ)	ชุมชนที่อาศัยอยู่						
	n	$\bar{X}$	หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.50	3.60	3.07	3.20	3.61
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 1	68	3.50	-	.066	.000*	.000*	.218
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 4	93	3.60	.066	-	.000*	.000*	.953
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 6	73	3.07	.000*	.000*	-	.010*	.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 7	118	3.20	.000*	.000*	.010*	-	.000*
ชุมชนบ้านปากอูน หมู่ 8	21	3.61	.218	.953	.000*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 47 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6,7 (sig = .000, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6,7 (sig = .000, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 7, 8 (sig = .000, .000, .010, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 6, 8 (sig = .000, .000, .010, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6, 7 (sig = .000, .000)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.61$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.60$) บ้านปากอุน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.50$) บ้านปากอุน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.20$) และบ้านปากอุน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.06$)

ตารางที่ 48 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

P (ค่านัยสำคัญทางสถิติกทดสอบ)	ชุมชนที่อาศัยอยู่							
	ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
				4.17	4.33	3.27	3.47	4.43
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 1	68	4.17	-	.106	.000*	.000*	.103	
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 4	93	4.33	.106	-	.000*	.000*	.535	
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 6	73	3.27	.000*	.000*	-	.039*	.000*	
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 7	118	3.47	.000*	.000*	.039*	-	.000*	
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 8	21	4.43	.103*	.535	.000*	.000*	-	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 48 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม อำเภอครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6, 7 ($\text{sig} = .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6, 7 ($\text{sig} = .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1, 4, 7, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .039$) ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1, 4, 6, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .039, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 6, 7 ($sig = .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 7 ($\bar{X} = 4.47$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 8 ($\bar{X} = 4.42$) บ้านป่ากอุน หมู่ 4 ($\bar{X} = 4.33$) บ้านป่ากอุน หมู่ 1 ($\bar{X} = 4.16$) และบ้านป่ากอุน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.27$)

ตารางที่ 49 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	ชุมชนที่อาศัยอยู่				
			หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.96	4.14	3.00	3.23	4.14
ชุมชนบ้านป่ากอุน หมู่ 1	68	3.96	-	.097	.000*	.000*	.280
ชุมชนบ้านป่ากอุน หมู่ 4	93	4.14	.097	-	.000*	.000*	.985
ชุมชนบ้านป่ากอุน หมู่ 6	73	3.00	.000*	.000*	-	.026	.000*
ชุมชนบ้านป่ากอุน หมู่ 7	118	3.23	.000*	.000*	.026*	-	.000*
ชุมชนบ้านป่ากอุน หมู่ 8	21	4.14	.280	.985	.000*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 49 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคุ้งที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 6, 7 ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 6, 7 ($sig = .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 1, 4, 7, 8 ($sig = .000, .000, .026, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 1,4,6,8 (sig = .000 , .000, .026, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 6, 7 (sig = .000,.000)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 8 ($\bar{X} = 4.14$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม จำกัดครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 4($\bar{X} = 4.14$) บ้านป่ากอoun หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.96$) บ้านป่ากอoun หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.23$) และบ้านป่ากอoun หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.00$)

ตารางที่ 50 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม จำกัดครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่

ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และห้องถิน จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

P (ด้านยั่งยืนที่ทางสถิติทดสอบ)	ชุมชนที่อาศัยอยู่							
	ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
				4.44	4.41	3.62	3.60	4.43
ชุมชนบ้านป่ากอoun หมู่ 1	68	4.44	-	.675	.000*	.000*	.000*	.924
ชุมชนบ้านป่ากอoun หมู่ 4	93	4.41	.675	-	.000*	.000*	.000*	.859
ชุมชนบ้านป่ากอoun หมู่ 6	73	3.62	.000*	.000*	-	.796	.000*	
ชุมชนบ้านป่ากอoun หมู่ 7	118	3.60	.000*	.000*	.796	-	.000*	
ชุมชนบ้านป่ากอoun หมู่ 8	21	4.43	.924	.859	.000*	.000*	-	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 50 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม จำกัดครึ่งกรรม จังหวัดนครพนม ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และห้องถิน เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 6, 7 (sig = .000, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครึ่งกรรม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 6, 7 (sig = .000, .000)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอoun หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์

ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 1, 4, 8 ($sig = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 1, 4, 8 ($sig = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 6, 7 ($sig = .000, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 1 ($\bar{X} = 4.44$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ จำกัดอยู่ในระดับมาก ($sig = .000$) จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 8 ($\bar{X} = 4.42$) บ้านป่ากอ อุน หมู่ 4 ($\bar{X} = 4.41$) บ้านป่ากอ อุน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.62$) และบ้านป่ากอ อุน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.60$)

ตารางที่ 51 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ

เทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ จำกัดอยู่ในระดับมาก ($sig = .000$) จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	ชุมชนที่อาศัยอยู่				
			หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.50	3.76	3.70	3.18	3.75
ชุมชนบ้านป่ากอ อุน หมู่ 1	68	3.50		.002*	.022*	.000*	.051
ชุมชนบ้านป่ากอ อุน หมู่ 4	93	3.76	.002*		.485	.000*	.948
ชุมชนบ้านป่ากอ อุน หมู่ 6	73	3.70	.022*	.458		.000*	.686
ชุมชนบ้านป่ากอ อุน หมู่ 7	118	3.18	.000*	.000*	.000*		.000*
ชุมชนบ้านป่ากอ อุน หมู่ 8	21	3.75	.561	.948	.686	.000*	

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการที่ 51 พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ จำกัดอยู่ในระดับมาก ($sig = .000$) จังหวัดนครพนม ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พนคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านเศรษฐกิจ จำกัดอยู่ในระดับมาก ($sig = .002, .022, .000$) แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากอ อุน หมู่ 4, 6, 7 ($sig = .002, .022, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 1, 7 ($\text{sig} = .002, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 1, 7 ($\text{sig} = .022, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 1, 4, 6, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 7 ($\text{sig} = .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.75$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำกัดครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากออุน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.75$) บ้านป่ากออุน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.69$) บ้านป่ากออุน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.50$) และบ้านป่ากออุน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.17$)

ตารางที่ 52 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำกัดครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ จำแนกตามชุมชนที่อาศัยอยู่

ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	ค่าเฉลี่ยสัมพันธ์ทางสถิติกทดสอบ				
			หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.50	3.62	3.38	3.26	3.64
ชุมชนบ้านป่ากออุน หมู่ 1	68	3.50	-	.042*	.057	.000*	.125
ชุมชนบ้านป่ากออุน หมู่ 4	93	3.62	.042*	-	.000*	.000*	.808
ชุมชนบ้านป่ากออุน หมู่ 6	73	3.38	.057	.000*	-	.035*	.005*
ชุมชนบ้านป่ากออุน หมู่ 7	118	3.26	.000*	.000*	.035*	-	.000*
ชุมชนบ้านป่ากออุน หมู่ 8	21	3.64	.125	.808	.005*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 52 พนวณ ว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำกัดครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ เมื่อเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6, 7 ($\text{sig} = .042, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1, 6, 7 ($\text{sig} = .042, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 4, 7, 8 ($\text{sig} = .000, .035, .005$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 1, 4, 6, 8 ($\text{sig} = .000, .000, .035, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 6, 7 ($\text{sig} = .005, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.64$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ จำนวนครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอุน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.62$) บ้านปากอุน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.50$) บ้านปากอุน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.38$) และบ้านปากอุน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.26$)

ตารางที่ 53 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลื่นสิงค์ จำนวนครึ่งหนึ่ง จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ

ชุมชนที่อาศัยอยู่	n	$\bar{X}$	ชุมชนที่อาศัยอยู่				
			หมู่ 1	หมู่ 4	หมู่ 6	หมู่ 7	หมู่ 8
			3.27	3.71	3.34	3.11	3.71
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 1	68	3.27	-	.000*	.423	.045*	.001*
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 4	93	3.71	.000*	-	.000*	.000*	.978
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 6	73	3.34	.423	.000*	-	.003*	.004*
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 7	118	3.11	.045*	.000*	.003*	-	.000*
ชุมชนบ้านปากอุน หมู่ 8	21	3.71	.001*	.978	.004*	.000*	-

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 53 พนวจว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำพวกครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ด้านสารนิเทศ ผื่นเปรียบเทียบรายคู่พบคู่ที่แตกต่างกัน ดังต่อไปนี้

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4, 7, 8 ($\text{sig} = .000, .045, .001$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($\text{sig} = .000, .000, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 6 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4, 7, 8 ($\text{sig} = .000, .003, .004$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 7 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 4, 6, 8 ($\text{sig} = .045, .000, .003, .000$)

ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 1, 6, 7 ($\text{sig} = .001, .004, .000$)

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 8 ($\bar{X} = 3.71$) มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำพวกครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านปากอูน หมู่ 4 ($\bar{X} = 3.71$) บ้านปากอูน หมู่ 6 ($\bar{X} = 3.34$) บ้านปากอูน หมู่ 1 ($\bar{X} = 3.27$) และบ้านปากอูน หมู่ 7 ($\bar{X} = 3.11$)

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำพวกครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ดังตารางที่ 16

จากการตอนแบบสอบถามตามปลายเปิด ที่ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อเสนอแนะทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม จำพวกครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ซึ่งมีผู้ตอบแบบสอบถามตามปลายเปิดจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 35.12 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด (373) ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์โดยการจัดกลุ่มประเด็นสำคัญ (Grouping) แล้ว Coding ถ้อยคำสำคัญ จากนั้นสรุปรายละเอียดถ้อยคำใหม่โดยการอธิบายความ (Explanation) เพื่อให้เกิดความชัดเจน ดังแสดงในตารางที่ 54

ตารางที่ 54 จำนวนความถี่ของข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี

ข้อเสนอแนะ	จำนวน
1. ปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี	
1.1 เสียงการประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และไม่ชัดเจน	31
1.2 ไม่มีจุดบริการอินเตอร์ตามหมู่บ้าน	20
1.3 ไม่มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารตามหมู่บ้าน	7
1.4 ข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์มีแต่เรื่องเดิมๆ	4
1.5 ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ไม่มีการแบ่งเรื่องประชาสัมพันธ์และเวลา	2
2. แนวทางแก้ไขปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี	
2.1 ควรขยายเขตเสียงตามสายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และควรปรับปรุงช่องแชน เคื่องขยายเสียงที่ชำรุดเสียหายให้สามารถใช้งานได้	25
2.2 ควรมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตตามหมู่บ้าน	23
2.3 ควรเพิ่มบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ตามหมู่บ้าน	9
2.4 ควรหารือเรื่องหรือข่าวสารใหม่ที่เป็นประโยชน์สำหรับประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะ ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน	5
2.5 ควรแบ่งเรื่องหรือจัดหมวดหมู่ในการประชาสัมพันธ์ และเวลาในการ ประชาสัมพันธ์ ยกเว้นที่เป็นเรื่องค่าวัณ และควรนำเรื่องที่ประชาสัมพันธ์ในแต่ละวัน ไปติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ภายในหมู่บ้านด้วย	5
รวม	131

จากตารางที่ 54 พบข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี เพื่อให้เกิดความชัดเจนในรายละเอียด ได้จำแนกและเรียงลำดับตามจำนวนข้อเสนอแนะจากมากไปน้อย ดังนี้

1. ปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี

- 1.1 เสียงการประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และไม่ชัดเจน
- 1.2 ไม่มีจุดบริการอินเตอร์ตามหมู่บ้าน

- 1.3 ไม่มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารตามหน้าบ้าน
  - 1.4 ข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์มีแต่เรื่องเดินๆ
  - 1.5 ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ไม่มีการแบ่งเรื่องประชาสัมพันธ์และเวลา
  2. แนวทางแก้ไขปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล
ศรีสังกร อำเภอศรีสังกร จังหวัดนครพนม
    - 2.1 ควรขยายเตือนภัยตามสายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และควรปรับปรุงช่องทาง
เครือข่ายเดิมที่ชำรุดเสียหายให้สามารถใช้งานได้
    - 2.2 ควรมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตตามหน้าบ้าน
    - 2.3 ควรเพิ่มบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ ตามหน้าบ้าน
    - 2.4 ควรหารือเรื่องหรือข่าวสารใหม่ที่เป็นประโยชน์มากประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะ
ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน
    - 2.5 ควรแบ่งเรื่องหรือจัดหมวดหมู่ในการประชาสัมพันธ์ และเวลาในการ
ประชาสัมพันธ์ ยกเว้นที่เป็นเรื่องคุ้น และควรนำเรื่องที่ประชาสัมพันธ์ในแต่ละวันไปติดบอร์ด
ประชาสัมพันธ์ภายในหน้าบ้านด้วย
- ตอนที่ 5 ผลการสอนถ้าผู้มาใช้บริการเกี่ยวกับการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสังกร อำเภอศรีสังกร จังหวัดนครพนม จากประชาราษฎร์เป้าหมาย โดยกำหนด
คุณสมบัติไว้เบื้องต้น คือ เป็นผู้นำชุมชน และสู่จากประชาชนที่มีติดต่อราชการที่เทศบาลตำบล
ศรีสังกร อำเภอศรีสังกร จังหวัดนครพนม จำนวน 20 คน ตามกรอบแนวคิดของลักษณะงาน
ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังกร อำเภอศรีสังกร จังหวัดนครพนม 2557 จำนวน
8 ด้าน โดยการถอดความ สรุปประเด็น และพรรชนความ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญ (Grouping)
ดังนี้**

1. ท่านคิดว่ามีปัญหาอะไรบ้างในการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังกร อำเภอศรีสังกร จังหวัดนครพนม

1.1 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปีของเทศบาล
ตำบลศรีสังกร เอกสารที่เข้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ที่เป็นรูปเล่มมีน้อย ไม่เพียงพอ กับประชาชน
ทุกครัวเรือน

1.2 ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี
ไม่ค่อยมีเข้าหน้ามาประชาสัมพันธ์งานด้านวิชาการ

1.3 ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจเข้าร่วม
กิจกรรม

1.4 ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล การประชาสัมพันธ์การสนับสนุนนโยบายต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบยังมีน้อย และประชาชนถือว่า เป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ค่อยให้ความสนใจ

1.5 ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น การประชาสัมพันธ์ไม่ค่อยทั่วถึง ประชาชนไม่ค่อยสนใจเข้าร่วมกิจกรรม

1.6 ด้านศึกษาวิเคราะห์ วิจัย วางแผนประชาสัมพันธ์ ประชาชนไม่ค่อยสนใจ การประชาสัมพันธ์ด้านนี้ เพราะถือเป็นเรื่องไกลตัว ไม่มีประโยชน์ต่อประชาชนชัดเจน

1.7 ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ประชาชนไม่ค่อยสนใจ การประชาสัมพันธ์ด้านนี้ เพราะถือเป็นเรื่องไกลตัว ไม่มีประโยชน์ต่อประชาชนชัดเจน

1.8 ด้านสารนิเทศ มีเอกสารประชาสัมพันธ์ เช่น แผ่นพับ เสียงตามสาย น้อยและ ไม่ชัดเจน

1.9 อื่นๆ

1.9.1 ระบบเสียงตามสายภายในหมู่บ้าน ได้ขึ้นไม่ชัดเจนและไม่ครอบคลุม

1.9.2 ประชาชนไม่ค่อยสนใจหรือตั้งใจฟังข่าวสารการประชาสัมพันธ์

1.9.3 ประชาชนไม่รู้วิธีในการขออุด หรือรับทราบข้อมูลต่างๆ ที่ทางเทศบาล ประชาสัมพันธ์

จากคำตอบสรุปได้ว่า ผู้ที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า ปัญหาการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลต่ำลงครึ่งครามคือ เอกสารที่เขียนน้ำที่ประชาสัมพันธ์ที่เป็นรูปเล่มมีน้อย ไม่เพียงพอ กับประชาชนทุกครัวเรือน ไม่ค่อยมีเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์งานด้านวิชาการ ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์การสนับสนุนนโยบายต่างๆ ให้ประชาชนรับทราบยังมีน้อย และประชาชนถือว่า เป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ค่อยให้ความสนใจ และ แผ่นพับ มีน้อย เสียงตามสาย ไม่ชัดเจน และปัญหาหลักที่ผู้ให้การสัมภาษณ์เห็นตรงกันคือ เรื่องของเสียงตามสายที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ เสียงไม่ชัดเจน เนื่องจากประชาชนจะสนใจฟังข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายเป็นหลัก เพราะไม่ค่อยให้ความสนใจในการอ่านหรือ ข่าวสารที่เป็นเอกสาร และอีกประเด็นคือ ประชาชนบางส่วนก็มีความต้องการทราบข้อมูลแต่ไม่รู้วิธี ที่จะไปสอบถามหรือไปขออุด เพราะเกรงว่าจะไม่ได้รับความสะดวกหรือเจ้าหน้าที่อาจไม่ให้ดูจึงไม่กล้าไปสอบถาม

2. ท่านเสนอ มีแนวทางแก้ไขปัญหาอย่างไร

- 2.1 ควรขยายเขตเดี่ยงตามสาย และซ่อมบำรุงระบบเดี่ยงตามสายที่ชำรุด
- 2.2 ควรมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ติดตามหมู่บ้านหรือติดที่เป็นแหล่งชุมชน
- 2.3 มีจุดบริการอินเตอร์เน็ต เพื่อหาข้อมูลหรือเข้าไปดูข่าวสารของเทศบาลได้
- 2.4 เจ้าหน้าที่ต้องออกมานะแน่น้ำและประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ ตามหมู่บ้าน

จากคำตอบสรุปได้ว่า ผู้ที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า วิธีการหรือแนวทางในการแก้ปัญหารับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลดำเนินการร่วมกับชุมชน คือเทศบาลต้องเพิ่มเขตของเดี่ยงตามสาย ขยายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และซ่อมแซมเครื่องที่เสียให้สามารถใช้งานได้ และเทศบาลควรเพิ่มหรือมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ตามชุมชน เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ทางเทศบาลต้องการประชาสัมพันธ์หรือที่ประชาสัมพันธ์แล้วนำมาติดไว้ เพื่อให้คนที่ไม่ได้ยินได้อ่านหรือติดตามข่าวสารได้ และควรมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตหรือจุดปล่อยสัญญาณอินเตอร์เน็ตเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สื่อสันข้อมูลต่าง ๆ ได้ และเจ้าหน้าที่ของเทศบาลดำเนินการร่วมกับชุมชน คือออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อสร้างความเข้าใจหรือแนะนำวิธีการหรือแนะนำประโยชน์ของการรับทราบข้อมูลที่เทศบาลประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

บทที่ 5

สรุปผล อกิจกรรม และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสังคมอำเภอคีรีสังคม จังหวัดนครพนม ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชน ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสังคมอำเภอคีรีสังคม จังหวัดนครพนม

2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสังคม อำเภอคีรีสังคม จังหวัดนครพนม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อายุ ช่วงทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสังคม อำเภอคีรีสังคม จังหวัดนครพนม โดยได้ผลสรุป ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคีรีสังคมอำเภอคีรีสังคม จังหวัดนครพนม พบว่า

- ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 193 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 180 คน มีระดับการศึกษาประถมศึกษา จำนวน 112 คน มัธยมศึกษา จำนวน 90 คน อนุปริญญาหรือเทียบเท่า จำนวน 110 คน ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า จำนวน 61 คน และรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน 38 คน เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย จำนวน 118 คน เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป จำนวน 184 คน นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 33 คน มีช่องทางการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ จำนวน 47 คน ป้ายประชาสัมพันธ์ จำนวน 54 คน วารสาร จำนวน 14 คน อินเตอร์เน็ต จำนวน 49 คน บอร์ดประชาสัมพันธ์ จำนวน 23 คน เสียงตามสาย จำนวน 160 คน รถประชาสัมพันธ์ จำนวน 8 คน หนังสือแจ้งเวียน จำนวน 6 คน โทรศัพท์ จำนวน 5 คน และระบบออนไลน์ จำนวน 7 คน มีชุมชนที่อาศัย หมู่ 1 บ้านปากอุน จำนวน 68 คน หมู่ 4 บ้านปากอุน จำนวน 93 คน หมู่ 6 บ้านปากอุน จำนวน 73 คน หมู่ 7 บ้านปากอุน จำนวน 118 คน หมู่ 8 บ้านปากอุน จำนวน 21 คน

2. ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านพบว่า อยู่ในระดับมาก จำนวน 6 ค้าน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ค้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ค้านเผยแพร่คลิปวัฒธรรมของชาติ และท่องถิ่น ค้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ค้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัด และรัฐบาล ค้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนค้านประชาสัมพันธ์ ค้านรวมรวมข้อมูลสถิติ ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ค้านสารนิเทศ และค้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี มากที่สุดคือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีแบ่งเรือออกพรรษา และ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีโดยกระทรวง และระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี น้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน

3. การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย

3.1 จำแนกตามเพศ พบร่วมกับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี โดยรวม ประชาชนเพศชาย และเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยประชาชนเพศหญิงมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม สูงกว่าประชาชนเพศชาย

3.2 จำแนกตามระดับการศึกษา พบร่วมกับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 จำแนกตามอาชีพ พบร่วมกับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนนทบุรี ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน

มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม
จังหวัดนราธิวาส โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 จำแนกตามช่องทางการรับรู้ พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการ
ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส ประชาชน
ที่มีช่องทางการรับรู้ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม
อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05

3.5 จำแนกตาม ชุมชนที่อาศัยอยู่ พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการ
ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส ประชาชน
ที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม
อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. วิเคราะห์ ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อ
การประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส พบว่า

4.1 ปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส พนวจ ประชาชนเห็นว่าเสียงการ
ประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถรับฟังข่าวสารได้ทั่วถึง
อีกทั้งภายในหมู่บ้านไม่มีจุดบริการอินเตอร์ตานาหมู่บ้านให้ประชาชนติดตามข่าวสาร และไม่มี
บอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารตามหมู่บ้าน ข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์มีแต่เรื่องเดิม ๆ ไม่ค่อยมี
ข้อมูลใหม่ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ไม่มีการแบ่งเรื่องประชาสัมพันธ์และเวลา
ในการประชาสัมพันธ์

4.2 แนวทางแก้ไขปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์
ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส พนวจ ประชาชนต้องการให้
ขยายเขตเสียงตามสายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และควรปรับปรุงช่องแยมเครื่องขยายเสียง หรือ
หอกระจายเสียงที่ชำรุดเสียหายให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพของการรับข้อมูล
และความมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตตามหมู่บ้านเพื่อให้สามารถติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ
และการเพิ่มบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่าง ๆ ตามหมู่บ้าน และต้องการให้หาข่าวสารใหม่
หรือควรแจ้งข่าวสารของราชการในทุกๆ เรื่องที่เป็นประโยชน์มาประชาสัมพันธ์ โดยเฉพาะ
ข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน และควรแบ่งเรื่องหรือขัดหมวดหมู่ในการ
ประชาสัมพันธ์ และเวลาในการประชาสัมพันธ์ ยกเว้นที่เป็นเรื่องด่วน และควรนำเรื่องที่
ประชาสัมพันธ์ในแต่ละวันไปติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ภายในหมู่บ้านด้วย

ผลวิเคราะห์การสัมภาษณ์การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลคลีศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดน่าน จากการสัมภาษณ์ประชากรกลุ่มนี้เป้าหมาย โดยกำหนดคุณสมบัติไว้ว่าเมืองด้าน คือ เป็นผู้นำชุมชน และสูงจากประชาชนที่มาติดต่อราชการ ที่เทศบาลตำบลคลีศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดน่าน จำนวน 20 คน ตามกรอบ แนวคิดของลักษณะงานประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดน่าน 2557 จำนวน 8 ด้าน สามารถสรุปประเด็น ดังนี้

ผู้ที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า ปัญหาการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลคลีศรีสังคม คือ เอกสารที่เขียนน้ำที่ประชาสัมพันธ์ที่เป็นรูปเล่มมีน้อย ไม่เพียงพอ กับประชาชนทุกครัวเรือน ไม่ค่อยมีเขียนน้ำมาประชาสัมพันธ์งานด้านวิชาการประชาชน ไม่ค่อยให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์การสนับสนุนนโยบายต่าง ๆ ให้ประชาชนรับทราบยังมีน้อย และประชาชนถือว่าเป็นเรื่องไกลตัว จึงไม่ค่อยให้ความสนใจ และแผ่นพับ น้อย และเสียงตามสาย ไม่ชัดเจน และปัญหาหลักที่ผู้ให้การสัมภาษณ์เห็น ตรงกันคือ เรื่องของเสียงตามสายที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ ซึ่งไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ เสียง ไม่ชัดเจน เมื่อจากประชาชนจะสนใจฟังข้อมูลข่าวสารจากเสียงตามสายเป็นหลัก เพราะ ไม่ค่อยให้ความสนใจในการอ่านหรือเข้าว่าสารที่เป็นเอกสาร และอีกประเด็นคือประชาชน บางส่วนก็มีความต้องการทราบข้อมูลแต่ไม่รู้วิธีที่จะไปสอบถามหรือไปขอคุณภาพ เนื่องจากว่า ไม่ได้รับความสะดวกหรือเจ้าหน้าที่อาจไม่ให้คุ้งไม่กล้าไปสอบถาม

ผู้ที่ให้การสัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า วิธีการหรือแนวทางในการเก็บปัญหาการรับรู้ ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลคลีศรีสังคมคือเทศบาลต้องเพิ่มเขต ของเสียงตามสาย ขยายให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และซ่อนแซมเครื่องที่เสียให้สามารถใช้งานได้ และเทศบาลควรเพิ่มหรือมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ตามชุมชน เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ทางเทศบาล ต้องการประชาสัมพันธ์หรือที่ประชาสัมพันธ์แล้วนำมาติดไว้ เพื่อให้คนที่ไม่ได้ยินได้อ่าน หรือติดตามข่าวสารได้ และควรมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตหรือจุดปล่อยสัญญาณอินเตอร์เน็ต เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สืบกันข้อมูลต่าง ๆ ได้ และเจ้าหน้าท้องเทศบาลตำบลคลีศรีสังคม ควรต้องออกแบบประชาสัมพันธ์ หรือต้องดำเนินการเชิงรุก คือออกหน่วยเคลื่อนที่เพื่อสร้าง ความเข้าใจหรือแนะนำวิธีการหรือแนะนำประโภชัณของการรับทราบข้อมูลที่เทศบาล ประชาสัมพันธ์ให้ทราบ

อภิปรายผล

จากการวิจัย เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังครามอำเภอศรีสังคราม จังหวัดนราธิวาส พบประเด็นที่สำคัญสมควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การรับรู้ของประชาชน ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนราธิวาส อยู่ในระดับมาก

ผลการวิจัยพบว่า ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนราธิวาส โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า เทศบาลตำบลศรีสังคราม มีช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ อย่างทั่วถึง และมีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น ผ่านทางแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ บอร์ดประชาสัมพันธ์ เสียงตามสาย หรือ อินเตอร์เน็ต และการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางต่างๆ มีความชัดเจน และมีรายละเอียดที่ประชาชนสามารถเข้าใจได้ทันที หลังจากรับทราบข้อมูลข่าวสาร อีกทั้งเทศบาลตำบลศรีสังคราม ได้มีการจัดหมวดหมู่ในเรื่องที่เกี่ยวกับงานประชาสัมพันธ์ ให้อย่างชัดเจน ทำให้เวลาประชาสัมพันธ์ข้อมูลหรือข่าวสารต่างๆ ได้ และยังมีกฎหมายระเบียบต่างๆ เช่น พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร 2540 ที่กำหนดให้หน่วยงานราชการจะต้องรายงานผลการดำเนินการ หรือต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบ พระราชบัญญัติฯ ได้ระบุว่าด้วยการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ที่กำหนดให้หน่วยงานราชการบริหารหรือดำเนินการบริการประชาชนอย่าง โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ตามหลักธรรมาภิบาล ประกอบกับในปัจจุบันประชาชนมีความรู้ และมีสื่อต่างๆ มากขึ้นทำให้ประชาชนทราบถึงสิทธิของตนเองมากขึ้นในการรับทราบข้อมูลต่างๆ จากส่วนราชการ และในปัจจุบันการให้ข้อมูลหรือการประชาสัมพันธ์ต่างๆ สามารถทำได้อย่างสะดวกและรวดเร็วขึ้น ต้นทุนในการทำสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ก็มีราคาถูกกว่าในอดีต ทำให้เทศบาลตำบลศรีสังครามสามารถทำสื่อหรือช่องทางการประชาสัมพันธ์ต่างๆ ได้มากขึ้น และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานประชาสัมพันธ์มีเพียงพอต่อการให้บริการ และมีเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรงที่ coy ให้บริการหรือจัดทำข้อมูลสำหรับการประชาสัมพันธ์ต่างๆ จึงทำให้ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงานนโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ด้านสารนิเทศ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ตามลำดับ

โดยการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ประชาชนมีการรับรู้มากที่สุด อาจเนื่องจากว่า ประชาชนยังคงยึดถือและให้ความสำคัญในศิลปวัฒนธรรม ของชาติและท้องถิ่น และเป็นงานหรือกิจกรรมที่ประชาชนจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ จึงมีความสนใจที่จะติดตามข้อมูลต่าง ๆ และเทศบาลดำเนินการีสกิล อาจให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ด้านศิลปวัฒนธรรม ของชาติและท้องถิ่นมาก และเป็นกิจกรรมหรือเป็นงานที่สามารถเผยแพร่ให้ข้อมูลแก่ประชาชน ได้อย่างเป็นรูปธรรม และเป็นกิจกรรมที่ประชาชนสามารถเห็นและร่วมได้อย่างชัดเจนและเป็นด้านที่ประเพณีต่าง ๆ วัฒนธรรมต่าง ๆ อยู่ในชีวิตรำคำวันของประชาชนมาแต่เดิมอยู่แล้วซึ่งทำให้มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ในด้านนี้มากที่สุด

สำหรับด้านที่ประชาชนมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์น้อยที่สุดคือ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ประชาชนไม่ค่อยให้ความสนใจในด้านวิชาการต่าง ๆ เนื่องจากประชาชนอาจคิดว่า ไม่มีผลกระทบโดยตรงในการดำเนินชีวิตและประชาชนไม่สามารถนำผลงานทางวิชาการมาปรับใช้ หรือมีประโยชน์ในการดำเนินชีวิตหรือมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต จึงทำให้ประชาชนไม่สนใจที่จะรับรู้หรือศึกษา และทางเทศบาลดำเนินการีสกิล อาจยังมีข้อมูลในด้านวิชาการต่าง ๆ ที่จะประชาสัมพันธ์น้อย หรือวิธีการในการประชาสัมพันธ์ยังไม่เป็นที่น่าสนใจแก่ประชาชนทำให้ประชาชนมีการรับรู้ต่อด้านนี้น้อย

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ มัทนา โลพิพัฒน์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา พนว่า การรับรู้คุณภาพบริการของผู้เข้ามาใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมีคุณภาพมาก

สมนติฐานที่ 2 ประชาชน ที่มีเพศ ระดับการศึกษา อัชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัยอยู่แตกต่างกัน มีระดับการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบล ศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์ จังหวัดนครพนม แตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์ จังหวัดนครพนม โดยรวมแตกต่างกัน อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมนติฐาน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ด้านเผยแพร่ ข่าวสารของเทศบาล ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัยวางแผนประชาสัมพันธ์ และด้านสารนิเทศ ประชาชนเพศชายและเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ แตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย ประชาชนเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการ ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ รุ่งสูงกว่า ประชาชนเพศชาย ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า เพศชายและเพศหญิงอาจมีความสนใจ และใส่ใจในรายละเอียด ต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน โดยเพศ หญิงเป็นเพศที่มีความอยากรู้อยากเห็น และสนใจในเรื่องเด็ก ๆ น้อย ๆ หรือเรื่องรอบ ๆ ตัว และเป็นเพศที่มีกลุ่มเพื่อนหรือมีการพูดคุยสื่อสารกับกลุ่มต่าง ๆ และเพศหญิงเป็นเพศที่ชอบ พูดคุย อาจเป็นเหตุผลทำให้เพศหญิงมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ศรีสิงค์ รุ่งสูงกว่า เพศชาย

สำหรับด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาล ประจำปี และด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และห้องถิน ประชาชนเพศชาย มีการรับรู้ ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ รุ่งสูงกว่า ประชาชนเพศหญิง

ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล และด้านรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ประชาชนเพศชาย และเพศหญิง มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ แตกต่างกัน อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมนติฐาน

2. ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์ จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน ซึ่งเป็นไปตามสมนติฐาน เมื่อพบรความแตกต่าง จึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) พบรว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์

จังหวัดนครพนม โดยรวม ประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า โดยประชาชนที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม สูงกว่าประชาชนที่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า มัธยมศึกษา และประถมศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาที่สูงจะมีความสามารถในการรับรู้และสามารถเข้าใจในสิ่งที่เทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครามได้ทำการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ และประกอบกับผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงจะสามารถวิเคราะห์และมีหลักเกณฑ์ในการรับรู้ข้อมูล จึงทำให้มีความเข้าใจในข้อมูลที่เทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครามทำการประชาสัมพันธ์ในระดับสูง สำหรับประชาชนที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับประถมศึกษาซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์น้อย อาจเป็นไปได้ว่า ประชาชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพเกษตรกรหรือรับจ้างทั่วๆ ไป และส่วนมากมักจะมีรายได้ที่ค่อนข้างต่ำ ประชาชนกลุ่มนี้จึงต้องตั้งหน้าตั้งตาทำงานเพื่อหาเงินใช้ในชีวิตประจำวัน และอาจขาดสินใจเฉพาะเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง หรือเรื่องที่มีผลต่อความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวัน จึงไม่ค่อยให้ความสนใจกับเรื่องที่เทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังครามประชาสัมพันธ์ จึงทำให้การรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์น้อยกว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรีและอนุปริญญาตรี

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ เปริมมิกา ปลาสุวรรณ (2549 : บทคัดย่อ)

ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน เขตตำบลน้ำแพร อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษา การได้รับข่าวสารจากองค์กรบริหารส่วนตำบล จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และ จากหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

3. ประชาชนที่มีอาชีพต่างกันมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพิจารณาแตกต่างจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม อำเภอครีสต์ศรีสังคราม จังหวัดนครพนม ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน จะมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคราม แตกต่างกันในทุก ๆ อาชีพ โดยประชาชนที่มีอาชีพ

รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ จะมีระดับการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคมสูงกว่าประชาชนอาชีพอื่น ๆ และรองลงมาคืออาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย และเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ซึ่งมีระดับการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล ศรีสังคมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ประชาชนที่รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/ เจ้าหน้าที่ของรัฐ มีเรื่องที่ต้องติดต่อประสานงานกับทางเทศบาลเป็นประจำ และเป็นอาชีพ ที่มีความรู้ในสิทธิที่พึงมีพึงได้ ถือเป็นอาชีพที่มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่าง ๆ และเป็นอาชีพ ที่การทำงานจะต้องประสานกับเทศบาลตำบลศรีสังคมเป็นประจำ จึงทำให้รู้ถึงความ เคลื่อนไหว หรือเรื่องต่าง ๆ ที่เทศบาลต้องการประชาสัมพันธ์ให้ทราบ สำหรับประชาชนที่มี อาชีพธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ให้ความสนใจหรืออยู่ในชุมชนตลอดเวลา และต้องอยู่ติดตาม ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ทางหน่วยงานราชการต่าง ๆ ประชาสัมพันธ์ข้อมูลภายใต้คำสั่ง เนื่องจากว่าการเปลี่ยนแปลงข้อมูลหรือการได้รับทราบข่าวสารต่าง ๆ มีผลกระทบกับการ ประกอบธุรกิจของตนเองทั้งสิ้น และประชาชนที่มีอาชีพเกษตรกร/รับจ้างทั่วไป เป็นอาชีพ หลักหรือเป็นอาชีพของประชาชนส่วนมากในเทศบาลตำบลศรีสังคม ซึ่งจะต้องมีการติดต่อ ประสานงานและเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับทางเทศบาลตำบลศรีสังคมเป็นประจำ และใน ปัจจุบันจะต้องติดต่อเพื่อรับบริการต่าง ๆ ที่ส่วนกลางได้ถ่ายทอดกิจให่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นคุ้ด เพื่อให้บริการประชาชนได้สะดวกและรวดเร็ว ถึงทำให้อาชีพต่าง ๆ เหล่านี้ มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคมอยู่ในระดับมาก

สำหรับประชาชนที่เป็นนักเรียน/นักศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ต่อการ ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคมน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า นักเรียน/นักศึกษา ซึ่งยังเป็นวัยที่มีความเป็นเด็กและเป็นวัยที่จะสนใจเฉพาะเรื่องของตนเอง จะไม่ค่อยสนใจใน เรื่องของสังคมหรือชุมชนเท่าไหร่ เพราะอาจคิดว่าการมีส่วนร่วมต่าง ๆ หรือการรับทราบถึง ข้อมูลต่างๆ ของส่วนราชการหรือชุมชนไม่ใช่หน้าที่ของเด็กแต่เป็นหน้าที่ของผู้ใหญ่ อาจคิดว่า ถึงแม้ตนจะรับรู้ไปก็ไม่มีสิทธิหรือมีป้าเสียงเท่าไหร่ จึงไม่ให้ความสนใจ และคิดว่าถ้าหาก ข้อมูลที่ทางเทศบาลประชาสัมพันธ์ มาเป็นประโยชน์ต่อตนหรือเกี่ยวข้องกับตนผู้ใหญ่ก็จะแจ้ง ข้อมูลให้รับทราบเอง และบางคนอาจจะไม่ได้อยู่ในชุมชนตลอดเวลาจึงยังไม่สนใจในข้อมูล ต่างๆ ที่ทางเทศบาลประชาสัมพันธ์

ผลการวิจัยสอดคล้องกับมหนา โสพิพัฒน์ (2552 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา พบว่า การรับรู้ คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา จำแนกตามลักษณะ

ทางประชาราศาสตร์ พบว่า การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการ โรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา จำแนกตามอาชีพ มีความแตกต่างกัน ดังนี้ อาชีพแม่บ้าน, ลูกจ้างบริษัท, ค้าขาย/ธุรกิจ ถ้วนตัวมีการรับรู้คุณภาพบริการ มากกว่าอาชีพรับราชการ

4. ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน เมื่อพนความแตกต่างจึงทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบรายคู่ ด้วยวิธีการของ LSD. (Least Significant Different) พบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม แตกต่างกันในทุก ๆ ช่องทาง โดยช่องทางที่ประชาชนสามารถรับรู้ข่าวสาร หรือการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองครามมากที่สุดคือการรับรู้ผ่านทางป้ายประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ป้ายประชาสัมพันธ์ของทางเทศบาลตำบลศรีสองคราม เป็นที่สังคมตา จึงได้รับความสนใจจากประชาชน ทำให้ประชาชนสนใจและเกิดการติดตามข้อมูลเพิ่มขึ้น เช่นเกิดการติดตามสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ เพื่อรับทราบข้อมูลเพิ่ม และเมื่อมีป้ายประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่าง ๆ หรือข้อมูลต่าง ๆ ติดในชุมชน ประชาชนก็จะเกิดการพูดคุยหรือสนใจกันในเรื่องนั้น ๆ ทำให้ข้อมูลเกิดการขยายหรือเป็นที่พูดถึงปากต่อปากซึ่งถือเป็นวิธีการประชาสัมพันธ์ที่ดีอีกวิธีหนึ่ง แต่ถ้าหากประชาชนรับข้อมูลผ่านทางอินเตอร์เน็ตหากในชุมชนหรือประชาชนไม่มีสัญญาณอินเตอร์ก์ไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ หรือแม้กระถั่งการรับฟังผ่านเสียงตามสายก็สามารถรับฟังข้อมูลนั้นได้เพียงครั้งเดียว และอาจไม่ชัดเจน ทำให้ไม่สามารถรับข้อมูลได้เต็มที่หรือสมบูรณ์

สำหรับช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่ประชาชนสามารถรับรู้ได้น้อยที่สุด คือการสอบถามข้อมูลผ่านทางโทรศัพท์ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า เวลาประชาชนคิดต่อเพื่อสอบถามถึงการประชาสัมพันธ์หรือข้อมูลต่าง เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบอาจไม่อยู่ หรืออาจติดต่อไปแต่ไม่มีเจ้าหน้าที่รับโทรศัพท์ ทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่ายไม่อยากติดต่อสอบถามผ่านทางโทรศัพท์

โดยช่องทางที่ประชาชนรับรู้ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกันช่องทางอื่น ๆ มากที่สุดคือ การรับข้อมูลการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสาย ซึ่งแตกต่างกับการรับข้อมูลผ่านแผ่นพับ ป้ายประชาสัมพันธ์ วารสาร อินเตอร์เน็ต บอร์ดประชาสัมพันธ์ และรถประชาสัมพันธ์ ซึ่งประชาชนที่รับข้อมูลการประชาสัมพันธ์จากเสียงตามสายจะรับทราบข้อมูลการประชาสัมพันธ์น้อยกว่าช่องทางอื่น ๆ ทั้ง ๆ ที่การประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายเป็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่ถือว่าใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ประชาชนรับฟังทุกวัน แต่กลับให้

ผลสัมฤทธิ์ได้ไม่คีเท่าที่ควร คือประชาชนกลับมีระดับการรับรู้ที่น้อยจากช่องทางนี้ นั่นแสดงให้เห็นว่าการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายซึ่งคนทั่วไปคิดว่าเป็นช่องทางที่ดี เข้าถึง และรวดเร็ว ประชาชนกลับไม่สามารถรับทราบข้อมูลได้มาก ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า เสียงตามสายของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน อาจไม่สามารถตอบสนับบริการ ได้ครอบคลุมในทุก ๆ พื้นที่ และการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายเป็นการพูดครึ่งเดียวเหลือผ่านไป บางทีผู้ฟังก็ไม่ได้ตั้งใจฟัง เพราะส่วนมากเวลาประชาสัมพันธ์จะเป็นเวลาเช้า หรือเย็น ซึ่งเป็นช่วงที่ทุกคนกำลังทำงาน เป็นช่วงเวลาที่ค่อนข้างจะยุ่งจึงไม่ได้มีสมาธิจดจ่อ กับการฟัง ทำให้ประสิทธิภาพในการรับรู้ ไม่คีเท่าที่ควร เหตุนี้จึงทำให้ประชาชนที่มีช่องทางการรับรู้ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชนแตกต่างกัน

ผลการวิจัยสอดคล้องกับ ประنمิกา ปลาสุวรรณ (2549 : บทคัดย่อ)

ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการขัดการขยายพลาสติกของประชาชน เขตตำบลน้ำพร อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยด้านการศึกษา การได้รับรู้มาจากองค์กรบริหารส่วนตำบล จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข และ จากหนังสือพิมพ์ มีผลต่อการรับรู้ต่อการขัดการขยายพลาสติกของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

5. ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน สำหรับชุมชน จังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาความแตกต่างของช่องทาง ที่มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน แต่กันทุกหมู่ ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ต่างกัน อาจมีความสนใจหรือมีระดับทางของ การตั้งชุมชนห่างไกลจากเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน ต่างกันบางชุมชนที่อยู่ใกล้กัน ได้รับข้อมูล ข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชนที่ชัดเจนผ่านในหลาย ๆ ช่องทาง แต่ถ้าชุมชนไหนที่อยู่ ไกลจากเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน หรือไม่สัมภានในการติดตามข่าวสาร หรืออาจด้วยผู้นำชุมชน ที่มีการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกันบางชุมชนผู้นำอาจให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่าง ๆ และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน ให้ความร่วมมือในการประชาสัมพันธ์ แต่ผู้นำบางชุมชนอาจไม่ค่อยให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์ชื่อชุมชน เพราะผู้นำชุมชน สังกัดกรมการปกครองไม่ได้เขียนอยู่กับเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน จึงเป็นการยากที่จะบังคับให้ ประชาชนสัมพันธ์ชื่อชุมชนของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชน ได้ทุกเรื่อง และในบางชุมชนอาจไม่มีช่องทางในการ ประชาสัมพันธ์ชื่อชุมชนของเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมวลชนที่เพียงพอ เช่น ไม่มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ ไม่มีจุดบริการ

อินเตอร์เน็ต เดียงตามสายอาจไม่ครอบคลุม ทำให้การรับรู้ของประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่ต่างกันมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน

โดยประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากู้น หมู่ 8 มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม สูงกว่า ประชาชนที่มีชุมชนที่อาศัยอยู่บ้านป่ากู้น หมู่ 4 บ้านป่ากู้น หมู่ 1 บ้านป่ากู้น หมู่ 6 และบ้านป่ากู้น หมู่ 7 ทั้งนี้อาจเนื่องจากบ้านป่ากู้น หมู่ 4 อาจมีแหล่งกระจายข้อมูลหรือมีช่องทางการประชาสัมพันธ์ที่เพียงพอ และผู้นำชุมชนหรือผู้ใหญ่บ้านมีความสนใจในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของเทศบาล และตัวประชาชนเองอาจมีความสนใจในข้อมูลต่าง ๆ จึงทำให้มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคมสูงกว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหมู่อื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม ดังต่อไปนี้

- ผลการวิจัยจากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม พบร่วมกับระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากจำนวน 6 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 2 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยดังนี้ ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท่องเที่ยว ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์ ด้านรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี ด้านสารนิเทศ ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคม อำเภอศรีสังคม จังหวัดครพนม หากที่สุดคือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประจำ เช่นเรื่องออกพระราชบัญญัติและ การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประจำ ตลอดจน และระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล

ศรีสังค์ราน จำเกอศรีสังค์ราน จังหวัดนราธิวาส น้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โครงการส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน ควรดำเนินการดังนี้

1.1 เทคนาลตำบลศรีสังค์รานควรมีการจัดทำการประชาสัมพันธ์เชิงรุก คือ ต้องมีเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการร่วมกับประชาชนสัมพันธ์ข้อมูลในด้านต่างๆ ตามพื้นที่แต่ละหมู่บ้าน เช่น อาจจัดเป็นหน่วยประชาสัมพันธ์สัญจรร่วมกับงานอื่นๆ ภายในเทศบาล เช่น ในการจ่าย เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือการจัดเก็บภาษีนอกพื้นที่ ก็เข้าไปร่วมกับงานนั้น ๆ ก็จะสามารถเพิ่ม การรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังค์รานกับประชาชนได้

1.2 จากปัญหาที่ประชาชนเสนอมาคือ ในเรื่องของเสียงตามสายที่ไม่ ครอบคลุมทุกพื้นที่ เทศบาลจะต้องมีการขยายเขตเสียงตามสาย เพิ่มบรอดบีดประชาสัมพันธ์ ต่าง ๆ ตามหมู่บ้าน หรืออาจต้องจัดจุดบริการอินเตอร์เน็ต เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ประชาชน เกิดความสนใจ และควรส่งเสริมให้ประชาชนหันมาให้ความสำคัญกับข้อมูลด้านผลกระทบ ดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี เนื่องจากว่าข้อมูลที่เป็นผลงานทางวิชาการเป็น ข้อมูลที่ประชาชนมองว่าขาไม่เห็นประโยชน์จากการสันໃข้อมูลนี้อย่างเป็นรูปธรรม ประชาชนไม่สามารถจับต้องได้ ถึงแม้จะมีประโยชน์แต่ประชาชนก็ยังมองว่าไม่เกี่ยวข้อง หรือมีผลประโยชน์กับประชาชนน้อยจนทำให้ประชาชนคิดว่าข้อมูลด้านผลงานทางวิชาการ ไม่ได้มีประโยชน์แก่ประชาชน จะเป็นประโยชน์เฉพาะกลุ่มข้าราชการ หรือกลุ่มนักเรียน นักศึกษา จนทำให้ประชาชนไม่ให้ความสนใจ จึงมีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ด้านผลกระทบ ดำเนินงานทางวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด ดังนั้นเทศบาลตำบลศรีสังค์ราน ต้องจัดเจ้าหน้าที่ ทำความเข้าใจและให้ข้อมูลกับประชาชนว่าผลงานทางวิชาการมีส่วนสำคัญในการพัฒนา ท้องถิ่นเป็นอย่างมาก ประชาชนมีความจำเป็นจะต้องรับทราบข้อมูล เนื่องจากอาจมีผลกระทบ กับการดำเนินชีวิตในอนาคตได้

2. ผลการวิจัยจากวัดถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้ต่อการ ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังค์ราน จำเกอศรีสังค์ราน จังหวัดนราธิวาส จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย พบร่วมกับ ประชาชนที่มีระดับ การศึกษา อาชีพ ช่องทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทศบาลตำบลศรีสังค์ราน จำเกอศรีสังค์ราน จังหวัดนราธิวาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยอนึ่งเสนอแนวทางการเพิ่มการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ของ เทศบาลตำบลศรีสังค์ราน จำเกอศรีสังค์ราน จังหวัดนราธิวาส ดังต่อไปนี้

2.1 เทคนาลตามศิริสังคม ควรมีการประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและกระตุ้นกลุ่มนักการรับรู้น้อยให้หันมาสนใจในข้อมูลข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีประชาสัมพันธ์ให้ทราบ เมื่อจากประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาร์ชิพ ซึ่งทางการรับรู้ และชุมชนที่อาศัย ต่างกัน มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน นั้น หมายความว่าระดับการรับรู้ของประชาชนแต่ละคนขึ้นอยู่กับตัวของประชาชนเองที่เป็นผู้รับข่าวสารว่ามีความตั้งใจ เต็มใจ หรือสนใจ รับฟังในข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีประชาสัมพันธ์ ดังนั้นเทคโนโลยีตามศิริสังคมจึงต้องตั้งเต็ม แต่สร้างความเข้าใจ ซึ่งให้ประชาชนแต่ละกลุ่ม การศึกษา อาร์ชิพ ซึ่งทางการรับรู้ หรือชุมชนที่อาศัย ต่างกันให้เข้าใจ และเห็นถึงประโยชน์ของการหันมาสนใจและรับฟังในข้อมูลข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีประชาสัมพันธ์ เพราะข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีประชาสัมพันธ์ในแต่ละครั้งจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชน ในแต่ละกลุ่ม ซึ่งถ้าไม่มีประโยชน์ต่อผู้รับฟังโดยตรงก็อาจมีประโยชน์ต่อคนในครอบครัวหรือคนรอบข้าง เช่น ผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถม และนักเรียนศึกษา ซึ่งประชาชนกลุ่มนี้ส่วนมากมักจะประกอบอาชีพ เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ ของเทคโนโลยีตามศิริสังคม อยู่ในระดับน้อย แต่ประชาชนกลุ่มนี้ก็ล้วนเป็นประชากรกลุ่มที่ใหญ่ที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ จึงจำเป็นต้องเข้าไปทำความเข้าใจและส่งเสริมให้เข้าหันมาสนใจในข้อมูลข่าวสารที่ทางเทคโนโลยีประชาสัมพันธ์

2.2 เทคนาลตามศิริสังคมควรมีเจ้าหน้าหรือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นสื่อ หรือเป็นศูนย์กลางการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ ในแต่ละชุมชน แต่ละหมู่บ้าน เช่น ส่งเสริมหรือให้ความรู้แก่ผู้นำชุมชน ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ หรือประสานความร่วมมือกับโรงเรียนและคัดเลือกนักเรียนให้มาทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นการบูรณาการร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังให้เยาวชนหันมาให้ความสำคัญและสนใจในการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ของเทคโนโลยี ที่จะสามารถเพิ่มการรับรู้ต่อการประชาสัมพันธ์ได้

3. ผลการวิจัยจากวัดคุณภาพสังคมข้อที่ 3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาช่องทางการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีตามศิริสังคม สำหรับศิริสังคม จังหวัดนครพนม ผู้วิจัยอนุมัติเสนอแนวทางการแก้ปัญหาการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีตามศิริสังคม สำหรับศิริสังคม จังหวัดนครพนม ดังนี้ ปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีตามศิริสังคม คือ ปัญหาต่อการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทคโนโลยีตามศิริสังคม สำหรับศิริสังคม จังหวัดนครพนม พบร่วมกับประชาชนเห็นว่าเดียงการประชาสัมพันธ์ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และไม่ชัดเจนทำให้ไม่สามารถรับฟังข่าวสารได้ทั่วถึง

อีกทั้งภายในหมู่บ้าน ไม่มีจุดบริการอินเตอร์ตานาหมู่บ้านให้ประชาชนติดตามข่าวสาร และไม่มีบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารตามหมู่บ้าน ข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์มีแต่เรื่องเดิมๆ ไม่ค่อยมีข้อมูลใหม่ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ไม่มีการแบ่งเรื่องประชาสัมพันธ์และเวลาใน การประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยขอเสนอแนวทางดังต่อไปนี้

3.1 เทคนิคดำเนินการศึกษาความหลากหลายเชิงตามสายให้ครอบคลุมพื้นที่ เพื่อประสิทธิภาพของการประชาสัมพันธ์ และควรปรับปรุงช่องแม่นเครื่องขยายเสียง หรือ ห้องกระจายข่าวที่ชำรุดเสียหายให้สามารถสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 และควรมีจุดบริการอินเตอร์เน็ตตามหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนสามารถ ติดตามข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้ หรือไม่ควรจะมีจุดบริการระบบเครือข่ายอินเตอร์เน็ต เพื่อให้ ประชาชนสามารถใช้อินเตอร์เน็ตตามบ้านของประชาชนเองได้ แต่ทางเทศบาลต้องทำการ ปรับปรุงข้อมูลและควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลระบบและคอยตอบคำถามของประชาชนตลอดเวลา ก็จะทำให้ประชาชนหันมาสนใจในข้อมูลข่าวสารเพิ่มขึ้น และควรเพิ่มบอร์ดประชาสัมพันธ์ ข่าวสารต่างๆ ตามหมู่บ้าน และนำเรื่องที่ประชาสัมพันธ์ในแต่ละวันไปติดบอร์ด ประชาสัมพันธ์ภายในหมู่บ้านเพื่อให้ประชาชนได้อ่านหรือตามข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติม และส่งเสริมความรู้การประชาสัมพันธ์แก่ผู้นำชุมชน

4. ข้อเสนอแนะในการทำการศึกษาครั้งต่อไป

4.1 ควรศึกษาเรื่องการประชาสัมพันธ์งานด้านวิชาการ และด้านสารนิเทศ ของเทศบาลดำเนินการศึกษา อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม

4.2 ควรศึกษาเรื่องการเพิ่มประสิทธิภาพการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลดำเนินการศึกษา อำเภอศรีสังคม จังหวัดนครพนม

4.3 ควรขยายเขตเสียงตามสายให้ครอบคลุมพื้นที่เพื่อประสิทธิภาพของการ ประชาสัมพันธ์

4.4 ควรปรับปรุงช่องแม่นเครื่องขยายเสียง หรือห้องกระจายข่าวที่ชำรุดเสียหาย ให้สามารถสามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.5 ควรส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ ให้มีการจัดเสียงตามสาย โดยบูรณาการ ร่วมกับผู้นำชุมชน “โครงการท้องที่ท้องถิ่นพับประชาชน” บูรณาการร่วมกับส่วนราชการ “โครงการส่วนราชการพับประชาชน” และบูรณาการร่วมกับโรงเรียน “โครงการนัก ประชาสัมพันธ์น้อย”

บรรณานุกรม

กนกวรรณ สมนา. “ประสิทธิผลของการติดต่อสื่อสารในองค์การผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร : กรณีศึกษามากการปักธง กระทรวงมหาดไทย”

การศึกษาแบบอิเล็กทรอนิกส์ รบ.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

กษมา สุริวงศ์. การรับรู้และปัญหาของนักหนังสือพิมพ์ไทยที่มีต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พุทธศักราช 2540. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544.

- _____ คู่มือคุณย์ข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.cdd.go.th/secr/doc/new3.pdf> (20 พฤษภาคม 2551), 2551.
- _____ โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปฏิรูป (คสร.). 110 คำถาม-คำตอบ คู่มือการใช้พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 ฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ธรรมสาร, 2547.

กรองแก้ว อัญชลี. พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

กล่าวทั้ม ยะลาวรรณ. การรับรู้ถูกภูมิปัญญาของพนักงานท่าเรือแหลมฉบัง. ปัญหาพิเศษ รบ.ป.ม. (นโยบายสาธารณะ) บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยบูรพา, 2547.

โภวิทย์ พวงงาม. การปักธงห้องอินไทย. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสำนักพิมพ์วิญญาณ จำกัด, 2550.

จิตราภรณ์ สุทธิวรเศรษฐี. ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2544.

ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนาศานต์. คู่มือพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ, 2542.

ชาญชัย แสว่างศักดิ์. สาระนำรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : วิญญาณ, 2540.

ชุตima อินทรประเสริฐ. แนวทางการบริหารงานให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต:ศึกษา เนื้อหากรณีขององค์กรบริหารส่วนตำบล จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (วิทยาศาสตร์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

ชูวงศ์ นายนุตร. การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิมแพรินท์ดีง
เข็นเตอร์จำกัด, 2539.

ชูศักดิ์ เพียงตรง. การบริหารการปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์, 2538.

ญิบ พันจันทร์. คู่มือการใช้ พ.ร.บ.ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 : ฉบับชาวบ้าน.
กรุงเทพฯ : วิญญาณ, 2543.

เทพพนน เมืองเม่น และสวิง สุวรรณ. พฤติกรรมองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุงใหม่.
กรุงเทพ : ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

นครินทร์ เมฆ ไตรรัตน์. การกระจายอำนาจกับการปักครองตนเองในระดับท้องถิ่น. นนทบุรี :
วิทยาลัยพัฒนาการปักครอง สถาบันพระปักเกล้า, 2547.

นฤดล เดชประคิยธรรม. การประชาสัมพันธ์กับความมั่นคง. กรุงเทพฯ : เอกสารวิจัยส่วนบุคคล
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, 2533.

แนวทางการเปิดเผยข้อมูลให้แก่ประชาชน [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

[http://www.oja.go.th/service/Lists/service/Attachments/120/แนวทางการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร.Pdf](http://www.oja.go.th/service/Lists/service/Attachments/120/แนวทางการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสาร.Pdf) (13 สิงหาคม 2551).

ณรงค์เดช วิโรจน์สกุล. จัจย์ที่มีอิทธิพลต่อการสละสิทธิ์เข้าศึกษาจากการรับเข้าแบบโควต้า¹
ภาคเหนือ. การค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์) เชียงใหม่ :
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

บัญชี ประทุม. พัฒนาการบริหารงานตามหลักความโปร่งใส่และการมีส่วนร่วมของ
ประชาชน : ศึกษาเฉพาะกรณีองค์การบริหารส่วนตำบลเชียงใหม่ จังหวัดลำพูน.
วิทยานิพนธ์ปริญญา สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาชุมชน). กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2551.

บัณฑิต ผ่าวัฒนา. การมีส่วนร่วมของประชาชน ในการจัดการปัญหาน้ำเสียในคลองแม่น้ำ ตำบล
ช้างคลาน เทศบาลนครเชียงใหม่. ค้นคว้าแบบอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต.
เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.

บุญชุม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ : สุวิรยาสาสน์. 2545.

ปณิชา ลัญชานนท์. หลักการตลาด. กรุงเทพฯ : ธรรมสาร, 2548.

แพร่มิกา ปลาสุวรรณ. การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ ต่อการจัดการขยะพลาสติก
ของประชาชนเขตตำบลน้ำแพร่ อำเภอทางดง จังหวัดเชียงใหม่. ค้นคว้าแบบอิสระ
สาขาวิชาระสุขศาสตรมหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2549.

_____ . “ประชาชนได้อะไรจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.2540” [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา www.npu.ac.th/General/pdf/m5.pdf (20 กันยายน 2551)

ปริวัตร เขื่อนแก้ว, มงคล ปินดา โอมก์ และสมรงค์เดช วิโรจน์สกลกุล. รายงานการวิจัยเรื่อง ความต้องการและความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ต่อการได้รับบริการข้อมูลและข่าวสารผ่านเว็บไซต์ของสำนักทะเบียนและประมวลผลมหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เขียงใหม่ : ม.ป.พ., 2549.

เปรมนิกา ปลาสุวรรณ. การรับรู้และปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ต่อการจัดการขยะพลาสติกของประชาชน เขตตำบลลันนาแพร์ อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาค้นคว้าอิสระ รป. ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เรียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ,2549.

พรพิพิญ วรกิจ โภคทร. หลักการประชาสัมพันธ์ในการประชาสัมพันธ์เพื่อบริหาร. กรุงเทพฯ : สมาคมนิสิตเก่า�นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

พระศรีรัช ชุมเกยีyr. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 : กรณีศึกษาสำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาสันกำแพง.” การค้นคว้าแบบอิสระ ร.ม. (รัฐศาสตร์) เรียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540

ไพบูลย์ เทวรักษ์. จิตวิทยา : ศึกษาพฤติกรรมภายนอกภายนใน. กรุงเทพมหานคร : เอส.ดี.เพรส, 2537.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช . เอกสารการสอน ชุดระบบการเรียนการสอน.

นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2538.

มัทนา โลพิพัฒน์. การรับรู้คุณภาพบริการของผู้ใช้บริการโรงพยาบาลพญาไท ศรีราชา. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ร.ม. (รัฐศาสตร์) ชลบุรี : มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี, 2552.

มัลลิกา เมษย์กุล. ประสิทธิผลการดำเนินงานด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่” วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์)เรียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

มีชัย อุ่นวิเศษ. การวิจัยและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์กรบริหารส่วนตำบล : กรณีศึกษา องค์กรบริหารส่วนตำบลบึงทราย อำเภอเต่า งอย จังหวัดสกลนคร” วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การพัฒนา) สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2550.

ระเด่น ทักษณา. การประชาสัมพันธ์ในนานาทัศนะเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์, กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์, 2531.

เรื่องกิตต์ เหลืองศกุลทอง. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์. นนกราชสีมา :

ภาควิชาการจัดการ สถาบันราชภัฏนราธิวาสราชนครินทร์, 2542.

ลักษณा สาระที่น่าสนใจในหนังสือ “การประชาสัมพันธ์”. กรุงเทพฯ : บริษัทเพื่องฟ้าพรีนติ้ง จำกัด, 2540.

ลักษณा สาระที่น่าสนใจในหนังสือ “การประชาสัมพันธ์”. พิมพ์ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ : กรุงเทพมหานคร, 2540.

ลิกิต ชีรเวศิน. วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

วัชรา ไชยสาร. สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ. กรุงเทพฯ : นิติธรรม, 2544.

วันชัย มีชาติ. พฤติกรรมการบริหาร. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.

วิจารณาความคิดเห็นในหนังสือ “การประชาสัมพันธ์” (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โอเอส พรีนติ้งเฮาส์, 2541.

วิญญา อังคงรักษ์. แนวคิดในการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักนโยบายและแผนมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย, 2518.

วิทย์ศิริยานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ : กรุงเทพการพิมพ์. 2504.

วิมลพรรณ ตั้งจิตเพ็มความดี. การประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : พิสิถ์เซ็นเตอร์, 2543.

วิรัช อกิริยานนท์. การประชาสัมพันธ์ฉบับสมบูรณ์ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

วิเชียร อัปประภา. สภาพปัญหาและอุปสรรคของการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. 2540 ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอปีปุ่ม จังหวัดมหาสารคาม” วิทยานิพนธ์ รป.ม. (นโยบายสาธารณะ) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2549.

วีระพงษ์ คงยิ่น. การรับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งและพฤติกรรมการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง : ศึกษาเฉพาะกรณีการเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภา อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช วิทยานิพนธ์ ปริญญา ศศ.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

วุฒิสาร ตันไขย. การกระจายอำนาจส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, 2546.

ศรรเวร์ จิตคำ. การดำเนินงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540

กรณีศึกษา : เทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544.

สมคิด เดิศไพบูลย์. กว่าหมายการปักครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : คณะรัฐมนตรีและราชกิจจา
นุเบกษา, 2547.

สมชัย วัฒนากรธน. การใช้สิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : วิญญาณ, 2544.

สมปอง สุวรรณภูมิ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินนโยบายการศึกษาขั้นพื้นฐานไป
ปฏิบัติในองค์การปักครองส่วนท้องถิ่น. วิทยานิพนธ์ รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีปทุม, 2554.

สุพิล ปัญญานาม. หลักการโฆษณาประชาสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราษฎร,
2526.

สุคารกรกุณฑลนุตร. หลักการตลาดสมัยใหม่. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.

สุภาวดี คุหาทอง. บทบาทภาคหวังและการปฏิบัติงานของผู้อำนวยการพิเศษด้านสาธารณสุข
ตามการรับรู้ของตนเองผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานในสำนักงานสาธารณสุข
จังหวัด. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การบริหารสาธารณสุข) บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัย
มหิดล, 2533.

สุรศักดิ์ วงศ์สันติ. คู่มือการปฏิบัติงานการบริการข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. 2540. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2551.

เดรี วงศ์มนษา. การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ : ชีรพิมล์และไซเท็กซ์, 2543.

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. คู่มือ¹
ผู้บริหาร การปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ. กรุงเทพฯ :
ไอเดียสแควร์, 2546.

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการ. คู่มือการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ. กรุงเทพฯ : สามเจริญพานิชย์, 2547.

อนันต์ อนันตภูต. การปักครองส่วนท้องถิ่นไทย. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : บริษัท
พิมแพค พรีนติ้ง เท็นเตอร์ จำกัด, 2521.

อนันต์ธนา อังกินันท์ และ เกี้ยวฤทธิ์ คุปรัตน์. สื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์เพื่อการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2532.

อรอนุล ภู่บัวเพื่อน. การศึกษาการวางแผนประชาสัมพันธ์และสถานภาพการดำเนินงาน
ประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานธุรกิจ. วิทยานิพนธ์ บ.ช.ม. (ประชาสัมพันธ์) กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

ឧគ្គល់ ទាតូរងក្រុតនៃគណន៍ ទាតូរងក្រុត. អគ្គិករំនៀបវិវិក. ពិនិត្យក្នុងទី 2, ភ្នំពេញ : ក្រសួងពំនៃជាតិ, 2550.

Adam, Sam. **Teaching Mathematics** New York : Harper and Row Publication, 1977.

Cutlip, S. M. & Center, A. H. **Effective Public Relations.** (5th ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, 1978.

Clarke, John J. **Out line of local government of the United Kingdom.** Lodon : Sir Iscca Pitman & Sons, 1957.

Gordon, Judith R. **Organizational Behavior : A Diagnostic Approach (6 th ed.)** Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall International, 1999.

Holloway, William V. **State and Local Government in the United States.** New York : McGraw-Hill, 1959.

Harold W Berkman . Consumer Behavior : Concepts and Strategies, and Strategics. 3rd ed. Boston : Kent Publishing Company A Division Of Wadsworth inc. 1986.

Jefkins, F. **Effective PR Planning.** Great Britain: Foto Direct (Printers), 1980.

Kerin, R.A., Berkowitz, E.N., Hartley, S.W, and Rudelius, W. **Marketing.** 7 th ed. Singapore: McGraw-Hill. Inc. 2003.

Morrison, E.W. **Organizational Citizenship behavior as a critical link between HRM practices and service quality.** Human Resource Management, Vol.35, No.4 , 493-512.1996.

Mongtagu, Harris G. **Comparative Local Government.** Great Britain : William Brendon and Son Ltd, 1984.

Public Relations Society of America (PRSA). **Public Relations Journal.** March, 1970.

Robson, William A. "Local Government" in **Encyclopedia of Social Science.** New York : The Macmillan, 1953.

Sady, Emile J. **New Age Competencies for Information Professionals.** New York : McGraw –Hill, 1967.

Scott M. Cutlip and Allen H. Center. **Effective Public Relations.** 5 th ed. Englewood Cliffs, N.J. : Prentice – Hall , 1978.

- Stephen P. Robbins. **Organizational Behavior : Concepts Controversies and Applications.** York : Prentice – Hall Inc, 1993
- Schiffman, L. G., & Kanuk, L. L. **ConsumerBbehavior.** (7th ed.). Upper Saddle River, N.J Prentice Hall, 2000.
- Wit. Daniel. **A Comparative Survey of Local Government and Administration.** Bangkok : Kurusapha Press, 1961.
- Wit, Daniel. **A Comparative Survery of local Govt. And Administration.** Bangkok : Kurusaphu Press, 1967.
- Yamane, T. **Statistic An Introduction Analysis.** New York : Harper & Row, 1973.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามงานวิจัย

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ เป็นแบบสอบถามสำหรับการศึกษาเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้แสดงความคิดเห็นในครั้งนี้จะถูกนำไปประเมินผลทางวิชาการและจะไม่มีผลในแง่ลบประการใดต่อท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านช่วยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง

2. แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาช่องทางการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม

ในการวิจัยครั้งนี้ ขอความอนุเคราะห์ได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบถ้วนทุกข้อ ตามความ เป็นจริงและแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ผู้ทำการวิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากท่านด้วยดีและขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

นางมุทิตา หมื่นดวง

นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ( ) หน้าซึ่งความที่ท่านเห็นว่าถูกต้อง ตรงตามความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

- ( ) 1. ชาย   ( ) 2. หญิง

2. ระดับการศึกษา

( ) 1. ประถมศึกษา	( ) 2. มัธยมศึกษาหรือเทียบเท่า
( ) 3. อุดมศึกษาหรือเทียบเท่า	( ) 4. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป

3. อาชีพ

- ( ) 1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ/เข้าหน้าที่ของรัฐ
- ( ) 2. เอกชน/ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย
- ( ) 3. เกษตรกร/รับจ้างทั่วไป
- ( ) 4. นักเรียน/นักศึกษา
- ( ) 5. อื่นๆ

4. ช่องทางการรับรู้

( ) 1. แผ่นพับ	( ) 2. ป้ายประชาสัมพันธ์
( ) 3. วารสาร	( ) 4. อินเตอร์เน็ต
( ) 5. บอร์ดประชาสัมพันธ์	( ) 6. เสียงตามสาย
( ) 7. รถประชาสัมพันธ์	( ) 8. หนังสือแจ้งเวียน
( ) 9. โทรศัพท์	( ) 10. ระบบออนไลน์

5. ชุมชนที่อาศัยอยู่

( ) 1. บ้านปากอูน หมู่ 1	( ) 2. บ้านปากอูน หมู่ 4
( ) 3. บ้านปากอูน หมู่ 6	( ) 4. บ้านปากอูน หมู่ 7
( ) 5. บ้านปากอูน หมู่ 8	

**ส่วนที่ 2 เป็นคำขอรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล
ตำบลศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์ จังหวัดครุพนม**

โดยแบ่งระดับการรับรู้เป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด
โดยแบ่งการรับรู้ของประชาชน จำนวน 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปี
2. ด้านเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี
3. ด้านเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล
4. ด้านเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล
5. ด้านเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น
6. ด้านศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์
7. ด้านรวบรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์
8. ด้านสารนิเทศ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคำตอบที่ตรงตามความเป็นจริงและตรงกับความคิดเห็น
ของท่านมากที่สุด

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสิงค์ อำเภอศรีสิงค์ จังหวัดครุพนม	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. ด้านงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของ เทศบาลประจำปีของเทศบาลตำบลศรีสิงค์					
1.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาสังคมและ เศรษฐกิจ (รายงานกิจการเทศบาล)					
2.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนาการเมืองการ บริหาร (รายงานกิจการเทศบาล)					
2.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม(รายงานกิจการเทศบาล)					
2.3 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ด้านโครงสร้างพื้นฐาน (รายงานกิจการเทศบาล)					
2. ด้านงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทาง วิชาการของเทศบาลประจำปี					

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลครีสต์ศรีสังคม อำเภอครีสต์ศรีสังคม จังหวัดนราธิวาส	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
2.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน					
2.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การข้าราชการไทย(ภายใน โรงเรือนและที่ดิน ภายในป้าย ภายนอกบ้านท่องที่)					
2.3 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการรณรงค์น้ำดื่ม วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า					
2.4 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการล้างตลาดตาม หลักสุขาภิบาล					
3. ด้านงานเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล					
3.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การจัดงานวันเด็ก แห่งชาติ					
3.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการรณรงค์การ รักษาความสะอาด					
3.3 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการล้านบุญล้าน ธรรม ใส่บาตรทุกวันพระ					
3.4 .มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์โครงการเทศบาล ประจำใจ ผู้สูงวัยอนุรุ่น					
4. ด้านงานเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล					
4.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของ เทศบาลตำบลครีสต์ศรีสังคม					
4.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารสนับสนุน กิจกรรมต่าง ๆ ของอำเภอ					
4.3 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารผลงาน นโยบายต่าง ๆ ของเทศบาลครีสต์ศรีสังคม					
4.4 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการ ต่าง ๆ ของรัฐบาล					

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ดำเนินคดีศรีสุวรรณ อำเภอศรีสุวรรณ จังหวัดนครพนม	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
5. ด้านงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น					
5.1 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีสงกรานต์					
5.2 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีเบ่งรือออก พรหมา					
5.3 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีลอยกระทง					
5.4 มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์งานประเพณีไหว้ศาลเจ้า พ่อหลักเมืองอำเภอศรีสุวรรณ					
6. ด้านงานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนด้านประชาสัมพันธ์					
6.1 มีการประชาสัมพันธ์ให้กับบ้านการรับเรื่องราวร้องทุกข์					
6.2 ประชาสัมพันธ์ที่เป็นการปรับปรุงเตียงตามสาย					
6.3 การประชาสัมพันธ์ว่ามีตู้รับฟังความคิดเห็นของ ประชาชน					
6.4 ฝ่ายประชาสัมพันธ์มีการรวบรวมความคิดเห็นและ ปรับปรุงการประชาสัมพันธ์					
7. ด้านงานรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการ ประชาสัมพันธ์					
7.1 มีประชาสัมพันธ์สถิติด้านการป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย					
7.2 มีประชาสัมพันธ์สถิติด้านประชากรและหมู่บ้าน					
7.3 มีประชาสัมพันธ์สถิติด้านงานส่งเสริมประเพณี และวัฒนธรรม					
7.4 มีประชาสัมพันธ์สถิติด้านอุบัติเหตุราชการ					
8. ด้านงานสารนิเทศ					
8.1 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางแผ่นพับ					
8.2 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางป้ายประชาสัมพันธ์					
8.3 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางวารสารรายงานกิจการ เทศบาลดำเนินคดีศรีสุวรรณ					

การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาล ตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม	ระดับการรับรู้				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8.4 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางอินเตอร์เน็ต (Facebook ทศ.ศรีสังคราม จ.นครพนม)					
8.5 มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางบอร์ดประชาสัมพันธ์					
8.6 มีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านระบบเสียงตามสาย					
8.7 มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางรถประชาสัมพันธ์					
8.8 มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางหนังสือแจ้งไว้ยิน					
8.9 มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางโทรศัพท์					
8.10. มีการแจ้งข้อมูลข่าวสารผ่านทางระบบออนไลน์					

ส่วนที่ 3 เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาช่องทางการรับรู้ของประชาชนต่อการ
ประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม

คำชี้แจง โปรดให้ข้อเสนอแนะ โดยเขียนข้อความลงในช่องได้ตามความคิดเห็นของท่าน
ตามความเป็นจริง

1. ท่านคิดว่ามีปัญหาอะไรบ้างในการรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบล
ศรีสังคราม อำเภอศรีสังคราม จังหวัดนครพนม (เสนอแนะเป็นข้อ ๆ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ปัญหาตามข้อ 1 ที่ท่านเสนอแนะทางแก้ไขปัญหาอย่างไร (เสนอแนะเป็นข้อๆ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฯ
ความสอดคล้องของแบบสอบถาม (ค่า IOC)

ตารางภาคผนวกที่ 1 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำตามกับวัตถุประสงค์ของ
การวิจัย (ค่า IOC)

คำตามข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	+1	+1	+1	3	1
2	+1	+1	+1	3	1
3	+1	+1	+1	3	1
4	+1	+1	+1	3	1
5	+1	+1	+1	3	1
6	+1	+1	0	2	0.67
7	+1	+1	+1	3	1
8	+1	+1	+1	3	1
9	+1	+1	+1	3	1
10	+1	+1	+1	3	1
11	+1	+1	+1	3	1
12	+1	+1	+1	3	1
13	+1	0	+1	2	0.67
14	+1	+1	+1	3	1
15	+1	+1	+1	3	1
16	+1	+1	+1	3	1
17	+1	+1	+1	3	1
18	+1	+1	+1	3	1
19	+1	+1	+1	2	1
20	+1	+1	+1	3	1
21	+1	+1	+1	3	1
22	+1	+1	+1	3	1
23	+1	+1	+1	3	1
24	+1	+1	+1	3	1
25	+1	+1	+1	3	1
26	+1	+1	+1	3	1

คำความข้อ	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ			รวมค่า IOC	ค่า IOC เฉลี่ย
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
27	+1	+1	+1	3	1
28	+1	+1	+1	3	1
29	+1	+1	+1	3	1
30	+1	+1	+1	3	1
31	+1	+1	+1	3	1
32	+1	+1	+1	3	1
33	+1	+1	+1	3	1
34	+1	+1	+1	3	1
35	+1	+1	+1	3	1
36	+1	+1	+1	3	1
37	+1	+1	+1	3	1
38	+1	+1	+1	3	1

ภาคผนวก ค
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางภาคผนวกที่ 2 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Item	Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Item- Total Correlation	Corrected Alpha if Item Deleted
ด้านงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานของเทศบาลประจำปีของเทศบาลตำบลศรีสังคราม				
1	130.807	372.059	.926	.984
2	130.866	369.578	.868	.984
3	130.852	372.674	.912	.984
4	130.782	375.568	.733	.984
ด้านงานเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานทางวิชาการของเทศบาลประจำปี				
1	131.142	383.815	.334	.985
2	130.782	375.568	.733	.984
3	130.782	375.568	.733	.984
4	130.780	372.209	.864	.984
ด้านงานเผยแพร่ข่าวสารของเทศบาล				
1	130.364	364.200	.844	.984
2	130.434	361.364	.908	.984
3	130.429	361.503	.905	.984
4	130.359	363.725	.863	.984
ด้านงานเผยแพร่สนับสนุนผลงาน นโยบายของเทศบาล จังหวัดและรัฐบาล				
1	130.630	359.459	.936	.984
2	130.616	359.516	.936	.984
3	130.635	359.318	.940	.983
4	130.635	359.318	.940	.983
ด้านงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่น				
1	130.286	369.769	.709	.984
2	130.198	371.320	.716	.984
3	130.198	371.320	.716	.984
4	130.198	371.320	.716	.984

Item	Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Scale Item-Total Correlation	Corrected Alpha if Item Deleted
ค้านงานศึกษา วิเคราะห์ วิจัย วางแผนค้านประชาสัมพันธ์				
1	130.557	357.629	.917	.984
2	130.718	373.702	.827	.984
3	130.718	373.702	.827	.984
4	130.847	377.500	.647	.984
ค้านงานรวมรวมข้อมูลสถิติต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการประชาสัมพันธ์				
1	130.622	376.864	.675	.984
2	130.866	378.127	.620	.984
3	130.718	373.702	.827	.984
4	130.935	375.834	.790	.984
ค้านงานสารนิเทศ				
1	130.646	375.971	.716	.984
2	130.654	376.845	.668	.984
3	130.954	366.930	.832	.984
4	130.874	369.309	.869	.984
5	130.785	371.577	.750	.984
6	130.705	374.090	.640	.984
7	130.954	366.930	.832	.984
8	131.024	364.765	.829	.984
9	131.024	364.765	.8298	.984
10	130.943	367.155	.838	.984

หมายเหตุ

1. N of Cases = 40

2. N of Items = 38

3. Alpha = .984

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๖๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีตำบลครีสต์ส่วน

ด้วย นางนุพิทา หมื่นคง รหัสนักศึกษา ๕๖๘๔๖๐๐๑๐๑๓ นักศึกษานริสุณ่าโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษาอุดมการณ์ ศูนย์การศึกษาจังหวัดนครพนม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน
อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้รับขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวม
ข้อมูลการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียนรายชื่อของเทศบาลตำบลครีสต์ส่วน
อำเภอครีสต์ส่วน จังหวัดนครพนม จำนวน ๓๗๓ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตาม
วัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย
โภรศพท., โภรสาร ๐-๔๓๓๒-๕๕๓๙

ที่ ศธ ๐๕๙๐.๐๑/๒๐๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวนวรัตน์ ลิจิวน

ด้วย นางนุติตา หมื่นดวง รหัสนักศึกษา ๕๖๘๔๖๐๐๑๐๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รุปแบบการศึกษาอกเวลาราชการ ศูนย์การศึกษาจังหวัดนครพนม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสิงห์
อำเภอศรีสิงห์ จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมด้านเนื้อหา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรษ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒๒-๕๕๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายอภิภักษ์ เกนไชยวงศ์

ด้วย นางมุทธา หมื่นดวง รหัสนักศึกษา ๕๖๘๔๖๐๐๑๐๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รูปแบบการศึกษากล่าวเรื่อง “การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลศรีสองคราม
อำเภอศรีสองคราม จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงได้ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เห็นชอบดำเนินการวัดและประเมินผล ตั้งเอกสาร
ที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณะ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒๒-๕๕๗๙

ที่ ๗๙ ๐๕๔๐.๐๑/๒๐๖๕

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐

๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เขี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวณีร์ คำหา

ด้วย นางนุชิตา หมื่นดวง รหัสนักศึกษา ๕๖๘๔๖๐๐๑๐๑๓ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชา
รัฐประศาสนศาสตร์ รุ่นแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์การศึกษาจังหวัดนครพนม กำลังทำ
วิทยานิพนธ์เรื่อง “การรับรู้ของประชาชนต่อการประชาสัมพันธ์ของเทศบาลตำบลครีสต์ธรรม^๑
อัมเภอครีสต์ธรรม จังหวัดนครพนม” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตาม
วัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึง ได้รับการอนุมัติให้เป็นผู้เขี่ยวชาญ
ตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย ตรวจสอบความถูกต้อง เน苟ะสมด้านภาษา ดังเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๑๒-๕๕๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	นฤทธิตา หมื่นคง
วัน เดือน ปีเกิด	7 กุมภาพันธ์ 2512
ตำแหน่งปัจจุบัน	นักวิชาการประชาสัมพันธ์
สถานที่ทำงาน	เทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อําเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนครพนม
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2549	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อําเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2551	เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อําเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2555 -ปัจจุบัน	นักวิชาการประชาสัมพันธ์ เทศบาลตำบลคลื่นส่องคราม อําเภอคลื่นส่องคราม จังหวัดนครพนม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2547	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัดนครพนม อําเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2549	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยสารพัดช่างนครพนม อําเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2552	ปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) สาขาวิชา การจัดการหัวใจ มหาวิทยาลัยนครพนม อําเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2558	ปริญญาโท ประกาศนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม สาขาวิชาธุรัฐประกาศนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม